

Liahona

**Veerkrachtige
kinderen
opvoeden, p. 10**

**Wanneer is de beste tijd
om te huwen? p. 38**

**Goede mensen dragen
geen maskers, p. 48**

**Paasactiviteit: Jezus Christus
gedenken, p. 68**

*'Gehoorzaam
zijn we, niet
omdat we
blind zijn,
maar omdat
we kunnen
zien.'*

President Boyd K. Packer,
president van het Quorum
der Twaalf Apostelen,
'Agency and Control',
Ensign, mei 1983, p. 66.

Zie ook 'U bent vrij' op
p. 16.

BOODSCHAPPEN

- 4** **Boodschap van het Eerste Presidium: Zwijg, wees stil**
President Thomas S. Monson
- 7** **Huisbezoekboodschap: Activering**

HOOFDARTIKELEN

- 10** **Veerkrachtige kinderen opvoeden**
Lyle J. Burrup
Kinderen hebben veerkracht nodig om problemen te overwinnen. Enkele manieren waarop ouders hun kinderen die belangrijke eigenschap kunnen bijbrengen.
- 16** **U bent vrij**
Ouderling D. Todd Christofferson
Wij kunnen kiezen aan welk gezag we gehoorzamen: van God of van Satan.

- 20** **De beginselen van zelfredzaamheid naleven**
Larry Hiller and Kathryn H. Olson
Zelfredzaamheid is niet alleen in roerige tijden, maar ook in tijden van vrede van essentieel belang.
- 22** **De kracht van Gods woord**
Ouderling Michael John U. Teh
Door dagelijkse schriftstudie worden we geestelijk sterker en ontmaskeren we de misleidingen van de duivel.
- 26** **De zegeningen van tiende**
Vijf leden geven hun getuigenis over tiende.
- 30** **Paastradities waarin Christus centraal staat**
Diane L. Mangum
De verzoening is de kern van Pasen. Door rechtschapen tradities kunnen we ons op deze gave van de Heiland richten.

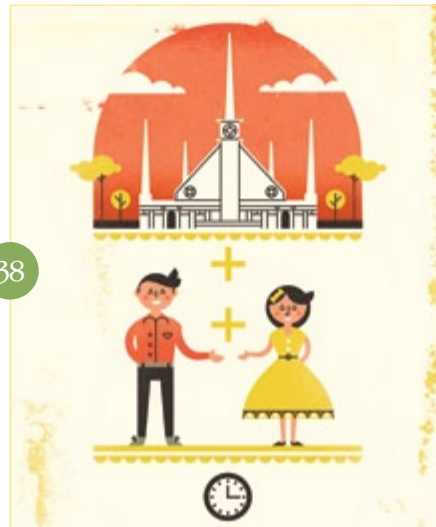
RUBRIEKEN

- 8** **Notities oktoberconferentie**
- 33** **Voor de kracht van de jeugd: Het belang van het gezin**
- 34** **Onder heiligen der laatste dagen**
- 74** **Kerknieuws**
- 80** **Tot we elkaar weerzien: Uit het mijnenveld gered**
Russell Westergard

OMSLAG

Voorkant: foto-illustratie Cody Bell Achterkant: foto-illustratie Craig Dimond Binnenzijde vooromslag: foto vuurtoren Heceta Head in Oregon (VS), Royce Bair © Getty Images.

JONGVOLWASSENEN

38

- 38 De beste tijd om te huwen**
Alissa Strong
Het is de juiste tijd als het de juiste persoon op de juiste plek is.

Kijk of je de Liahona kunt vinden die ergens in deze uitgave is verstopt. Hint: Laat de boot niet schommelen.

48

JONGEREN

- 42 Aangestipt**
- 44 Wat gebeurt er met ons na de dood?**
Heb je een vraag over de geestenwereld of de opstanding? Hier zijn wat antwoorden.
- 48 Draag geen masker**
Ouderling Quentin L. Cook
Rechtschapen mensen hoeven hun identiteit niet achter een masker te verbergen.
- 51 Mijn broer geloofde in mij**
David Dickson
Als Dan me had uitgelachen, had ik misschien wel de rest van mijn leven mijn mond gehouden.
- 52 Voor de kracht van de jeugd: Ik heb een getuigenis van het gezin**
Ann M. Dibb
- 54 Verborgene gevaren**
Joshua J. Perkey
De geboden beperken onze vrijheid niet — ze maken ons gelukkig en succesvol.
- 57 Uit het zendingsveld: Door een getuigenis geraakt**
Michael Harken

KINDEREN

70

- 58 Op de route: Waar het Boek van Mormon werd uitgegeven**
Jan Pinborough
- 60 Riks nieuwe boek**
Laura Byrd
Hoe kon Rik zuster Betty helpen, wier handen pijn deden als ze de Schriften vasthield?
- 62 Marijkes lammetjes**
Julina K. Mills
Marijke vindt een creatieve manier om voor haar lammetjes te zorgen en om vriendschap te sluiten.
- 64 Bijzondere getuige: Waarom is Jezus Christus zo belangrijk voor ons?**
Ouderling Dallin H. Oaks
- 65 Omdat Hij leeft**
Marivic Pasigay en Marissa Widdison
Wouter krijgt op school de kans om aan zijn lerares zijn getuigenis van Jezus Christus te geven.
- 66 Jeugdwerk thuis: Jezus Christus is onze Heiland**
- 68 Pasen in beeld**
Tel met deze puzzel tot Pasen af.
- 70 Voor jonge kinderen**
- 81 Portret van een profeet: John Taylor**

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gyi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhousebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Nem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.**

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2013 Vol. 113 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan enkele voorbeelden.

PHOTO ILLUSTRATION BY CODY BELL © IRI

'De kracht van Gods woord', p. 22:

U kunt met uw gezin 'De kracht van het woord' lezen en bespreken hoe de Schriften als een ijzeren roede zijn. Vraag gezinsleden te vertellen wanneer ze kracht van de Schriften voelden, of vertel een inspirerend verhaal uit de Schriften aan de jonge kinderen. Overweeg om over ouderling Teh's aansporing tot dagelijks Schriftstudie te vertellen.

'Wat gebeurt er met ons na de dood?'

p. 44: Overweeg om de vragen die in het artikel staan en de zegeningen van onze kennis van het hiernamaals te bespreken.

U kunt vragen hoe die kennis al onze beslissingen beïnvloedt. Geef tot slot uw getuigenis van het heilsplan.

'Marijkes lammetjes', p. 62: Lees het verhaal over Marijke en haar lammetjes en bespreek waarom Marijke aan het eind zo blij was. Wellicht wilt u ook Mosiah 2:17–18 lezen en bespreken hoe we gezegend worden als we dienen. U kunt bespreken hoe de gezinsleden elkaar en anderen kunnen helpen. U kunt met een lied over hulp afsluiten, zoals 'And'ren helpen' (*Kinderliedjes*, p. 108).

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staat in veel talen op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Activering, 7, 80
Algemene conferentie, 8
Boek van Mormon, 22, 58
Dienen, 26, 36, 62
Dood, 44, 58
Geestenwereld, 44
Gehoorzaamheid, 16, 36, 54,
Getuigenis, 65, 10, 33, 34, 38, 51, 52
Gezin, 9, 10, 33, 34, 38, 51, 52
Huwelijk, 38

Inspiratie, 36
Integriteit, 48
Jezus Christus, 16, 64, 65, 66, 68, 70, 73
Keuzevrijheid, 16
Media, 48
Onderwijs, 33
Opstanding, 30, 44
Ouderschap, 10, 57
Pasen, 30, 68, 70, 73
Pornografie, 48
Schriftstudie, 22
Talenten, 51

Taylor, John, 81
Tiende, 35, 37
Veerkracht, 10
Verzoening, 16, 30
Vrede, 4, 62
Vreugde, 8
Vriendelijkheid, 60
Vriendschap, 62
Zegeningen, 26, 35
Zelfredzaamheid, 20
Zendingswerk, 34, 57, 37

President
Thomas S. Monson

Zwijg, WEES STIL

Enkele jaren geleden kreeg ik op het einde van mijn werkdag sterk de indruk dat ik een bejaarde weduwe moest bezoeken die patiënt in een bejaardentehuis in Salt Lake City was. Ik reed er meteen heen.

Toen ik naar haar kamer ging, zag ik dat er niemand was. Ik vroeg een verpleger waar ze was en werd naar de zitkamer gestuurd. Daar vond ik deze lieve weduwe, pratend met haar zus en een vriendin. We hadden een fijn gesprek.

Terwijl we zaten te praten, kwam er een man binnen om een blikje frisdrank uit de automaat te halen. Hij keek naar mij en zei: ‘U bent Tom Monson.’

‘Ja’, antwoordde ik. ‘En u lijkt wel een Hemingway.’

Hij zei dat hij inderdaad Stephen Hemingway was, de zoon van Alfred Eugene Hemingway, mijn raadgever toen ik jaren geleden bisschop was. Ik noemde hem altijd Gene. Stephen vertelde me dat zijn vader stervende was, in datzelfde tehuis. Gene had mijn naam geroepen, en de familie wilde al contact met me opnemen, maar was er niet in geslaagd om achter mijn telefoonnummer te komen.

Ik excuseerde me meteen en ging met Stephen naar de kamer van mijn voormalige

raadgever, waar nog meer kinderen van hem waren — zijn vrouw was enkele jaren daarvoor al overleden. De familieleden beschouwden mijn ontmoeting met Stephen in de zitkamer als een antwoord van onze hemelse Vader op hun grote verlangen dat ik hun vader nog zou bezoeken voordat hij stierf en overging naar het volgende leven. Ik voelde dat ook zo, want als Stephen niet die zaal in was gegaan, precies op het moment dat ik er was, dan had ik nooit geweten dat Gene in dat tehuis was.

We gaven Gene een zegen. Er heerste een geest van vrede. We hadden een fijn gesprek, waarna ik vertrok.

De volgende ochtend bleek uit een telefoontje dat Gene Hemingway was heengegaan — slechts twintig minuten nadat hij van zijn zoon en mij een zegen had gekregen.

In stilte dankte ik mijn hemelse Vader voor de influistering die mij naar het tehuis had geleid, en naar mijn goede vriend, Alfred Eugene Hemingway.

Ik hoop dat in Gene Hemingways gedachten die avond — toen wij genoten van de gloed van de Geest, een nederig gebed uitspraken en hem een priesterschapszegen gaven — de woorden weerklonken van de lofzang, ‘Meester, de stormwinden woeden’:

*O, toef, mijn gezegende Heiland,
houd mij steeds aan uw hand,
tot ik anker met vreugd in uw haven
en rust aan het zalig strand.*

Ik houd nog steeds van die lofzang en
getuig dat hij veel troost verschaft:

*Zij het de woede van 't noodgetij,
of duivels of mensen of wat het ook zij,
geen zee deert het vaartuig waar Gij
mee vaart,
de Meester van hemel en zee en aard'.
Zij allen volgen gedwee uw wil:
Zwijg, wees stil.¹*

Ondanks tranen en treurnis, ondanks angst
en zorgen, ondanks hartzeer en eenzaamheid
is er die zekerheid dat het leven eeuwigdu-
rend is. Onze Heer en Heiland is daarvan het
levende bewijs.² Zijn woorden in de heilige
Schrift volstaan: 'Laat af, en weet dat Ik God
ben' (Psalmen 46:10). Ik getuig van deze
waarheid. ■

NOTEN

1. 'Meester, de stormwinden woeden', lofzang 71.
2. Zie Richard L. Evans, 'So Let Us Live to Live Forever',
New Era, juli 1971, p. 18.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Deze boodschap kan iemand troosten van wie
een dierbare is overleden of iemand die het
moeilijk heeft. U kunt naast president Monsons
boodschap ook een van de volgende teksten
lezen, afhankelijk van wat degene die u bezoekt
nodig heeft: Job 19:25–26; 1 Korintiërs 15:19–22;
Mosiah 24:13–15; Leer en Verbonden 122:7–9.
Als de Geest u daartoe aanzet, kunt u getuigen
van de gemoedsrust die de Heiland u heeft
gegeven toen u het moeilijk had.

Genees mijn hart

Kelsey LeDoux

Op de gedenkdag van mijn broers overlijden dacht ik aan alles wat ik sindsdien gedaan heb. Ik herinnerde me niet alleen hoe uiterst verdrietig ik was maar ook dat God me gezegend had.

Ik begreep nooit hoe mensen konden zeggen dat ze door het overlijden van een dierbare gezegend waren. Ik kon maar niet begrijpen hoe iets wat mij

zoveel verdriet deed, mij gelukkig en dankbaar kon maken. In een bepaalde nacht veranderde mijn perspectief echter volkomen.

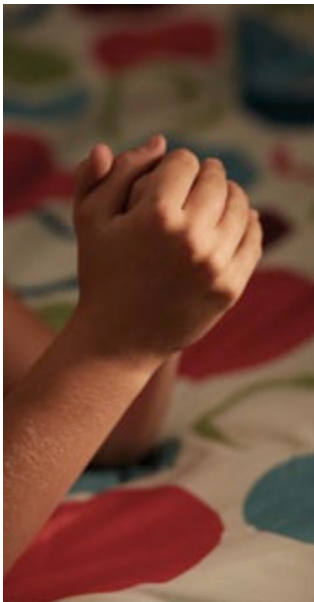
Toen ik midden in de nacht wakker werd, was ik erg ontmoedigd. Het verdriet was verstikkend. Ik viel op mijn knieën en bad al snikkend tot mijn hemelse Vader. Ik heb mijn hele leven al over de wonderbaarlijke genezingskracht van de verzoening van Jezus Christus geleerd. Maar nu werd mijn geloof

getoetst. Geloofde ik het echt? Ik vroeg mijn hemelse Vader of Hij mijn hart wilde genezen. Ik kon het verdriet niet meer alleen verdragen.

Toen kwam er een gevoel van gemoedsrust, troost en liefde over mijn hele lichaam heen. Het was alsof God zijn armen om me heen had geslagen en me tegen het intense verdriet dat ik voelde, beschermde. Ik miste mijn broer nog wel, maar ik keek er met ander ogen naar. Ik heb hier veel van geleerd.

Ik weet dat we liefde en gemoedsrust van de Heer kunnen krijgen. Wij hoeven ons alleen maar open te stellen.

Kelsey LeDoux woont in Minnesota (VS).

Wees rustig

President Monson zegt dat we, als we rustig en eerbiedig zijn, een fijn gevoel en een sterker getuigenis van onze hemelse Vader krijgen. Dan kan de Heilige Geest ons beter influisteren hoe we anderen kunnen helpen.

Welke van onderstaande kinderen zijn rustig?

Noteer of bespreek met je ouders één manier waarop je rustig kunt zijn en probeer die manier deze week uit. Daarna kun je je gevoelens en gedachten in je dagboek schrijven.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek met de zusters wat u gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw leven. Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Activering

Onze profeet, president Thomas S. Monson, heeft ons aangemoedigd om ‘contact [te] leggen met de mensen die onze hulp nodig hebben en ze op een hoger, beter niveau [te] brengen. [...] Het is het werk van de Heer, en als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp.’¹

Vele jaren geleden gingen LaVene Call en haar huisbezoekcollega bij een minderactieve zuster langs. Toen ze aanklopten, deed een jonge moeder in een badjas open. Ze zag er ziek uit, maar ze kwamen er al snel achter dat ze een alcoholprobleem had. De huisbezoeksters gingen zitten en praatten met de bezorgde, jonge moeder.

Toen ze weg waren, zeiden ze: ‘Ze is een kind van God. Wij hebben de taak om haar te helpen.’ Dus bezochten ze haar vaker. Elke keer zagen en voelden ze dat ze ten goede veranderde. Ze vroegen haar om naar de ZHV te komen. Uiteindelijk ging ze regelmatig, maar met tegenzin. Na enige aanmoediging ging ze met haar man en dochter naar de kerk. Haar man voelde de Heilige Geest. Hij zei: ‘Ik ga op het voorstel van de bisschop in.’ Nu zijn ze actief in de kerk en zijn ze in de tempel aan elkaar verzegeld.²

Uit de Schriften

3 Nephi 18:32; Leer en Verbonden 84:106; 138:56

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Oproep tot dienen’, *Liahona*, mei 2005, pp. 55–56.
2. Brief van de dochter van LaVene Call aan het algemeen ZHV-presidium.
3. Brigham Young. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 117.
4. Eliza R. Snow. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 93.

Geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

Leden van de kerk en de ZHV hebben altijd al de taak gehad om degenen die van het evangelie van Jezus Christus zijn afgedwaald te helpen om terug te komen. President Brigham Young (1801–77) heeft gezegd: ‘Laten we met elkander begaan zijn, [...] en laten zij die kunnen zien de blinden leiden totdat ze zelf de weg kunnen zien.’³

Eliza R. Snow, tweede algemeen ZHV-presidente, sprak dankbaar haar erkenning uit over hoe de zusters in Ogden (Utah, VS) elkaar sterkten. ‘Ik ben mij ervan bewust dat er veel [dienstbetoon] wordt bijgedragen dat nooit in de boeken komt’ zei ze. Maar ze erkende dat er in de hemel een verslag wordt bijgehouden van hun hulp aan hen wier hart verkild is. Ze zei: ‘President Joseph Smith heeft gezegd dat deze vereniging is opgericht om zielen te redden. [...] Er wordt een ander boek bijgehouden, van uw geloof, uw menslievendheid, uw goede werken en woorden. [...] Er gaat niets verloren.’⁴

Wat kan ik doen?

1. Durf ik een minderactieve zuster te vragen om mee te gaan naar de ZHV-bijeenkomst?
2. Durven de zusters over wie ik vaak me vragen over het evangelie te stellen?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

U kunt deze pagina's (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2012 hebben besproken, te onderzoeken en toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Geniet van het moment

Mijn vrouw, Harriet, en ik gaan graag een eindje fietsen. Het is heerlijk om naar buiten te gaan en van de natuur te genieten. We hebben zo onze lievelingsroutes, maar we houden ons niet teveel bezig met hoe ver of hoe hard we gaan in vergelijking met andere fietsers.

Maar soms denk ik dat we ons best eens zouden kunnen meten met andere fietsers. We zouden verder of harder kunnen fietsen als we ons iets meer inspannen. Soms bega ik zelfs de vergissing om dit tegen mijn lieve vrouw te zeggen.

Ze reageert altijd vriendelijk, duidelijk en rechtdoorzee op dergelijke suggesties. Ze glimlacht en zegt dan: ‘Dieter, het is geen wedstrijd, het is een tocht. Geniet van het moment.’

Ze heeft absoluut gelijk!

Soms concentreren we ons in dit leven zo op de eindstreep dat we nalaaten plezier in de tocht te hebben. Ik ga niet met mijn vrouw uit fietsen, omdat ik mij verheug op de thuiskomst. Ik

doe het omdat ik het fijn vind om dat samen met haar te doen.

Is het niet een beetje dwaas om plezierige en vreugdevolle momenten te bederven door alleen geïnteresseerd te zijn in wanneer ze afgelopen zijn?

We beginnen bij mooie muziek toch ook niet pas te genieten als de laatste noot is weggestorven? Nee. We luisteren aandachtig naar de variaties in de melodie, ritmiek en harmonie van de hele compositie.

Spreeken we onze gebeden uit met alleen het ‘amen’ of het einde in gedachten? Natuurlijk niet. We bidden om dicht bij onze hemelse Vader te zijn, zijn Geest te ontvangen en zijn liefde te voelen.

We moeten niet wachten met gelukkig zijn tot we een bepaald punt in de toekomst hebben bereikt, om er vervolgens achter te komen dat het geluk al die tijd al binnen handbereik was! We hoeven niet terug te blikken om het leven te kunnen waarderen. ‘Dit is de dag die de Here gemaakt

heeft [...]’, schreef de psalmist, ‘laten wij juichen en ons daarover verheugen.’ [Psalmen 118:24.]

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Over spijt en voornemens’, Liahona, november 2012, pp. 23–24.

Denkvragen

- Hoe kunt u vreugde op uw levensreis hebben?
- Hoe kunt u anderen opbeuren?
- Wat is het verband tussen dankbaarheid en vreugde?

Overweeg hierover in uw dagboek te schrijven of het met anderen te bespreken.

Overige hulpbronnen over dit onderwerp: *Trouw aan het geloof* (2004), ‘verzoening van Jezus Christus’, pp.178–185; ‘Gratitude’ [dankbaarheid], ‘Happiness’ [geluk] en ‘Repentance’ [bekering] in Gospel Topics op LDS.org; Richard G. Scott, ‘Vreugde in het leven vinden’, *De Ster*, mei 1996, pp. 24–26.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

Parallellen: huwelijk en gezin

Bepaalde belangrijke onderwerpen werden door meerdere sprekers behandeld. Dit is wat vier sprekers over huwelijk en gezin zeiden. Ga op zoek naar andere parallellen tijdens uw studie van de conferentietoespraken.

- ‘De wettige vereniging van man en vrouw in het huwelijk is niet alleen een voorbereiding op toekomstige generaties die de aarde beërven, maar brengt ook de meeste vreugde en voldoening die in dit sterfelijk leven ervaren kunnen worden.’¹ — Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen
- ‘Kinderen hebben de emotionele en persoonlijke kracht nodig die voortvloeit uit een opvoeding door twee ouders die eensgezind zijn in hun huwelijk en hun doelstellingen.’² — Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen

- ‘Het fundament van minzaamheid en hoffelijkheid wordt thuis gelegd. ‘Het is niet verrassend dat onze omgangsvormen op straat in gelijke mate zijn afgenomen met het verval van het gezin.’³ — Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen
- ‘We moeten ons huwelijk veel sterker maken in deze samenleving, waarin men het belang en het doel ervan steeds meer bagatelliseert.’⁴ — Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen

NOTEN

1. L. Tom Perry, ‘Goede ouders worden’, *Liahona*, november 2012, p. 27.
2. Dallin H. Oaks, ‘Bescherm de kinderen’, *Liahona*, november 2012, p. 45.
3. Quentin L. Cook, ‘Kunt gij nu zo gestemd zijn?’, *Liahona*, november 2012, p. 7.
4. D. Todd Christofferson, ‘Broeders, er is werk aan de winkel’, *Liahona*, november 2012, p. 49.

WAT HOUDT HET IN OM EEN CHRISTEN TE ZIJN?

1. ‘Een christen heeft geloof in de Heer Jezus Christus. [...]’
2. ‘Een christen gelooft dat we ons door de genade van God [...] kunnen bekeren, anderen vergeven, de geboden onderhouden en het eeuwig leven beërven.’
3. ‘Het woord *christen* geeft aan dat we de naam van Christus op ons nemen. Dat doen wij door ons te laten dopen en de gave van de Heilige Geest te ontvangen.’
4. ‘Een christen weet dat [al] Gods profeten [...] van Jezus Christus hebben getuigd.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Een christelijker christen worden’, *Liahona*, maart 2012, p. 90.

Profetische belofte

‘De Heiland kan onze tranen van spijt drogen en de last van zonde verwijderen. Zijn verzoening staat ons toe het verleden achter ons te laten en met reine handen, een zuiver hart en een vast voornemen om het beter te doen en beter te worden, verder te gaan.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Over spijt en voornemens’, *Liahona*, november 2012, p. 24.

Veerkrachtige kinderen opvoeden

*Hoe goed kinderen
met tegenslagen
omgaan is groten-
deels afhankelijk van
hoe goed hun ouders
hun hebben geleerd
om te herstellen.*

Lyle J. Burrup
LDS Family Services

Het leven is vol beproevingen. De Heer zegt dat Hij ons heeft gekozen 'in de smeltoven der ellende' (Jesaja 48:10), dat we worden 'beproefd, evenals Abraham' (LV 101:4) en dat problemen ons 'ondervinding zullen geven en voor [ons] eigen bestwil zullen zijn' (LV 122:7). Dat klinkt nogal ontmoedigend. Wellicht vragen we ons af of we te midden van beproevingen wel kalm en gelukkig kunnen zijn. In de Schriften staat dat dat inderdaad kan (zie 2 Korintiërs 12:10; Hebrreeën 5:7-8; LV 127:2).

Toen ik op het opleidingscentrum in Provo (Utah, VS) met zendelingen in gesprek ging, merkte ik dat de belangrijkste oorzaak van hun emotionele problemen een gebrek aan veerkracht was. Als een intelligente, vaardige zending zonder eerdere emotionele problemen het moeilijk heeft, vragen veel priesterschapsleiders en anderen zich af hoe dat komt. In veel gevallen heeft de zending gewoon niet geleerd om goed met moeilijkheden om te gaan. Ouders kunnen hun kinderen voor dergelijke problemen behoeden door ze beginselen van veerkracht bij te brengen.

Een veerkrachtige houding

De oorspronkelijke definitie van het woord *veerkracht* heeft te maken met hoe snel materiaal zijn originele vorm weer aanneemt nadat het gebogen, uitgerekt of samengeperst is. Tegenwoordig beschrijven we met dat woord ons vermogen om na tegenspoed te herstellen.

We weten twee dingen

over tegenspoed en veerkracht: ten eerste is er 'een tegenstelling in alle dingen' (2 Nephi 2:11). Ten tweede moeten we vaak grote offers brengen om iets waardevols te verkrijgen.

Worden kinderen veerkrachtig, dan begrijpen en aanvaarden ze die twee feiten. Ze weten dat er moeilijkheden en veranderingen zijn, maar ze geloven dat ze daar goed mee om kunnen gaan. Ze beschouwen vergissingen en zwakheden als mogelijkheden om iets te leren en accepteren dat verliezen soms aan winnen voorafgaat.

Kinderen die veerkracht ontwikkelen, geloven dat ze hun toekomst door inspanning, verbeeldingskracht, kennis en vaardigheden kunnen beïnvloeden en zelfs in de hand hebben. Door deze houding richten ze zich liever op wat ze *wél* kunnen dan op waar ze geen controle over hebben.

Een ander kenmerk van veerkracht is zien dat het leven een doel en betekenis heeft en dat mensen belangrijk zijn. Kinderen met een gevoel van richting geven de moed niet op, ook al zit het tegen en staan ze onder druk. Als onze kinderen veerkrachtiger worden, zullen

ze sterke waarden ontwikkelen die hun richting geven: naastenliefde, deugd, integriteit, eerlijkheid, arbeidsethos en geloof in God. Ze zullen eerder betrokken zijn bij wat er om hen heen gebeurt en zich aan hun waarden houden dan zich buitengesloten te voelen of problemen uit de weg te gaan.

Wat ik als kind over veerkracht heb geleerd

In mijn kinderjaren leerden veel volwassenen — ouders, burens, leerkrachten en kerkleiders — mij en mijn broers en zussen het volgende. Deze vijf beginselen kunnen nuttig voor uw kinderen zijn:

1. De prijs voor voorrechten betalen.

Ik wist dat ik, als ik op tijd thuis zou komen, de dagen erna met mijn vrienden mocht spelen.

2. De wet van de oogst.

Als ik geld wilde hebben, moest ik kranten in mijn wijk bezorgen en elke maand uitbetaald krijgen.

3. Persoonlijke verantwoording.

Ik moest mijn eigen huiswerk maken, wetenschapsprojecten in elkaar zetten en insignes verdienen.

4. De wet van schadeloosstelling.

Ik kon mijn wangedrag goedmaken door mijn verontschuldigingen aan te bieden en de schade te herstellen. Mijn ouders lieten me soms extra klusjes doen, zoals onkruid wieden.

5. Van fouten leren.

Als ik mijn bed niet netjes opmaakte, niet goed afwaste of het onkruid er niet allemaal uittrok, moest ik de taak opnieuw doen tot het goed was.

—Lyle J. Burrup

In het evangelie worden die waarden en waarnemingen versterkt.

Perfectionisme staat veerkracht in de weg

Een verkeerd begrip van het gebod om volmaakt te zijn (zie Matteüs 5:48) kan de ontwikkeling van veerkracht in de weg staan. Naar wat ik gezien heb, staat dit misverstand de veerkracht van nieuwe zendelingen het meest in de weg. Ze willen alles perfect doen omdat ze hun hemelse Vader en Jezus Christus liefhebben en Hen niet willen teleurstellen. Ze begrijpen echter niet dat de Heer door zwakke, eenvoudige dienstknechten te werk gaat (zie LV 1:19–23) en dat naar volmaaktheid streven niet inhoudt dat we nooit fouten maken, maar dat we ons, als we Christus proberen te volgen, door zijn verzoening volledig ontwikkelen (zie Matteüs 5:48).

Dat misverstand wordt misschien ook door de samenleving gecreëerd die ze voorhoudt dat hun waarde afhangt van hun talent of prestaties. Op school, in de gemeenschap en soms zelfs in de kerk of thuis zien jongeren dat hun leeftijdgenoten vanwege hun talenten worden geaccepteerd, bewonderd, goedgekeurd en geprezen. Dus proberen ze aan die verwachtingen te voldoen. Maar dan worden ze bang om fouten te maken en te falen en doen ze wat ze denken dat hen succesvol zal maken. Als ze iets niet durven, stellen ze het uit. Als ze fouten maken, zijn ze bang voor de mening van anderen. Ze zijn bang dat ze geen goedkeuring krijgen. Ze meten hun waarde aan hun prestaties af. Hun perfectionisme wordt een harde leermeester en hun veerkracht slijt af.

Omdat zendelingen in het opleidingscentrum bijvoorbeeld niet kunnen kiezen wat ze wel of niet tijdens hun voorbereiding doen, maken ze fouten in hun nieuwe taal, in het evangelieonderwijs en met andere zendingstaken die ze verrichten. Ze maken die fouten in het bijzijn van vreemdelingen. Als ze dan niet veerkrachtig genoeg zijn, voelen ze zich overweldigd en ontmoedigd.

Kinderen veerkracht laten ontwikkelen

Dus hoe zorgen we ervoor dat onze kinderen veerkracht ontwikkelen? Onze hemelse Vader is ons voorbeeld. Hij

behandelt ons met liefde en respect, ook als we fouten maken. Hij wijst ons op ons potentieel (zie Mozes 1:39) en op onze grote waarde (zie LV 18:10), welke op onze identiteit als zijn zoon of dochter gebaseerd zijn. Hij geeft ons wetten, zodat we weten wat Hij van ons verwacht (zie LV 107:84), laat ons zelf kiezen (zie 2 Nephi 2:15–16) en laat ons daar vrij in (zie LV 130:20). Door zijn leer en instructies kunnen we onze fouten goedmaken (zie LV 1:25–26) en door bekering en schadeloosstelling kunnen we onze zonden rechtzetten (zie LV 1:27–28).

Hieronder staan enkele aanbevelingen om die beginselen thuis toe te passen:

- Bid om te begrijpen wat de sterke kanten van uw kinderen zijn en hoe u ze met hun zwakheden kunt helpen.
- Wees geduldig en besef dat kinderen tijd nodig hebben om veerkracht te ontwikkelen.
- Probeer te begrijpen dat vergissingen en fouten mogelijkheden zijn om iets te leren.
- Laat ze de natuurlijke, logische gevolgen van hun daden ondervinden.

Kinderen die veerkracht ontwikkelen, geloven dat ze hun toekomst door inspanning, verbeeldingskracht, kennis en vaardigheden kunnen beïnvloeden. Ze richten zich liever op wat ze wél kunnen dan op wat ze niet in de hand hebben.

- Respecteer de beslissingen van uw kinderen, ook al worden ze door hun slechte keuzen benadeeld.
- Scheld uw kinderen niet uit als ze de regels breken.
- Ontmoedig ze niet door harde terechtwijzingen.
- Moedig ze aan en prijs ze voor hun inspanning, niet voor het resultaat.
- ‘Prijs uw kinderen meer dan u ze straft. Prijs ze voor de kleinste prestatie’ (President Ezra Taft Benson [1899–1994], ‘The Honored Place of Woman’, *Ensign*, november 1981, p. 107).

Voeren wij met een gebed in ons hart de moeilijke opdracht uit om veerkrachtige kinderen op te voeden, dan zegent de Heer ons met de nodige leiding en inspiratie, zodat ze de emotionele en geestelijke kracht ontwikkelen om problemen op te lossen. ■

Aanbevelingen om bekwame, veerkrachtige kinderen op te voeden

Hoewel ieder kind een andere aanpak nodig heeft, gelden sommige beginselen voor bijna iedereen. De volgende beginselen werken het beste.

In plaats van dat u dit doet [...]

Stel willekeurige regels op en verbind daar gevolgen aan.

Sta toe dat uw kinderen de gevolgen van hun keuzen mijden.

Wijs vooral terecht.

Wees willekeurig en inconsequent met regels.

Prijs alleen resultaten.

Breng de boodschap aan uw kinderen over dat hun eigenwaarde van hun resultaten afhangt.

Zeg tegen hen dat falen of succes aan geluk of talent kan liggen.

Probeer de problemen van uw kinderen op te lossen door ze alle antwoorden voor te kauwen.

Bekritiseer de inspanningen en successen van uw kinderen, zodat ze zich dom voelen.

kunt u dit doen [...]	en dan gebeurt er dit [...]
<p>Bespreek de regels en de logische, rechtvaardige gevolgen die daaraan verbonden zijn met betrekking tot het gedrag en respect van de ouders en de kinderen.</p>	<p>Dan weten uw kinderen wat ze kunnen verwachten en leren ze dat keuzen tot gevolgen leiden.</p>
 <p>Laat uw kinderen de natuurlijk, logische gevolgen van hun keuzen ondervinden.</p>	<p>Uw kinderen leren dat ze verantwoordelijk zijn voor hun keuzen.</p>
 <p>Geef vooral complimenten. Prijs stapjes in de juiste richting.</p>	<p>De kinderen leren wat hun ouders willen. Ondertussen voelen ze zich bemoedigd en gewaardeerd.</p>
<p>Geef hun consequent wenselijke beloningen voor de daden en houding die u wilt bevorderen.</p>	<p>Uw kinderen leren dat het niet geeft als ze iets niet leuk vinden, als ze het maar doen.</p>
<p>Prijs inzet, wat het resultaat ook is.</p>	<p>Uw kinderen voelen dat u hen aanmoedigt, zijn zekerder en bereidwilliger om uitdagingen aan te gaan.</p>
<p>Vertel uw kinderen dat ze van nature al veel waard zijn omdat ze zoons en dochters van God zijn en goddelijk potentieel hebben.</p>	<p>Zo koppelt u de eigenwaarde van uw kinderen aan hun eeuwig potentieel in plaats van aan tijdelijk succes of falen.</p>
<p>Geef aan dat falen tijdelijk is en we de kans krijgen om ervan te leren. Geef aan dat succes door hard werken en opoffering komt.</p>	<p>Uw kinderen raken minder snel ontmoedigd of bang en kunnen harder doorzetten als er iets tegenvalt.</p>
<p>Laat uw kinderen (1) vaststellen wat er gebeurd is, (2) analyseren wat er aan het probleem heeft bijgedragen en (3) bedenken hoe ze dit probleem de volgende keer kunnen vermijden.</p>	<p>Uw kinderen krijgen het idee dat ze iets kunnen, gaan hun eigen problemen oplossen, en krijgen door dat ze hun leven in de hand hebben en beproeving kunnen overwinnen.</p>
<p>Luister, steun en bemoedig uw kinderen zodat ze bij u terugkomen als ze hulp nodig hebben.</p>	<p>Uw kinderen voelen zich meer op hun gemak als ze met u over hun vergissingen en problemen praten.</p>

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

U bent vrij

God vereist van ons dezelfde toewijding die Jezus had.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd dat het evangelie ‘een plan van vrijheid is dat begeerte in bedwang houdt en gedrag aanstuurt.’¹ Door dit plan bewandelen wij het pad waarop onze kennis, vaardigheid, genade en licht toemen. Het geeft je de vrijheid om te worden wie je kunt en moet zijn. Maar als je volledig vrij wilt zijn, moet je bereid zijn om al je zonden af te leggen (zie Alma 22:18), je eigenzinnigheid op te geven en te breken met je gekoesterde maar ondeugdelijke gewoonten, ook al is het misschien iets goeds wat God minder belangrijk vindt.

De stem van de Meester

Mijn tante Adena Nell Gourley vertelde iets wat ze jaren geleden met haar vader — mijn grootvader, wijlen Helge V. Swenson — had meegemaakt. Daaruit wordt duidelijk wat ik bedoel. Ze vertelt:

‘Mijn dochter en ik waren bij mijn ouders op bezoek. Rond zonsondergang vroeg mijn moeder of ik met haar naar de veranda achter het huis wilde lopen om te kijken hoe

Vader zijn [vijf] schapen naar de beschutting riep om te overnachten. Vader [...] was ringpatriarch en [...] stond voor alles wat goed en zacht en trouw was in een man van God.

[...] Vader liep naar de rand van het veld en riep: “Kom maar.” Onmiddellijk draaiden alle vijf schapen hun hoofd naar hem, zonder ook maar het gras op te eten wat ze uit de grond aan het trekken waren. Daarna renden [de schapen] vliegensvlug naar hem toe en tikte hij elk schaap op het hoofd.

‘Mijn dochtertje zei: “Zeg, oma, hoe heeft opa ervoor gezorgd dat ze dat deden?”

‘Mijn moeder antwoordde: “De schapen kennen zijn stem en hebben hem lief.” Nu moet ik wel toegeven dat er vijf schapen in het veld stonden, die allemaal opkeken toen Vader riep, maar dat er maar vier naar hem toe renden. Helemaal aan de andere kant van het veld stond [een] grote [ooi] die Vader recht aankeek. Vader riep haar: “Kom maar.” Ze maakte aanstalten om te komen, maar kwam toch niet. Toen liep Vader over het veld en riep: “Kom maar. Je zit niet vast.” De andere vier schapen volgden hem op de voet.

“Toen maakte Moeder duidelijk dat een kennis van hen de ooi een paar weken daarvóór aan Vader had gegeven en had gezegd dat hij haar niet meer in zijn eigen kudde wilden hebben. De man zei dat ze wild en weerspanning was, dat ze de andere schapen telkens door de hekken heen leidde en dat ze zo veel problemen veroorzaakte dat hij haar niet meer wilde. Vader ontving het schaap met open armen. De paar dagen erna had hij haar aan een haring vastgemaakt zodat ze niet weg zou lopen. Daarna leerde hij haar geduldig om van hem en de andere schapen te houden. Toen ze zich eenmaal meer thuis voelde, liet Vader een kort touw om haar nek hangen maar maakte het touw niet vast.

“Terwijl Moeder dit aan ons uitlegde, had Vader de [achterblijver] aan de rand van het veld bereikt en door de stilte hoorden we hem opnieuw roepen: “Kom maar. Je staat niet meer vast. Je bent vrij.”

‘Ik moest bijna huilen toen ik [het schaap] plotseling zag omdraaien en naar Vader toe rennen. Toen liep hij, met zijn liefdevolle hand op haar hoofd, met de andere schapen van zijn kleine kudde terug naar ons.

‘Ik dacht eraan dat we allemaal Gods schapen zijn, en dat sommigen van ons onvrij en gebonden door de zonden van de wereld zijn. Toen ik op de veranda achter het huis stond, bedankte ik mijn hemelse Vader in stilte dat er echte sub-herders en leerkrachten zijn, die ons geduldig, vriendelijk en bereidwillig liefde en gehoorzaamheid leren en die ons veilig en zeker binnen de kudde laten voelen, zodat wij, hoewel we ver van de beschutting af staan, de stem van de Meester kunnen herkennen als Hij “Kom maar, Nu ben je vrij” roept.’²

Het is opwindend om te beseffen dat we vrijer kunnen worden door beter te gehoorzamen.

Het is opwindend om te beseffen dat we vrijer kunnen worden door beter te gehoorzamen. In de woorden van president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen: ‘We gehoorzamen niet omdat we blind zijn, maar omdat we zien.’³

We hoeven niet te kiezen of we ons wel of niet aan de een of andere macht onderwerpen. We moeten kiezen aan welk gezag we gehoorzamen: van God of van Satan. Zoals Lehi zei, is het een keuze tussen vrijheid en gevangenschap (zie 2 Nephi 2:27). Als je niet voor de ene kiest, kies je automatisch voor de andere.

Als we aanvaardden dat het Gods recht is om over ons te regeren, worden we op andere manieren gezegend. Een van de belangrijkste daarvan is dat we door geloof en vertrouwen gemoedsrust kunnen krijgen. De Heer zei tegen Jozua:

‘Niemand zal voor u standhouden al de dagen van uw leven; zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. [...]

‘Alleen, wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet die mijn knecht Mozes u geboden heeft; wijk daarvan niet af naar rechts noch naar links, opdat gij voorspoedig zijt, overal waar gij gaat’ (Jozua 1:5, 7).

‘Ik heb de wereld overwonnen’

Als wij ook handelen ‘overeenkomstig alles wat [in de wet] geschreven is’, kunnen wij er ook op vertrouwen dat God bij ons is, net zoals Hij bij Mozes was. Net als de psalmist kunnen wij dan zeggen: ‘Op God vertrouw ik, ik vrees niet; wat zou een mens

mij aandoen?' (Psalmen 56:11). De Heer heeft toch beloofd: 'In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33)?

Jaren geleden presideerde ik in een disciplinaire raad van de kerk. De man die had gezondigd en voor wie de raad was bijeengeroepen, zat vóór ons en vertelde een en ander over zijn achtergrond. Hij had inderdaad ernstige zonden begaan, maar men had ook vreselijk tegen hem gezondigd. Toen we de zaak aan het overwegen waren, was mijn ziel bedroefd en vroeg ik of ik er even alleen over na mocht denken en bidden.

Ik stond vóór een stoel in mijn kantoor en smeekte de Heer om mij duidelijk te maken hoe zulk kwaad had kunnen geschieden. Ik zag niet maar voelde voor mij een enorme, bedekte afgrond. De dekmantel werd aan één kant lichtelijk opgeheven. In een fractie nam ik de diepte en de omvang waar van het kwaad dat er in de wereld is. Er was eigenlijk meer kwaad dan ik me kon indenken. Ik was er kapot van. Ik plofte neer in de stoel die achter me stond. Ik kon bijna niet meer ademen. Ik huilde zachtjes en vroeg: 'Hoe kunnen we dergelijk kwaad ooit overwinnen? Hoe kunnen we iets overwinnen dat zo duister en overweldigend is?'

Op dat moment kwam er een zinsnede in me op: 'Houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33). Ik ben zelden na het aanschouwen van zoveel kwaad zo kalm geweest. Mijn waardering voor het immense lijden van de Heiland was erdoor vergroot. Ik had een beangstigende waardering gekregen voor de omvang van wat Hij allemaal heeft overwonnen. Ik was gerustgesteld over het lot van de man die op ons oordeel wachtte, want ik wist dat de genade van zijn Verlosser voldoende zou zijn om hem te reinigen en de ongerechtigheid te herstellen die hem was aangedaan. Ik wist dat het goede door Jezus Christus zou zegevieren, terwijl we zonder Hem geen kans zouden maken. Ik was gerustgesteld en had er een fijn gevoel over.

Ook de profeet Joseph Smith begreep dit toen hij zei: 'Laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste

vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm' (LV 123:17). Wie zich aan God onderwerpen, hebben de belofte dat zijn macht aan hen geopenbaard wordt. De Heiland heeft gezegd:

'Vreest niet, kinderkens, want u bent de mijnen, en Ik heb de wereld overwonnen; en u behoort tot hen die mijn Vader Mij gegeven heeft;

'en niemand van hen die mijn Vader Mij gegeven heeft, zal verloren gaan' (LV 50:41–42).

Die zekerheid is wellicht een grotere zegening dan wij kunnen bevatten. Als wij God als gids nemen, kunnen wij ooit — op een moment van opdoemende rampspoed of vermoeiende verwarring — met overtuiging zeggen: 'De gemoedsrust van het evangelie is zoet.'⁴

We kunnen niet verwachten dat we gemoedsrust, vrijheid, geloof of enige andere gave van onze God krijgen als we zijn leiding maar half of met tegenzin accepteren. We hoeven geen beloning te verwachten voor een vormelijke, oppervlakkige rechtschapenheid. Hij beschouwt afstandelijke, afzijdige trouw niet als echte trouw. Wij moeten ons hartgrondig aan Hem overgeven en niets achterhouden. God vereist van ons dat we net zo toegewijd als Jezus zijn, die een beker moest drinken die zo bitter was dat het Hem, de grote Schepper, zelfs verbaasde (zie Marcus 14:33–36; LV 19:17–18). Toch deed Hij het, waarbij 'de wil des Zoons geheel [opging] in de wil van de Vader' (Mosiah 15:7).

Ik geef jullie mijn getuigenis dat we door Jezus Christus, Gods Zoon, — overeenkomstig zijn gebed — één kunnen worden met God (zie Johannes 17:20–23). Moge jullie trouw aan Hen zijn als een lichtende ster voor jullie leven. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University op 19 oktober 1999. Zie voor de volledige Engelse tekst speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'A Principle with Promise', *Improvement Era*, juni 1965, p. 521.
2. Adena Nell Swenson Gourley, 'I Walked a Flowered Path' (ongepubliceerd manuscript, 1995), pp. 199–200.
3. Boyd K. Packer, 'Agency and Control', *Ensign*, mei 1983, p. 66.
4. 'Uw dienst is zoet', lofzang 103.

DE BEGINSELEN VAN

zelfredzaamheid NALEVEN

Larry Hiller, kerkelijke tijdschriften
en **Kathryn H. Olson**, afdeling welzijnszorg

Luis Quispe, uit La Paz (Bolivia), ziet dan maar door één oog, maar hij heeft wél een duidelijke visie op zijn doel om zelfredzaam te worden en voor zijn gezin te kunnen zorgen. Hoewel Luis financiële en gezondheidsproblemen heeft, heeft hij vertrouwen in zijn toekomst. Hij doet wat hij kan om voor zichzelf te zorgen, maar erkent ook dat hij afhankelijk van God is. 'Ik heb gemerkt dat niets onmogelijk is als je hemelse Vader je helpt', zegt hij.

Zelfredzaamheid: een geestelijk en stoffelijk beginsel

De afgelopen acht jaar heeft deze 46-jarige vader van zes kinderen afwisselend gewerkt en gestudeerd om zijn diploma landbouwkunde te behalen. Tijdens zijn studietijd moest Luis ongeveer honderd kilometer van zijn dorp naar de Universidad Mayor de San Andres in Achacachi reizen. Ondanks dat offer heeft Luis zijn studie succesvol afgerond en concentreert hij zich nu op zijn volgende doel: zelf een boerderij beginnen.

Luis is een goed voorbeeld van stoffelijke zelfredzaamheid, zoals werk, welzijn en een voedselvoorraad. Maar het beginsel van zelfredzaamheid is zowel geestelijk als stoffelijk. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen zegt dat *zelfredzaamheid*

inhoudt dat we ‘verantwoordelijk zijn voor ons eigen geestelijke en stoffelijke welzijn en voor hen die onze hemelse Vader aan onze zorg heeft toevertrouwd.’¹

De Heer heeft gezegd dat Hij nog nooit een wet heeft gegeven die alleen stoffelijk is (zie LV 29:34–35). Het gebod om te werken is misschien wel gegeven om in ons stoffelijk welzijn te voorzien, maar ook om ons geestelijk tot zegen te zijn (zie Genesis 3:17–19).

Geestelijke zelfredzaamheid

De zegeningen van stoffelijke zelfredzaamheid worden vooral duidelijk in tijden van nood, zoals natuurrampen, werkeloosheid of een financiële crisis. Geestelijke zelfredzaamheid is echter net zo belangrijk in zulke tijden. Degenen die een vaste, geestelijke basis hebben en hun hemelse Vader om hulp vragen, worden met gemoedsrust, zekerheid en meer geloof gezegend.

De kerkleiders raden ons aan om ons op een geestelijke crisis voor te bereiden. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd:

‘We hebben geleerd om [...] voedsel, kleding en zo mogelijk brandstof — *thuis* op te slaan. [...]

‘Zien we niet in dat ditzelfde beginsel van toepassing is op inspiratie en openbaring, op het oplossen van problemen, op raad en op leiding? [...]

‘Als we onze emotionele en geestelijke onafhankelijkheid, onze zelfredzaamheid, kwijtraken, kunnen we net zoveel, of zelfs meer, verzwakt raken dan bij materiële afhankelijkheid.’²

Geven en ontvangen

Zelfredzaamheid moet niet worden verward met volledige onafhankelijkheid. Uiteindelijk zijn we voor alles afhankelijk van onze hemelse

Vader (zie Mosiah 2:21). We hebben zijn voortdurende leiding en bescherming nodig.

We zijn ook van elkaar afhankelijk. Er wordt van ons verwacht dat we de verschillende geestelijke gaven die we hebben met anderen delen, zodat allen erdoor gezegend worden (zie LV 46:11–12). Het belangrijkste is dat we zoveel als mogelijk zelfredzaam worden, anderen zoveel mogelijk dienen en toelaten dat anderen ons naar behoefte dienen.

Hoe zelfredzamer we worden — in geestelijk en in stoffelijk opzicht — hoe meer we onafhankelijk zijn in ons handelen. Ouderling Hales heeft uitgelegd: ‘Ons ultieme doel is als de Heiland te worden, en dat doel komt dichterbij door ons onzelfzuchtige dienstbetoon aan anderen. Ons vermogen om anderen te helpen wordt vergroot of verkleind door de mate van onze zelfredzaamheid.’³

Een persoonlijke taak

Door zijn doorzettingsvermogen en vertrouwen in de Heer kreeg Luis Quispe stoffelijke zegeningen als werk, een diploma en een sterker gezin. Door die stoffelijke verworvenheden is zijn geloof nu ook sterker. Hij heeft de aansporing van president Spencer W. Kimball (1895–1985) gevolgd: ‘Geen oprecht lid van de kerk dat lichamelijk of emotioneel gezond is, zal vrijwillig de last van zijn eigen welzijn of van zijn gezin op anderen afwentelen. Hij zal zo lang mogelijk, onder inspiratie van de Heer en met het werk van eigen handen, zichzelf en zijn gezin voorzien van de geestelijke en materiële levensbehoeften.’⁴ ■

NOTEN

1. Robert D. Hales, ‘A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action’, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), pp. 1–2.
2. Boyd K. Packer, ‘Solving Emotional Problems in the Lord’s Own Way’, *Ensign*, mei 1978, pp. 91–92.
3. Robert D. Hales, ‘A Gospel Vision of Welfare’, p. 2.
4. Spencer W. Kimball, ‘Welfare Services: The Gospel in Action’, *Ensign*, november 1977, pp. 77–78.

Hoe zelfredzamer we worden — in geestelijk en in stoffelijk opzicht — hoe meer we onafhankelijk zijn in ons handelen.

Ouderling
Michael John U. Teh
van de Zeventig

DE kracht VAN GODS WOORD

Er zijn maar weinig andere bezigheden die ons geestelijk meer voordeel bieden dan dagelijkse, consequente Schriftstudie.

Toen ik jaren geleden bisschop was, besloten mijn raadgevers en ik dat we ieder lid één keer per jaar zouden bezoeken. Onderweg naar een van de leden liepen we over verlaten spoorrails. Aan beide kanten stonden kartonnen huisjes die niet groter dan twee bij twee meter waren. Die kleine ruimte functioneerde als de woonkamer, eetkamer, slaapkamer en keuken van het gezin.

De volwassenen in die buurt hebben een bepaalde levenswijze en doorlopen vaste routines. De meeste mannen zijn werkloos of hebben ontoereikend werk. Ze zitten het grootste deel van hun tijd aan geïmproviseerde tafeltjes en roken en drinken samen bier. De vrouwen komen ook bij elkaar en bespreken het meest controversiële nieuws van de dag met veel roddel en achterklap. Jong en oud brengen ook graag hun tijd met gokken door.

Wat me het meest verontrustte, was dat die mensen tevreden waren met hun levensstijl. Later concludeerde ik dat de meesten van hen

geen hoop hadden en dachten dat dit nu eenmaal hun lot was. Het was echt hartverscheurend om te zien.

Later kwam ik erachter dat mijn raadgever, die ingenieur was, ook in die buurt had gewoond. Dat had ik nooit geraden, want zijn gezin was heel anders dan de gezinnen die ik daar had gezien. Zijn broers en zussen waren allemaal hoog opgeleid en hadden een fijn gezin.

De vader van mijn raadgever was een eenvoudige man. Nadat ik met hem kennis had gemaakt, vroeg ik me af: Hoe was hij daar bovenuit gestegen? Hoe was hij met zijn gezin uit die situatie geklommen? Hoe had hij een visie gekregen van wie hij kon worden? Waar haalde hij in zo'n hopeloze omgeving de hoop vandaan?

Vele jaren later woonde ik in de Manilatempel (Filipijnen) een vergadering bij van alle zendingspresidenten in de Filipijnen en hun echtgenotes. Toen ik in een van de kamers in

DE SCHRIFTEN HERONTDEKKEN

‘Ik ben ervan overtuigd dat een ieder van ons op enig moment in ons leven zelf de Schriften moet ontdekken — niet eenmaal, maar keer op keer.’

President Spencer W. Kimball (1895–1985), *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 70.

de tempel kwam, werd ik tot mijn verbazing begroet door de vader van mijn raadgever — die stille, bescheiden man — die in het wit gekleed was.

Op dat moment zag ik twee dingen vóór me. Het eerste wat ik zag, was een man die bier met zijn makkers dronk en zijn leven vergooide. Het tweede was dezelfde man die in het wit gekleed was en in de heilige tempelverordeningen officieerde. Het sterke contrast van het tweede beeld is voorgoed in mijn hart en in mijn verstand gegrift.

De kracht van het woord

Hoe kon het dat die fijne broeder met zijn gezin uit die situatie klom? Het antwoord ligt in de kracht van het woord van God.

Volgens mij zijn er maar weinig andere bezigheden die ons geestelijk meer voordeel bieden dan dagelijkse, consequente Schriftstudie. In afdeling 26 van de Leer en Verbonden — een openbaring die werd gegeven om de profeet Joseph Smith en anderen ‘te sterken, aan te moedigen en te onderrichten’¹ geeft de Heer deze raad: ‘Zie, Ik zeg u dat u uw tijd zult wijden aan het bestuderen van de Schriften’ (vers 1).

In het Boek van Mormon staat: ‘De prediking van het woord [...] had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen’ (Alma 31:5).

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: ‘Ware leer die begrepen wordt, voert tot veranderingen in houding en gedrag. Een studie van de leer van het evangelie zal eerder tot gedragsverbetering leiden dan een gedragsstudie.’²

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd: ‘De Heer werkt van binnenuit. De wereld daarentegen werkt op de mens in. De wereld haalt de mensen uit het slop. Christus haalt de ellende uit de mensen, waarna

de mensen zichzelf uit de ellende halen. De wereld tracht de mens te vormen door zijn omgeving te veranderen. Christus verandert de mens, die vervolgens zijn omgeving verandert. De wereld tracht het gedragspatroon van de mens te vormen, maar Christus kan de aard van de mens veranderen.’³

Ik heb ontdekt dat de Bijbel tot begin 1900 in de Filippijnen, waar ik opgroeide, slechts door godsdienstige leiders gelezen kon worden. Het was verboden om heilige Schrift te lezen of te bezitten.

Wij leven daarentegen in een tijd waar iedereen toegang tot de Schriften heeft. Nog nooit in de wereldgeschiedenis hebben Gods kinderen zoveel toegang tot dat heilige materiaal gehad als in deze tijd. Men kan gemakkelijk gedrukte exemplaren van de Schriften in de boekwinkel of via het internet kopen. Men kan elektronische exemplaren in een oogwenk op het internet bekijken of op mobiele apparaten downloaden. Het is nog nooit zo makkelijk geweest om een toespraak voor te bereiden, een artikel te schrijven of gegevens op te zoeken.

God heeft ons deze nieuwe technologie met een wijs oogmerk gegeven. De tegenstander heeft echter een tegenaanval gedaan. Hij gebruikt technologische ontwikkelingen — die door God als hulpmiddel zijn gegeven — om zijn doel te bereiken, dat wij ‘ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf’ (2 Nephi 2:27).

Daarom hebben we de taak om effectief, consequent en gepast om te gaan met de gaven van onze hemelse Vader.

De heiligheid van het woord

Wij, heiligen der laatste dagen, aanvaarden en waarderen de Schriften, maar soms blijkt dat niet uit onze daden en onze gehoorzaamheid. Lehi beschrijft in zijn droom heel duidelijk wat er gebeurt als men de waarde en het belang van de Schriften niet begrijpt:

‘En ik zag talloze menigten mensen, van wie er zich velen naar voren drongen om het pad te bereiken dat voerde naar de boom waar ik bij stond.

‘En het geschiedde dat zij naar voren kwamen en het pad betraden dat naar de boom voerde.

‘En het geschiedde dat er een mist van duisternis opsteeg, ja, een buitengewoon dichte mist van duisternis, waardoor zij die zich op het pad hadden begeven hun weg kwijtraakten, zodat zij afdwaalden en verloren gingen’ (1 Nephi 8:21–23).

Het zou dwaas zijn om op het pad te gaan lopen zonder ons aan de roede vast te houden. Dat zou zeker tot vernietiging leiden. Nephi legt uit wat het betekent om ons aan de ijzeren roede vast te houden: ‘Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. ‘Welnu, indien gij voorwaarts streeft, *u vergastend aan het woord van Christus*, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben’ (2 Nephi 31:20; cursivering toegevoegd).

Laten we verder eens kijken wat er gebeurde met degenen die erkenden dat ze de ijzeren roede nodig hadden om de boom te bereiken:

‘En wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin

konden de verzoeken en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang’ (1 Nephi 15:24).

In het boek Alma lezen we:

‘Aan velen is het gegeven de verborgenheden Gods te weten; niettemin wordt hun streng geboden, dat zij slechts dat gedeelte van zijn woord aan anderen zullen mededelen, dat Hij de mensenkinderen verleent volgens de opletendheid en ijver, die zij Hem betonen.’

‘Daarom ontvangt hij, die zijn hart verstokt, het kleinste gedeelte van het woord; en aan hem, die zijn hart niet verstokt, wordt het grootste gedeelte van het woord gegeven, totdat het aan hem wordt gegeven de verborgenheden Gods te weten totdat hij die ten volle begrijpt.

‘En zij die hun hart verstokken, hun wordt een kleiner deel van het woord gegeven, totdat zij niets weten van zijn verborgenheden; en dan worden zij gevangengenomen door de duivel en door zijn wil ter vernietiging afgevoerd’ (Alma 12:9–11).

Naar mijn mening staat je Schriftstudie regelmatig verwaarlozen gelijk aan je hart verstokken. Ik ben bang dat we, als we daarmee doorgaan, een kleiner deel van het woord ontvangen en uiteindelijk niets van de verborgenheden van God meer zullen weten. Door dagelijkse Schriftstudie worden we geestelijk sterker, krijgen we meer kennis, ontmaskeren we de misleidingen van de duivel en ontdekken we welke valstrikken hij heeft gelegd om ons te vangen.

Als u over het volgende nadenkt, laat de Heilige Geest dan tot uw verstand en hart spreken:

- Neem ik de tijd om elke dag in de Schriften te lezen?
- Zo niet, wat is mijn excuus dan?
- Is mijn excuus acceptabel tegenover de Heer?

Ik moedig u aan om toe te zeggen om dagelijks in de Schriften te lezen. Lees vanavond eerst voordat u naar bed gaat. Door te lezen krijgt u een groter verlangen om de wil van de Heer te doen en uw leven op orde te brengen. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University – Hawaï op 22 maart 2011. Ga voor de hele toespraak in het Engels naar devotional.byuh.edu/archive.

NOTEN

1. Inleiding van Leer en Verbonden 24.
2. Boyd K. Packer, ‘Vrees niet’, *Liahona*, mei 2004, p. 79.
3. Ezra Taft Benson, ‘Born of God’, *Ensign*, oktober 1985, p. 6.

De zegeningen
van de
Tiende

De Heer heeft ons geboden om tiende te betalen. Hij belooft dat Hij dan 'de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed [zal] uitgieten' (Maleachi 3:10). We worden echter op zijn manier en op zijn tijd gezegend. Die zegeningen kunnen geestelijk of stoffelijk zijn.

In tijden waarin gezinnen met economische problemen kampen, lijken Gods beloofde zegeningen voor de getrouwe tiendebetalers veraf. Maar de volgende leden van de kerk hebben gemerkt dat ze door hun tiende te betalen beter de hand van de Heer in hun leven herkennen.

We worden enorm gezegend als we tiende betalen, vooral doordat we de hand van de Heer in ons leven beter herkennen.

Tiende vergroot ons geloof

Kort na onze trouwdag verhuisden mijn man en ik naar een verafgelegen plaats in oostelijk Bolivia, waar we de enige leden van de kerk waren. Mijn man was net lid van de kerk geworden en we wilden graag alle geboden van de Heer onderhouden.

We bewaarden onze tiende elke maand in een envelop en gaven die dan aan onze bisschop. Mijn man was er heilig van overtuigd dat we gezegend en beschermd zouden worden als we ons aan die wet zouden houden.

We woonden in een hete, dure, ongerieflijke hotelkamer terwijl we naar een huurhuis zochten. Maar we vonden er geen. We konden slechts een klein, mooi huisje vinden, waarvan de huisbaas in een andere stad woonde. Veel buitenstaanders hadden geprobeerd om het huis te huren, maar ze konden de huisbaas maar niet vinden.

Op een ochtend baden we voor onze situatie, toen een jonge man op de deur klopte. Hij zei dat de huisbaas van het huisje kort op bezoek was. Terwijl ik verder bad dat we het huis zouden kunnen huren, ging mijn man zo snel mogelijk naar haar toe. Toen hij terugkwam, vertelde hij dat de mevrouw het huis voor een ongelooflijk lage prijs aan ons had verhuurd. Wat nog fijner was, was dat het huis al gemeubileerd was. We hadden destijds enkel twee grote dozen en een koffer vol spullen.

De wet van tiende heeft niet zozeer met geld te maken, maar met geloof. Mijn man verdiende niet zo veel, maar omdat we trouw onze tiende betaalden, zegende de Heer ons met een fijn huis en konden we voor onszelf zorgen.

Lourdes Soliz de Duran (Bolivia)

Tiende geeft gemoedsrust

Ik heb mijn vertrouwen altijd al in de geboden van de Heer gesteld. Maar toen de economie in een recessie terechtkwam, mocht ik geen overuren meer maken en werd mijn salaris minder. Ik betaalde geen tiende meer en maakte mezelf wijs dat de Heer het wel zou begrijpen. Toch kreeg ik steeds meer schulden en werd mijn salaris steeds lager.

Enkele familieleden zagen dat ik het moeilijk had en zeiden dat ik bovenal mijn tiende moest betalen om mijn problemen op te lossen. Maar in plaats daarvan betaalde ik steeds mijn rekeningen. Ik was bereid om tiende te betalen als mijn financiële storm was gaan liggen, maar ik was

bang geworden omdat ik er financieel slecht voorstond (zie Matteüs 14:28–31).

Op een keer kwam ik thuis van werk. Ik had net mijn salaris binnen en dacht aan al mijn schulden. Ik deed mijn ogen dicht en bad: ‘Vader, wat moet ik doen?’ Op dat moment deed ik mijn ogen open en zag ik aan het plafond van de bus een poster hangen, waarop Petrus in een stormachtige zee zonk en de Heiland zijn hand

VOOR OUDERS

In het verhaal 'Maar één muntje' (*Liahona*, augustus 2011, pp. 70–71), leert Daniël dat tiende betalen een goede keuze is, ook al draagt hij maar één muntje bij. U kunt een passende activiteit doen en enkele voorbeelden geven van waar tiendegeld voor wordt gebruikt. Door dit artikel met uw gezin te lezen kunt u een gesprek over tiende op gang brengen. U kunt het tiendepotje of -doosje van uw kinderen met enkele afbeeldingen van de activiteit versieren, zodat ze onthouden waar de kerk tienden voor gebruikt.

Voorgaande uitgaven van de *Liahona* staan online op liahona.lds.org.

uitstrekke om hem te redden. Onderaan de poster stonden de woorden 'Onwrikbaar geloof'. Ik besepte dat ik mijn tiende moest gaan betalen als ik ooit uit de schuld wilde komen.

Thuis vond ik een tiendezakje. Daar deed ik mijn tiende in. Toen ik hem dichtmaakte, hoorde ik de woorden 'Het zit wel goed'. Ik voelde me heerlijk en mijn ziel was gerust.

Ik weet dat God mij zegent wanneer Hij dat verstandig acht. Tot die tijd blijft het weer misschien stormachtig, maar de gemoedsrust die ik heb omdat ik gehoorzaam ben, is meer dan genoeg.

Ricardo Reyes Villalta (El Salvador)

Tiende leidt tot bekering

Toen onze dochter lid van de kerk werd, kwam de hele tiendekwestie in ons gezin ter sprake. Mijn man en ik waren toen nog geen lid van de kerk. Ze verdiende zelf geld, maar omdat ze bij ons woonde, deelden we onze inkomsten. Ik kon me niet indenken hoe we zonder die tien procent van haar inkomsten konden rondkomen, die ze als tiendegeld zou betalen. Ik raakte echter geleidelijk aan gewend aan de beslissing van onze dochter. Als ze haar salaris kreeg, vroeg ik altijd als eerste: 'Heb je je tiende apart gelegd?'

Uiteindelijk kreeg ik interesse in het evangelie, maar wilde ik geen lid van de kerk worden omdat ik dan tiende zou moeten betalen. Tiendegeld van twee gezinsleden zou gewoon teveel zijn!

Toen ik een jaar lang naar de kerk was gegaan, begon ik me ontevreden en ongemakkelijk te voelen. Hoe meer ik nadacht en bad, hoe meer ik tiende wilde betalen. Ik stond versteld van mijn eigen verlangen, omdat ik er eerst op tegen was.

De volgende zondag vroeg ik de gemeentepresident om een tiendespecificatieblaadje. Ik was teleurgesteld dat ik geen tiende mocht betalen omdat ik nog geen lid van de kerk was. Maar ik mocht wel iets doneren. Dus droeg ik tien procent van mijn inkomen aan de kerk van de Heer bij. Ik was meteen getroost, gelukkig en tevreden. Ik kon nauwelijks wachten tot ik me liet dopen. Dan zou ik echte tiende kunnen betalen.

Ik weet dat ons gezin stoffelijke zegeningen krijgt omdat we tiende betalen. Maar wat we voelen doordat we onze hemelse Vader gehoorzamen, is met geen enkele andere zegen vergelijkbaar: voldoening door gehoorzaamheid, vertrouwen dat onze hemelse Vader ons niet in de steek laat, en een vredig en gelukkig gevoel.

Olga Nikolajevna Chripko (Oekraïne)

Tiende is het gezin tot zegen

Ik ben in de kerk opgegroeid maar ben in mijn tienerjaren afgedwaald. Toen ik weer naar de kerk ging, steunde mijn echtgenoot, Dale, me, maar hij had geen interesse in een gesprek met de zendelingen.

Toen ik weer actief was, had ik een tempelaanbevelingsgesprek met de bisschop. Hij vroeg of ik een volledige tiende betaalde en ik zei volstaan dat ik dat deed. Tot mijn verrassing vroeg de bisschop: 'Weet je echtgenoot dat je tiende betaalt?' Ik was geschokt. Wat maakte dat nou uit? De bisschop verzocht me vriendelijk om terug te komen nadat ik Dale had verteld dat ik tiende betaalde.

Op een zondagochtend had ik eindelijk de moed om mijn man te vertellen dat ik tiende betaalde. Het

verbaasde me dat Dale eenvoudigweg zei dat hij het wist. Na dit wonder door tiende zouden er nog vele volgen.

Even later liet Dale mij de financiën van het gezin beheeren. Toen ik zei dat ik een volledige tiende over ons hele inkomen wilde betalen, stemde hij daarmee in omdat hij inzag dat we door tiende gezegend werden.

Nu is er altijd eten in huis, houden we elke dag gezinsgebed, komen de zendelingen minstens één keer per maand langs en doet mijn man aan de gezinsavond mee. Ik geloof dat Dale op een dag lid van de kerk wordt en dat zijn bekering dan komt doordat we samen een volledige tiende zijn gaan betalen.

Sandie Graham (New York, VS)

Door tiende gaan de vensters van de hemel open

Een paar jaar geleden verloor mijn man zijn baan. Met het beetje pensioen dat ik ontving, konden we onze rekeningen nog maar net betalen en een beetje eten kopen, maar we kwamen wel rond.

FOTO: ED FERRIN

VRAGEN BEANTWOORDEN

Hoe wordt tiendegeld gebruikt?

Het beginsel van tiende — vrijwillig een tiende van ons inkomen aan God bijdragen — was er al in oud-testamentische tijden (zie Genesis 14:17–21). Op deze manier financiert de Heer zijn kerk. Het tiendegeld wordt gebruikt voor (1) de bouw van tempels, kerken en andere gebouwen; (2) de bekostiging van kerkelijk werk; (3) het zendingsprogramma (persoonlijke uitgaven van zendingen vallen daar niet onder); (4) materiaal dat in lessen en organisaties van de kerk wordt gebruikt; en (5) belangrijk werk zoals tempelwerk en familiegeschiedenis.

Hoewel mijn man me in mijn toewijding aan de kerk steunde, was hij gefrustreerd dat ik tiende betaalde terwijl we nauwelijks onze rekeningen konden betalen. Toch had ik het gevoel dat we dit gebod moesten blijven gehoorzamen.

Hoewel we weinig geld hadden, hadden we wél een tuintje. Toen het lente werd, zaaiden we wortels, aardappelen, erwten, tomaten, rode paprika, kruiden en andere groenten. Onze tuin bloeide de hele zomer en we hadden een overvloedige oogst. De takken van onze pruimebomen braken bijna onder het gewicht van het fruit. Ik ben de hele zomer bezig geweest met fruit en groenten inmaken en invriezen, jam maken, taarten bakken en overgebleven eten aan de burenschenken.

Op een dag liep ik door ons tuintje en herinnerde ik me dat God had beloofd dat Hij de vensters van de hemel zou openen en ‘zegen in overvloed over [ons] uit [zou] gieten’ (Maleachi 3:10).

Toen ik aan mijn propvolle vriezer dacht, besepte ik dat onze hemelse Vader ons werkelijk had gezegend. We haalden genoeg uit ons tuintje om in onze behoeften te voorzien. We hadden zelfs eten over. Ik ben dankbaar dat God ons zegent als we zijn geboden gehoorzamen. ■

Jacqueline Kirbyson (Engeland)

PAASTRADITIES waarin Christus centraal STAAT

Met Pasen vieren we dat onze Heiland de verzoening heeft gewrocht.

Diane L. Mangum

Een paar jaar geleden op paaszondag liep mijn vierjarige zoon Ben na het jeugdwerk door de gang van ons kerkgebouw en zwaaide met een papier dat hij had ingekleurd. Hij riep enthousiast uit: 'Mama, mama, heb je al over de opstanding gehoord?' Hij wilde zeker weten dat we met het goede nieuws bekend waren. De jeugdwerkleerkracht had iets gezegd dat Ben in zijn hart had geraakt, waardoor hij heel blij werd en de opstanding begon te begrijpen. Hoe fijn zou het zijn als wij met Pasen allemaal zo gelukkig waren!

De verzoening van Jezus Christus, waar ook de opstanding onder valt, staat met Pasen centraal. Door paastradities waarin Christus centraal staat, kunnen we ons op die gaven van de Heiland concentreren.

Zondagsaanbedding en tradities

Als heiligen der laatste dagen komen we met Pasen bijeen in aanbedding, net zoals elke zondag. Er is geen extra feestmaal, optocht of feest. De leidinggevenden in de wijk of gemeente regelen sprekers en muzikale nummers die over Jezus Christus gaan. Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De Heer heeft niet uitdrukkelijk iets gezegd over godsdienstige gebruiken als feestmalen of feesten om de zegeningen te gedenken die we in deze tijd van Hem ontvangen. Niettemin zou elk gezin moeten proberen om tradities in ere te houden waardoor ze hun grote

erfgoed beter waarderen' ('Family Traditions', *Ensign*, mei 1990, p. 20).

Hieronder staan verschillende paastradities van gezinnen waardoor ze een hechtere band met hun dierbaren krijgen.

Een getuigenis van Christus' opstanding

- Janice en Kirk Nielson zijn met een bijzondere paastraditie begonnen die ze 'grootoudersavond' noemen. Zuster Nielson zegt: 'Volgens mij is het meest effectieve wat wij, de grootouders, doen om bij de kinderen op bezoek te gaan en hen te vertellen dat we een getuigenis van de Heiland hebben.'
- Toen de kinderen van Hector en Sherilyn Alba nog jong waren, gaven ze hun in de week vóór Pasen elke avond een korte les over wat er tijdens de laatste week van het leven van de Heiland is gebeurd.
- Sommige gezinnen bezoeken het graf van hun dierbaren. Dan praten ze met hun kinderen over overleden familieleden en zeggen ze dat ze dankbaar voor de opstanding van Jezus Christus zijn.

Het ei wordt over het algemeen erkend als paassymbool en geeft aan dat de Heiland de banden van de dood door zijn opstanding heeft gebroken. Derhalve zijn eieren kleuren, verstoppert en zoeken, en paaskorven cadeau doen, in de hele wereld vrij gebruikelijk.

- In Rusland groeten mensen elkaar met Pasen vaak met: 'Jezus is herrezen', waarop de ander antwoordt: 'Hij is waarlijk herrezen.' In Albanië bestaat er een soortgelijke traditie. Daar tikken ze rode ei-vormige stenen tegen elkaar en zeggen: 'Christus is herrezen.'
- Karen Spencer koestert de herinneringen van de paasviering van haar Deense grootmoeder en schildert net als zij nog steeds graag eieren met gekookte schillen van paarse uien. Haar gezin vindt het een goed moment om over het ei als symbool van een nieuw leven en de opstanding te praten.
- In sommige gezinnen zoeken de jonge kinderen graag naar paaseieren waar een boodschap in zit.

Ze stoppen iets kleins in een plastic ei dat als symbool voor de dood en opstanding van Christus staat. Ook zit er een schrifttekst bij. Daarna geven ze de eieren een nummer in de volgorde van het paasverhaal. Als de kinderen de eieren in de juiste volgorde opendoen, komen ze meer over Christus' verzoening en opstanding te weten.

Paasmuziek

Muziek kan met Pasen een goede uitwerking op ons hebben.

- David en Joyce Beer zoeken graag paasconcerten op om aan het offer van de Heiland te denken.
- Dave en Nancy Harmon luisteren graag naar de *Messiah* van George Friedrich Händel. Zuster Harmon heeft het gevoel dat het stuk 'meer over Pasen dan over Kerstmis gaat.'
- Een moeder moedigt haar kinderen, die muzikles hebben, aan om die maand een paasliedje te leren spelen.
- Het gezin van Dale en Sara Okerlund gaat om de piano staan en zingt lofzangen en jeugdwerklidjes over Pasen.

Een gezamenlijke paasmaaltijd

Een gezinsmaaltijd is ook een wereldwijd erkende, zinvolle paastraditie.

- Het ene gezin eet ham en bespreekt hoe Christus de wet van Mozes heeft vervuld. Een ander gezin eet vis om te gedenken wat Jezus at. Het gezin van Eliza en Michael Pereira at een maaltijd met lamsvlees en praatte over de symboliek van het paschaverhaal.
- Na de paasmaaltijd maken we een foto van het hele gezin en de andere dierbare vrienden die met ons hebben meegegeten. We hebben een speciaal paasplakboek waar gelukkige gezinsherinneringen van nu al meer dan dertig jaar in staan.
- Een echtpaar wier kinderen al volwassen zijn, nodigt andere volwassen vrienden naar hun bijzondere

avondmaaltijd uit. Ondertussen praten ze over herinneringen en de betekenis van Pasen.

- In sommige landen horen de vrijdag en de maandag ook bij het paasweekend. In Tahiti gaan families vaak met elkaar op andere eilanden picknicken. In Midden-Amerika bezoeken sommige leden van de kerk in hun vrije tijd hun familie, eten samen met hen en gaan naderhand naar de tempel.

Niet-religieuze tradities op andere dagen

Gezinnen in de kerk houden vaak niet-religieuze paasactiviteiten op andere dagen dan de zondag.

- In Brazilië laat een grootmoeder op de vrijdag en zaterdag vóór Pasen één of twee afgeknabbelde wortels op een zichtbare plek achter en verstopt paaseieren vlakbij de wortels.
- Joyce en Scott Hendricks gaan de maandag na Pasen samen koken en paaseieren zoeken.

Betrek Christus altijd bij Pasen

Door een les over Jezus Christus tijdens de gezinsavond, paasmuziek of een bijzondere maaltijd kunnen mensen in elke levensfase geestelijk worden opgebouwd. Je hebt geen grote groep nodig om iets te kunnen vieren. Een persoonlijke paastraditie in één huis of hart is net zo betekenisvol.

Ook wij kunnen bedenken en vieren hoe heuglijk het paasfeest is, net zoals de kleine Ben die door de gang van de kerk liep en over het goede nieuws van de opstanding wilde vertellen. ■

Diane L. Mangum woont in Utah (VS).

HET BELANG VAN HET GEZIN

Het gezin wordt in de huidige wereld aangevallen. Daarom is het nu zo belangrijk dat kinderen en jongeren een getuigenis krijgen van het belang van het gezin in het plan van hun hemelse Vader (*Voor de kracht van de jeugd* [2011], p. 14). Op pagina 52 van deze uitgave vertelt Ann M. Dibb, tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, hoe we jongeren bij de ontwikkeling van hun getuigenis kunnen helpen.

Ze schrijft bijvoorbeeld: 'Noteer, terwijl u de proclamatie [over het gezin] leest, welke leerstellingen, raad, waarschuwingen en beloofde zegeningen erin staan en wat ze voor u betekenen.'

Suggesties voor lesgeven aan jongeren

- Lees 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' en het gedeelte over het gezin in *Voor de kracht van de jeugd*. Bespreek hoe die richtlijnen op uw eigen gezin van toepassing zijn. U kunt uw getuigenis over het belang van het gezin geven.
- Overweeg om een gezinsavond over het belang van het gezin te houden (een goede hulpbron is het onderdeel 'Huwelijk en gezin' in het nieuwe curriculum voor jongeren op lds.org/youth/learn).

- Kijk op youth.lds.org. Kies 'For the Strength of Youth' [Voor de kracht van de jeugd] en dan 'Family' [gezin] voor hulpbronnen die de leer over het gezin uiteenzetten: teksten, video's (zie bijvoorbeeld: 'Fathers and Sons' [vaders en zoons]), radioprogramma's op Mormon Channel, vraag en antwoord, en artikelen, waaronder toespraken van algemene autoriteiten.

Suggesties voor lesgeven aan kinderen

Hier zijn enkele manieren waarop u de vooruitgang in geestelijke doelen van uw gezin zichtbaar bij kunt houden:

- Pak een kleine, doorzichtige pot. Stel met uw kinderen een haalbaar doel waar uw gezin sterker van wordt, zoals elke maandag gezinsavond houden of elke dag als gezin in de Schriften lezen. Vraag uw kinderen om een etiket op de pot te plakken waar ze een doel op hebben geschreven. Elke keer als uw gezin een activiteit heeft gedaan, doet u een klein voorwerp in de pot, zoals een knikker of een kraal. Als de pot vol is, kunt u een speciale avondmaaltijd of activiteit met het gezin houden.

Door de raad in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' te volgen, sterkt en beschermt u uw gezin.

- Vraag ieder kind om een plaatje te tekenen van gezinsleden die dagelijkse activiteiten doen die u wilt stimuleren, zoals gezinsgebed en schriftstudie. Hang de tekeningen ergens op waar iedereen ze kan zien. Laat elke dag eerst de voorkant van de tekeningen zien. Als uw gezin de activiteit op de tekening eenmaal heeft gedaan, draait u die om. Door de tekeningen die nog zichtbaar zijn, weet uw gezin welke doelen het heeft en wat ze die dag kunnen doen om een hechtere band te krijgen. Laat elke dag opnieuw de voorkant van de tekeningen zien.

Zorg er ook voor dat uw kinderen inzien hoe die activiteiten het gezin tot zegen zijn. Als uw kinderen thuis de fijne sfeer herkennen die door de Geest komt, zullen ze zich graag rechtshapen gedragen, waardoor de gezinsband sterker wordt. ■

KUNT U MIJ MEER OVER UW KERK VERTELLEN?

Eenkele jaren geleden moest ik mijn auto op veiligheid en milieuvriendelijkheid laten keuren. Op een middag kwam ik bij een garage waar een rij van acht of negen auto's op een keuring wachtte.

Het was een mooie lentedag, dus rolde ik het raampje open, deed ik de motor uit en haalde ik een exemplaar van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' tussen het andere kerkmateriaal in mijn auto uit. Mijn ringpresident had de leden van de ring onlangs geadviseerd om de proclamatie uit het hoofd te leren. Nu had ik genoeg tijd om dat te doen. Tenslotte kwam ik aan de beurt voor de keuring.

Een van de mannen die de keuring deed, gaf aan dat hij mijn auto de garage in zou rijden. Toen vroeg hij of ik in de kamer ernaast wilde wachten

tot hij klaar met de keuring was. Terwijl ik andere klanten zag binnenlopen en weer vertrekken, verstreek de tijd. Na een tijdje begon ik te denken dat er wel iets ernstig mis met mijn auto moest zijn.

Uiteindelijk kwam de automonteur uit de garage de wachtkamer in en zei dat mijn auto door de keuring heen was gekomen. Wat een opluchting! Ik betaalde de kassier en liep naar de plek waar hij mijn auto had geparkeerd. Daar stond hij op mij te wachten.

'Mevrouw', zei hij, terwijl hij me aandachtig aankeek, 'kan ik u even spreken?'

'Natuurlijk', antwoordde ik.

'Mijn excuses dat uw autokeuring zo lang duurde. Toen ik namelijk uw auto de garage inreed, zag ik een

brochure over het gezin op de passagiersstoel liggen. In plaats van dat ik uw auto meteen terugreed, bleef ik in de garage zitten en las ik de brochure telkens opnieuw.'

Hij ging verder: 'Kunt u mij meer over uw kerk en dat document over het gezin vertellen? Heeft u een exemplaar voor mij? Er staat dat het door apostelen is geschreven. Wilt u daarmee zeggen dat er in deze tijd apostelen zijn, net als in de tijd van Jezus? Alstublieft, ik wil het weten.'

Ik was haast sprakeloos. Maar toen zette ik mijn gedachten op een rijtje. Ik zei tegen hem dat er inderdaad apostelen *en* profeten op aarde waren, net zoals in de tijd van Jezus Christus. Ik vertelde hem over de profeet Joseph Smith en de herstelling van het evangelie. Daarna gaf ik hem al het kerkmateriaal dat in mijn auto lag. Hij gaf me zijn naam en telefoonnummer zodat de zendingen contact met hem konden opnemen. Aan het eind van het gesprek uitte hij oprecht zijn dankbaarheid.

Toen ik daar wegreed, had ik tranen in mijn ogen. Ik was blij dat ik dat exemplaar van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' op mijn autostoel had laten liggen.

Ik ben nooit vergeten hoe graag die man meer wilde weten. Ik zal nooit vergeten wat ik toen leerde over de kracht van de proclamatie over het gezin, echte, hedendaagse openbaring en het belang van het evangelie in alledaagse — en soms onverwachte — situaties. ■

Angela Fallentine (Nieuw-Zeeland)

'Ik zag een brochure over het gezin op de passagiersstoel liggen', zei de automonteur tegen me. 'Ik bleef in de garage zitten en las de brochure telkens opnieuw.'

WE BETAALDEN EERST ONZE TIENDE

In de zomer van 2006 was mijn man vrachtwagenchauffeur. Omdat hij vaak twee weken achter elkaar weg was, lag de taak vooral bij mij om de rekeningen te betalen. Door zijn beroep schommelde ons inkomen elke maand op en neer, dus was het een hele kunst om binnen ons budget te leven.

In de maand juli kreeg hij minder salaris dan gewoonlijk. Daar hadden we niet op gerekend. Toen het geld was gestort, vergeleek ik het bedrag op de bank met wat we die maand wilden uitgeven. Ik berekende dat ik dertig euro tekort zou komen na alles betaald te hebben,

inclusief onze tiende. We betaalden een volledige tiende. We hadden ons lesje een paar jaar daarvoor wel geleerd toen we achter waren geraakt met onze tiende. Tiende overslaan behoorde deze keer niet tot de mogelijkheden.

Ik kan me nog verhalen herinneren van mensen die eerst hun tiende betaalden, ook al zaten ze krap bij kas, en die daarna op wonderbaarlijke wijze geld ontvingen. Meestal betaalde ik op volgorde wat er die dag betaald moest worden, dus begon ik zelden eerst met mijn tiendespecificatieblaadje in te

vullen. Maar die dag vulde ik die eerst in, want ik wist dat de Heer een weg voor ons zou bereiden om onze rekeningen te betalen.

De volgende maandag kreeg ik te horen dat de cursus niet meer doorging waar ik mijn oudste zoon voor had ingeschreven. Daarom kreeg ik mijn twintig euro van de vorige maand terug. Met die twintig euro keek ik naar onze balans en besepte ik dat ik in mijn berekening de week daarvoor een vergissing van 23 euro had gemaakt. Daarnaast kregen we twee dagen later 36 euro van de kinderarts terug omdat we teveel hadden betaald. Nu hadden we bijna vijftig euro extra, niet dertig euro tekort.

De Heer heeft zijn belofte in Maleachi 3:8–12 vervuld; omdat we onze tiende hebben betaald, heeft Hij zegen over ons uitgetogen. Ik weet dat we zijn gezegend omdat we het gebod van de Heer zijn nagekomen en eerst onze tiende hebben betaald. ■

Carrie Dalby Cox (Alabama, VS)

Ik berekende dat ik na alles betaald te hebben dertig euro tekort zou komen.

Tiende overslaan behoorde niet tot de mogelijkheden.

IN KAAPSTAD BLIJVEN

Omdat ik in het zendingsgebied Londen (Engeland) ben geweest, wilde ik daar altijd al terugkomen en werken. Toen ik onlangs mijn mastersgraad haalde, vond ik dat het wel tijd was om naar Londen te verhuizen. Ik zorgde dat ik een baan kreeg en was positief over de verhuizing.

Maar op een nacht bad ik om te weten of de Heer het een goed plan vond dat ik naar Londen zou verhuizen. Toen ik in slaap probeerde te vallen, kwam er een gedachte in mij op: 'Je moet in Kaapstad blijven.' Die gedachte keerde een paar uur lang elke keer terug. Uiteindelijk concludeerde ik dat God wilde dat ik Kaapstad bleef. Dus hoewel ik wilde verhuizen, besloot ik te blijven. Meteen daarna viel ik in slaap.

De volgende dag probeerde ik te verklaren wat er de vorige nacht gebeurd was. Ik vroeg me af of ik dan toch maar naar Londen moest. Maar die avond gebeurde er hetzelfde als de avond ervoor. De gedachte 'Je moet in Kaapstad blijven' bleef maar in mij hangen. Toen ik daarover nadacht, werd ik ervan overtuigd dat de Heer inderdaad wilde dat ik in Kaapstad bleef, en ik wilde de wil van de Heer doen.

De daaropvolgende week belde mijn ringpresident en vroeg of ik met hem wilde praten. Ik wist meteen dat de Heer me ergens voor wilde roepen. De Geest getuigde dat ik in Kaapstad moest blijven omdat de Heer me daar aan het werk wilde zetten.

Ik aanvaardde mijn roeping als jongevrouwenpresidente van de ring en

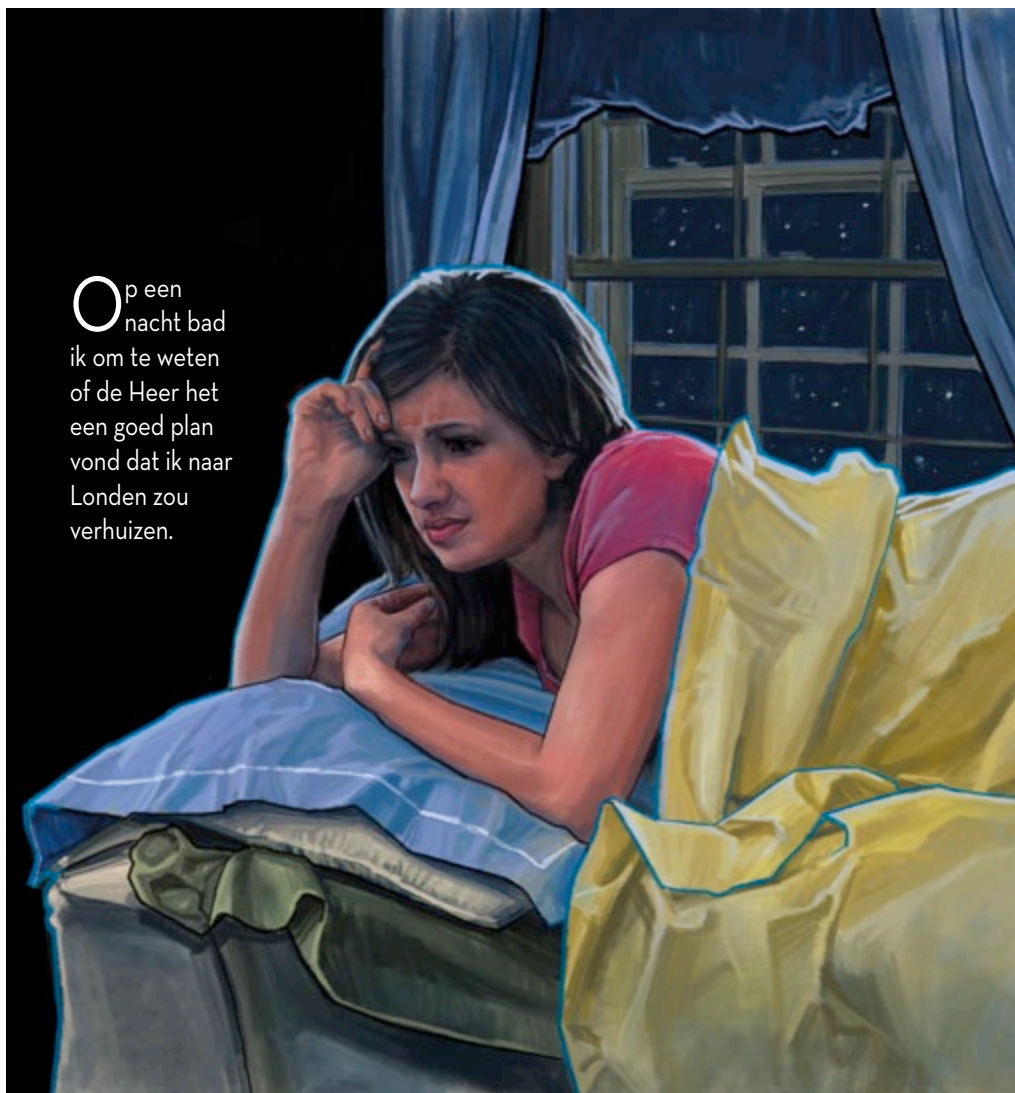
was een paar jaar lang een werktuig in de handen van de Heer. Daardoor was ik mijzelf en andere mensen tot zegen. Ik werd een bekwaam leider en leerde veel van de Heer door anderen te dienen.

Sinds die tijd heb ik meer vertrouwen in de Heer ontwikkeld. Ik ben dankbaar voor de stille ingevingen

van de Geest waardoor ik geleid ben om zijn wil te kennen en te doen. Omdat ik nu minder twijfel en bereid ben om de influisteringen te volgen die ik ontvang, ben ik gelukkiger en rustiger, want ik weet dat mijn hemelse Vader tevreden met mij is. ■

Nicky Burgoyne Smith (Utah, VS)

Op een nacht bad ik om te weten of de Heer het een goed plan vond dat ik naar Londen zou verhuizen.

WAAROM BETALEN JULLIE NOG TIENDE?

Een paar jaar geleden werd mijn man ontslagen. Zijn werkgevers voelden zich kennelijk schuldig en boden hem een andere baan aan, maar daarvoor moest hij ver weg verhuizen. Niettemin voorzagen we vele zegeningen, zoals dat hij een baan zou hebben.

Toen we eenmaal verhuisd waren, ontdekten we echter dat de baan niet meer beschikbaar was. Niemand had er een logische verklaring voor. Het enige wat we wisten, was dat we in een nieuw huis woonden en geen baan en bijna geen geld hadden, omdat we vóór de verhuizing onze schulden hadden afbetaald en de verhuizing met ons laatste spaargeld hadden bekostigd.

Mijn echtgenoot deed wat hij kon om een voltijdbaan te vinden. Ondertussen had hij kleine baantjes en deed ik handwerk, waardoor we na het betalen van onze tiende aan de Heer nog maar net genoeg hadden om van te leven. We waren heel zuinig, maar na het betalen van schoolgeld en het kopen van eten en kleding hielden we niet veel over zodat mijn man naar werk kon zoeken.

We huilden veel, maar we vertrouwden er altijd op dat de Heer ons zou zegenen. We spraken onze dankzegging uit voor de zegeningen die we al hadden: gezonde, trouwe dochters, een fijne huwelijksrelatie en familieleden en wijkleden die ons steunden.

Veel vrienden die geen lid van de kerk waren, vroegen ons: 'Als jullie het zo moeilijk hebben, waarom

Toen we verhuisd waren, ontdekten we dat de baan niet meer beschikbaar was. We woonden in een nieuw huis en hadden geen werk en bijna geen geld.

betalen jullie dan nog tiende?’

We gaven altijd hetzelfde antwoord: omdat de Heer het heeft geboden en omdat we God niet willen beroven (zie Maleachi 3:8–9).

We hebben altijd al geweten dat de Heer ons voor onze gehoorzaamheid zou zegenen — misschien niet met waar we op hoopten, maar wél met wat Hij het beste voor ons gezin achtte. We hebben onze financiële problemen nooit als excuus gebruikt om de Heer niet meer te hoeven

dienen. We wilden Hem zelfs nog liever dienen.

Nu heeft mijn man een baan waarmee we geleidelijk aan de schulden kunnen afbetalen die we zijn aangegaan toen hij werkloos was. Het duurt nog lang voordat we er financieel goed voor staan, maar we weten dat, als we onze ‘tiende naar de voorraadkamer brengen’, God de vensters van de hemel zal openen ‘en zegen in overvloed over [ons] uitgieten’ (Maleachi 3:10). ■

Raquel Pedraza de Brosio (Argentinië)

DE beste tijd

OM TE HUWEN

Ane en Benjamin wisten dat een opleiding belangrijk was en wilden beiden aan de universiteit studeren.

Hoe past hun potentiële huwelijk in dat plaatje?

Alissa Strong

Kerkelijke tijdschriften

Toen Ane op de middelbare school zat, zag ze ernaar uit om een universitaire studie te volgen. Er waren zoveel vakken die ze kon nemen en zoveel banen waaruit ze kon kiezen! 'Ik had een brede interesse en er waren zoveel studiemogelijkheden', zei ze.

Hoewel Ane in een kleine plaats in Noorwegen woonde, ging ze naar een uitstekende middelbare school. De leerlingen werden er aangemoedigd om hard te werken, goede cijfers te halen en naar de universiteit te gaan. Veel leerlingen op de school waar Ane heenging, stroomden meteen door naar een universiteit. Vanaf haar kinderjaren had Ane al dezelfde plannen. Een opleiding volgen was echter slechts een van de persoonlijke doelen die Ane gesteld had.

'Ik heb veel aan de lessen in de jongevrouwen en het programma Persoonlijke vooruitgang gehad', zegt Ane. 'Ik heb altijd al als doel gehad om in de tempel te trouwen.'

Wanneer is de 'beste tijd'?

Op een avond kwam Ane op het plaatselijke instituut een jongen tegen die net terug van zending was en

Benjamin heette. 'Vanaf het moment dat ik hem zag, was ik om verschillende redenen van hem onder de indruk', zegt Ane. 'Hij was leuk en makkelijk om mee te praten. We spraken makkelijk over het evangelie.'

Benjamin vroeg haar op een date en dat ging goed. De maanden daarna gingen Benjamin en Ane vaker uit. Ze speelden voetbal en volleybal, gingen wandelen en keken films. Ze leerden elkaar langzamerhand beter kennen en ze kregen romantische gevoelens voor elkaar.

Na enige tijd verkering wilden ze graag in het huwelijk treden. Ane en Benjamin waren blij dat ze degene hadden gevonden waar ze voor eeuwig mee wilden samenzijn. Maar de relatie werd eerder serieus dan ze beiden hadden verwacht. Wat zou er van alle plannen terechtkomen die ze op jonge leeftijd hadden gemaakt? Zouden ze dan nog wel een opleiding kunnen volgen? Zou een huwelijk betekenen dat ze hun andere doelen zouden moeten uitstellen?

Sommige vrienden en familie dachten dat dat inderdaad zou moeten.

'Veel mensen om me heen — thuis, op school en op werk — maakten zich zorgen over wat voor effect deze relatie op mijn opleiding zou hebben', zegt Ane. 'Ze twijfelden er zelfs aan of ik wel zeker wist of deze relatie stand zou houden.'

'Vriendinnen van mijn leeftijd dachten dat mijn huwelijk mijn universitaire studie zou belemmeren', zegt ze. 'Zij dachten dat ik mijn talenten en kansen zou verspelen.'

Sommige van Benjamins kennissen dachten er net zo over. 'Ze wilden me laten geloven dat we te jong waren, dat mijn toekomstige vrouw eerst haar opleiding af moest maken; ze dachten dat we in ons huwelijk kinderen zouden krijgen, en daar vonden ze ons ook te jong voor', zegt hij.

Hoewel Ane en Benjamin zich kunnen vinden in de nadruk op het gezin in het evangelie, hebben veel andersgelovigen niet deze prioriteit — de meeste jongvolwassenen

Benjamin en Ane met hun dochter, Olea

tenminste niet. ‘Veel mensen in deze plaats concentreren zich vooral op opleiding en werk’, legt Ane uit. ‘Dat is wel goed, maar op die manier is er weinig ruimte voor het gezin of een godsdienst.’

Benjamin zegt: ‘Ik had altijd al gedacht dat ik na mijn zending iemand moest zoeken die ik leuk zou vinden, van wie ik zou gaan houden en met wie ik zou trouwen, als dat door de Heilige Geest zou zijn bevestigd. Het leek zo eenvoudig, maar opeens was alles verwarrend, duister en ingewikkeld geworden.’

Wat zegt de Heer?

Benjamin en Ane maakten zich allebei zorgen over het advies en de mening van hun vrienden en vriendinnen. Een jaar lang twijfelden ze wanneer de beste tijd was om te huwen. Ze wisten dat uiteindelijk de belangrijkste leiding van de Heer zou komen, dus onderzochten ze vaak de Schriften en de woorden van de profeten in toespraken over gezin, huwelijk en opleiding.

‘In al die hulpbronnen staat dat huwelijk en gezin heel belangrijk zijn’, zegt Ane. Terwijl ze naar richting zocht, werd het haar tenslotte tijdens een gesprek met een leidinggevende op het instituut duidelijk. ‘Ze zei tegen me: “De beste tijd is als het met de juiste persoon op de juiste plek kan (de tempel)!”’ Ane weet het nog goed. ‘Ik kalmeerde. De Geest heeft al vaak

bevestigd dat ik dit pad moest volgen, dat het goed was om met Benjamin te trouwen en dat dit de beste tijd was om dat te doen.’

Ane wist dat ze nog steeds moest proberen om een opleiding te volgen, want dat moedigen de profeten van de Heer ook aan. Maar ze wist dat het huwelijk nu haar hoogste prioriteit was.

Ane was bedroefd omdat ze wist dat veel mensen een huwelijk op zo’n jonge leeftijd niet waarden. Maar ze wilde de ingevingen van de Geest leren herkennen en richtte zich op wat de Heer vond, niet op wat haar leeftijdsgenoten vonden. ‘Dat had ik wel nodig om met die keuze sterk in mijn schoenen te staan’, zegt ze.

Voor Benjamin was het niet één bepaald moment dat hem deed beseffen dat het toen de beste tijd voor hem was om te huwen. In plaats daarvan zegt hij: ‘Ik kreeg door dat ik terug naar de basis moest. Waarom ben ik hier? Wat is mijn doel op aarde?’

Benjamin bestudeerde de Schriften, de woorden van de profeten en apostelen, en bad tot zijn hemelse Vader. Ook kreeg hij priesterschapszegens. ‘Het werd me duidelijk dat ik naar de aarde gestuurd ben om met mijn gezin bij God terug te keren’, zegt hij. ‘Geen enkele taak of opdracht

is belangrijker. Dat staat in ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’. Als ik die opzettelijk zou negeren en iets anders gaan doen, zou ik ongehoorzaam aan Gods geboden zijn.’

‘Toen ik eenmaal de openbaring kreeg dat hetgeen ik mijn hele leven al heb gehoord, belangrijker is dan de mening van anderen, werd ik verlicht. Ik besloot om te doen wat mij was geleerd.’

Ane en Benjamin huwden op 16 juli 2009 in de Stockholmtempel (Zweden). ‘Toen de dag aanbrak dat we aan elkaar verzegeld zouden worden, was ik gerust’, zegt Ane. ‘Het was allemaal erg eenvoudig en prachtig. Geen wereldse afleidingen. Het was zo fijn om met mijn ouders, broers en zussen en met Benjamin in de tempel te zijn. Er heerste ware liefde.’

De zegeningen die we ontvangen

Hoewel de paar maanden vóór hun huwelijk moeilijk waren, is Ane dankbaar voor haar beproevingen. ‘Ik werd gedwongen om een standpunt in te nemen’, zegt ze. ‘God heeft me sterker gemaakt met de Schriften, gebed en priesterschapszegens. Veel mensen die er van oorsprong negatief tegenover stonden, geven nu te kennen dat ik de beste keuze heb gemaakt. Ze zien in dat ik werkelijk gelukkig ben. Ze bedanken

HUWELIJKSPROBLEMEN OPlossen

Ouderling Earl C. Tingey, emeritus lid van het Eerste Quorum der Zeventig, heeft in een toespraak op een haardvuuravond voor jongvolwassenen zes zorgen genoemd die jongvolwassenen over het huwelijk hebben:

'1. Het lijkt alsof teruggekeerde zendelingen niet langer worden aangemoedigd om te trouwen. Als je die indruk hebt, dan heb je het mis. Alle teruggekeerde zendelingen behoren te worden aangemoedigd om bij thuiskomst actief te blijven, een opleiding te volgen, vakbekwaam te worden en op zoek te gaan naar een eeuwige partner.

'2. Sommige jonge mannen hebben het gevoel dat ze niet aan de verwachtingen van sommige jonge vrouwen kunnen voldoen. [...] Door goede communicatie kan die onzekerheid aan de orde gesteld worden.

'3. Door een beoogde loopbaan of opleiding kan het huwelijk op de achtergrond komen. Huwelijk, opleiding en loopbaan kunnen gecombineerd worden. Een loopbaan zonder gezin, terwijl het gezin een mogelijkheid is, is tragisch.

'4. Laat je leven niet alleen bestaan uit pret of zelfzucht. Het leven is meer dan een pretpark. Houd je niet alleen bezig met rijkdom vergaren. Aanvaard verantwoordelijkheid.

'5. Als iemand een negatief beeld van het huwelijk heeft, kan dat afstoten. Sommige mensen zeggen: 'Waarom zou ik trouwen? Kijk eens hoeveel mensen er scheiden.' Het verschijnsel echtscheiding betekent nog niet dat jij geen gelukkig huwelijk kunt hebben. Laat je niet leiden door de daden van anderen. Neem het besluit dat jouw huwelijk niet zal mislukken.

'6. Sommigen stellen het huwelijk om financiële redenen uit. Het is niet verstandig om het huwelijk uit te stellen tot er voldoende geld is om stijlvol te leven. Dan gaat er zoveel verloren wat je samen kunt doen — strijd, aanpassing en leren omgaan met de problemen van het leven.'

Uit 'Drie boodschappen voor jongvolwassenen', *Liahona*, april 2007, p. 30.

me dat ik op mezelf en de Heer heb vertrouwd.'

Aan het begin van hun huwelijk verhuisden Ane en Benjamin naar een nieuwe plaats. Daar studeerden ze beiden aan de universiteit. Kort daarna werd hun dochtertje Olea geboren. Ane pauzeerde met haar studie, maar ging er online, deeltijd mee verder. Zo kan ze een opleiding volgen en tegelijkertijd voor hun dochtertje zorgen. Hoewel ze weet dat het veel werk is, kan Ane op die manier nog steeds de opleiding volgen die ze wenst.

'Sommige mensen dachten misschien dat ik veel offers moest brengen om te huwen en een gezin te stichten' zegt ze. 'Zo lijkt het inderdaad. Maar in werkelijkheid heb ik alles ervoor teruggekregen. Ik weet dat ik, als ik de Heer op de eerste plaats zet, al het andere ontvang. Ik ben heel enthousiast en dankbaar dat ik mijn diploma heb gehaald. Maar bovenal ben ik dankbaar dat we een eeuwige gezin kunnen zijn!'

Benjamin is het daarmee eens. 'God heeft mij leiding gegeven en me geleerd om Hem op de eerste plaats te zetten', zegt hij. 'Ik hoefde niet tussen een gezin of een opleiding te kiezen. Mijn gezin kwam eerst en ik kon tegelijkertijd studeren. Hetzelfde geldt voor andere beslissingen. Het is niet God en anders niets. Het is eerst God en daarna volgt de rest.' ■

Wat zeg ik tijdens een **gesprek over het evangelie** als de ander gewoon met logica de **discussie** probeert te winnen? Zulke mensen willen mijn getuigenis **niet** horen.

Door logica begrijpen we de waarheid natuurlijk beter. Het is mogelijk om de kerk en haar leerstellingen met logische argumenten te verdedigen. Maar als iemand het belangrijker vindt om de discussie te winnen dan meer begrip te krijgen over iemands geloof, loopt het altijd op ruzie uit. Blijf volhouden dat je gelooft en weet dat je getuigenis waar is.

Als degene met wie je praat je onder druk zet, laat die persoon dan weten dat je accepteert dat hij of zij een andere geloofsovertuiging of mening heeft. Discussies over godsdienstige overtuigingen draaien niet om 'winnen'. Je kunt geen voorbeeld van je geloof zijn of de Heilige Geest bij je hebben als je boos wordt of ruzie maakt.

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat als we met mensen over de kerk praten, 'ons doel moet zijn om hun begrip te geven van de waarheid, niet ons ego te verdedigen of punten te scoren in een theologisch debat. Ons oprechte getuigenis is het krachtigste antwoord dat wij onze criticasters kunnen geven. En een dergelijk getuigenis kan slechts in liefde en zachtmoedigheid worden gegeven.'¹

De dingen van de Geest worden niet geleerd door 'meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht' (1 Korintiërs 2:4). Hoewel je met je getuigenis misschien niemand ompraat, is het toch goed om het te geven en mensen over je geloof te vertellen. Als je het evangelie uitdraagt, is het wellicht net zo belangrijk *hoe* je iets zegt als *wat* je zegt. Spreek geduldig en liefdevol. Volg je de Geest, dan zal Hij je ingeven wat je kunt zeggen (en wat je beter niet kunt zeggen) en hoe je het beste kunt reageren. ■

NOOT

1. Robert D. Hales, 'Christelijke moed: de prijs van het discipelschap', *Liahona*, november 2008, pp. 73-74.

Waarom hebben jongeren klas- en quorum-presidiums?

Klaspresidiums van de jongevrouwen en quorumpresidiums in de Aäronische priesterschap baten zowel degenen die de functie bekleden als degenen die zij dienen.

Leden van de presidiums hebben recht op inspiratie voor hun klas of quorum, waardoor ze weten voor wie ze moeten bidden en wie ze moeten begeleiden, vooral nieuwe of minderactieve leden. In een presidium krijgen jongeren leidersvaardigheden zoals delegeren, dienen, communiceren en aan een raad deelnemen. Door vergaderingen en activiteiten te regelen en te leiden, bereiden jeugd-leiders zich op een zending en andere toekomstige roeping voor. Ze leren hoe belangrijk het is om hun plicht te doen en hoe ze een plan maken en uitvoeren.

Op een bepaalde manier zijn deze leiders hun klas- of quorumleden ook tot zegen. Er is iemand van hun leeftijd met wie ze kunnen praten, die hen helpt en aanmoedigt om het evangelie na te leven en actief bezig te zijn, vooral met hun Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God. Omdat klas- of quorumpresidenten in het jeugdcomité van de bisschop zitten, kunnen ze de bisschop over problemen, zorgen of goede daden in hun klas of quorum informeren.

Een roeping in een klas- of quorumpresidium is een grote taak, waardoor jongeren zelfverzekerder worden, een leider en een voorbeeld leren zijn, en liefde en eenheid in de klas of in het quorum brengen. ■

In *Voor de kracht van de jeugd staat dat we extreme haardrachten moeten vermijden. Welke haardrachten worden als extreem beschouwd?*

In elke cultuur worden verschillende haardrachten als extreem beschouwd, dus is het moeilijk te zeggen welke haardrachten overal als extreem gelden. Dus hoe weet je dan of een haardracht ‘extreem’ is? Stel jezelf de vraag: ‘Waarom doe ik dit?’ Als je alleen een ongewone haarkleur, -lengte of -stijl hebt omdat je iets duidelijk wilt maken of aandacht wilt trekken, kan het zijn dat je haardracht

‘extreem’ is, zoals dat in *Voor de kracht van de jeugd* staat.¹

Vragen kerkleiders van jullie om extreme haardrachten te vermijden omdat ze willen dat je er eenvoudig en gewoon uitziet, zonder stijl of persoonlijke smaak? Natuurlijk niet. Ze hebben deze raad gegeven omdat je uiterlijk iets over je zegt. ‘Door je kleding en uiterlijk kun je laten zien dat je weet hoe waardevol je lichaam is. Je kunt laten zien dat je een discipel van Jezus Christus bent.’² Met een extreme haardracht straal je echter eerder iets werelds uit. ■

NOTEN

1. Zie *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), p. 7.
2. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 6.

‘WAT GEBEURT ER MET ONS NA DE DOOD?’

Dat is een fundamentele vraag waar God door oudtijdse en hedendaagse profeten het antwoord op heeft gegeven.

Onze liefhebbende hemelse Vader heeft ons enigszins bekendgemaakt wat we na de dood kunnen verwachten. Hier staan waarheden die verduidelijken waar uw overleden dierbaren nu zijn en waar we uiteindelijk allemaal heengaan.

Wat weten wij over de geestenwereld?

Waar is de geestenwereld?

President Brigham Young (1801–77) heeft gezegd dat de geesten van de mensen die eens op aarde leefden, om ons heen blijven, ook al kunnen we ze niet zien.¹

Hoe gaat het er in geestenwereld aan toe?

Dat hangt ervan af. De rechtschapen geesten zullen in een staat van geluk, rust en vrede leven, zonder moeilijkheden, zorgen of verdriet (zie Alma 40:12). De goddelozen zullen door een hel gaan (zie Alma 40:13–14). Hel betekent in dit geval: ‘De kwelling van teleurstelling [van een mens].’²

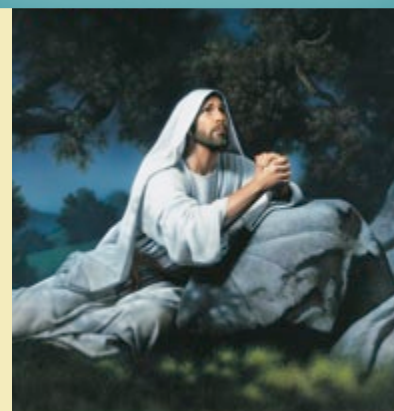

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van deze maand:

De verzoening van Jezus Christus

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

In de maand maart bestudeert u in het priesterschapsquorum en in de jongevrouwen- en zondagsschoolklas de verzoening van Jezus Christus. Een van de vele zegeningen van de verzoening is dat we er allemaal door zullen opstaan. Denk eens na hoe uw perspectief in moeilijke tijden verandert door uw kennis over de verzoening en de opstanding. Probeer een bepaalde situatie voor de geest te halen waarin u door uw getuigenis van de verzoening en de opstanding gezegend werd. Overweeg om uw gezin of de klas in de kerk aankomende zondag daarover te vertellen.

Hoe zien geesten eruit?

De geesten van mensen hadden in het voorsterfelijk leven een volwassen vorm. In de geestenwereld hebben ze diezelfde vorm, ook als ze in hun kinderjaren zijn gestorven.³

Kunnen de geesten in de geestenwereld ons zien?

Ja, als dat nodig is. President Joseph F. Smith (1838–1918) heeft gezegd dat de geesten in de geestenwereld ons beter kunnen zien dan dat wij hen zien en dat ‘hun liefde voor ons en hun aandacht voor ons welzijn [...] wel groter [moeten] zijn dan wat wij voor onszelf voelen.’⁴

Kunnen de geesten in de geestenwereld worden verleid?

Als je in dit leven getrouw bent, heeft Satan in de geestenwereld

geen macht over je. De goddelozen zijn daar onderworpen aan Satan, net zoals ze dat hier op aarde waren.⁵ Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd dat dit leven de tijd is om ons te bekeren, omdat ‘dit sterfelijk leven de plek is waar lichaam en geest samen iets kunnen leren.’⁶

Wat doen de mensen in de geestenwereld?

We weten in elk geval dat de trouwe geesten die nog niet zijn opgestaan, zendingswerk onder de geesten in de gevangenis doen.⁷ We weten ook dat er onder de getrouwen een gezinsstructuur en een kerkorganisatie bestaan.⁸

BETEKENIS, MOTIVATIE EN HOOP

‘De opstanding is een pijler van ons geloof. Het geeft onze leer betekenis, motiveert ons gedrag en geeft ons hoop op de toekomst.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Resurrection’, *Liahona*, juli 2000, p. 16.

Wat weten we over de opstanding?

Hoeveel mensen zullen er opstaan?

Alle mensen die ooit op aarde hebben geleefd, zullen opstaan (zie 1 Korintiërs 15:21–23).

Wat zijn de kenmerken van een opgestaan lichaam?

Een opgestaan lichaam is:

- **Onsterfelijk.** ‘Dit sterfelijk lichaam wordt opgewekt tot een onsterfelijk lichaam, [...] zodat zij niet meer kunnen sterven’ (Alma 11:45).
- **Volmaakt.** ‘De geest en het lichaam zullen opnieuw worden verenigd in hun volmaakte gedaante’ (Alma 11:43).

President Joseph F. Smith heeft uitgelegd: ‘Misvormingen zullen worden verwijderd, gebreken zullen verdwijnen, en de mensen zullen de volmaking van hun geest bereiken, de volmaking die God vanaf het begin gepland had.’⁹

- **Mooi.** President Lorenzo Snow (1814–1901) heeft gezegd: ‘Er is niets mooiers dan een opgestane man of vrouw.’¹⁰
- **Verheerlijkt.** President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Uw geest is jong en vitaal en prachtig. Ook al is uw lichaam oud en ziek of kreupel of anderszins gehandicapt, wanneer de geest en het lichaam worden herenigd in de opstanding, dan bent u glorieus; dan bent u verheerlijkt.’¹¹
- **Zonder verdriet of pijn.** ‘De dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn’ (Openbaring 21:4).

Wat gebeurt er met kinderen die sterven?

Volgens de profeet Joseph Smith zullen de ouders van kinderen die in hun jeugd overleden zijn ‘de vreugde, het plezier en de voldoening hebben om dit kind na zijn opstanding op te voeden, tot het de volle wasdom van zijn geest bereikt.’¹²

Wat gebeurt er met mensen die zijn gecremeerd of begraven?

Hoewel de kerk crematie niet aanmoedigt, geloven we dat alle mensen een opgestaan, volmaakt lichaam zullen krijgen. President Brigham Young heeft gezegd dat ‘de fundamentele onderdelen die ons lichaam hier georganiseerd hadden, als wij ze respecteren, en ook al zijn zij in de diepten van de zee terecht gekomen, en ook al ligt een onderdeelje in het noorden, een ander in het zuiden, een ander in het oosten, en een ander in het westen, [in de opstanding] in een oogwenk bij elkaar gebracht worden, en [dat] onze geest er bezit van [zal] nemen.’¹³

Wie zullen er opstaan en wanneer?

IN DE EERSTE OPSTANDING, OFTEWEL DE ‘OPSTANDING DER RECHTVAARDIGEN’ (LV 76:17)

▲ Net na de opstanding van Christus

Profeten en bepaalde andere rechtschapen mensen die de celestiale heerlijkheid zullen ontvangen (zie Mosiah 15:21–25).

▲ Bij Christus’ wederkomst

Degenen die de celestiale heerlijkheid zullen ontvangen (zie LV 76:50–70; 88:96–98).

▲ Aan het begin van het duizendjarig rijk

Degenen die de terrestriale heerlijkheid zullen ontvangen (zie LV 88:99).

IN DE TWEDE OPSTANDING, OFTEWEL DE ‘OPSTANDING DER ONRECHTVAARDIGEN’ (LV 76:17)

▲ Aan het eind van het duizendjarig rijk

Degenen die de telestiale heerlijkheid zullen ontvangen (zie LV 76:85; 88:100–101).

Zonen des verderfs (zie LV 76:43–48; 88:102).

Waarom is er een lichamelijke opstanding?

De lichamelijke opstanding is onderdeel van Gods plan en werd al onderwezen door profeten in de tijd van Adam (zie Mozes 5:10). Maar ‘de duivel heeft geen lichaam en dat is zijn straf’,¹⁴ dus verdraait hij deze lering zodat mensen niet in een lichamelijke opstanding geloven.

Veel mensen geloven dat een stoffelijk lichaam een soort gevangenis voor de geest is en dat we alleen echt gelukkig worden als de geest van het lichaam bevrijd wordt, maar dat is niet waar. De Heer heeft geopenbaard dat een stoffelijke opstanding noodzakelijk is, want:

- **Zo ontvangen we een volheid van vreugde.** Alleen ‘geest en element [een stoffelijk lichaam], onscheidbaar verbonden, ontvangen een volheid van vreugde’

(LV 93:33). We weten ook dat wie overleden zijn en in de geestenwereld op Christus’ opstanding wachten, ‘de lange afwezigheid van hun geest uit hun lichaam als een gevangenis [hadden] beschouwd’ (LV 138:50).

- **We zijn gezegend omdat we voor het plan van onze hemelse Vader hebben gekozen.** Alle geesten die ooit op aarde hebben geleefd, hebben vóór hun geboorte voor het plan van hun hemelse Vader in plaats van voor de opstand van Satan gekozen (zie Abraham 3:23–28). Daarom hebben we een sterfelijk lichaam gekregen en zullen we, door de gave van de opstanding van Christus, met een onsterfelijk lichaam opstaan. Degenen die Satan in de voorsterfelijke wereld hebben gevolgd, zullen nooit

een stoffelijk lichaam krijgen.

- **We worden in ons stoffelijk lichaam door God geoordeeld.** In het Boek van Mormon staat duidelijk dat we door de macht van de opstanding in de tegenwoordigheid van God kunnen komen en naar onze werken kunnen worden geoordeeld.¹⁵
- **Het is een vereiste voor ons heil.** Joseph Smith heeft gezegd: ‘Niemand kan [...] dit heil bereiken zonder een tabernakel [een stoffelijk lichaam].’¹⁶
- **Het is de manier om zoals onze hemelse Vader en Jezus Christus te worden.** ‘De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens’ (LV 130:22). ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 279.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 242.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), pp. 131–132.
4. Joseph F. Smith, *Evangelieleer*, 5 de uitgave (1939), pp. 430–431.
5. Zie *Leringen: Brigham Young*, p. 282; Alma 34:34–35.
6. M. Russell Ballard, ‘Is It Worth It?’ *New Era*, juni 1984, p. 42.
7. Zie LV 138:30; zie ook *Leringen: Joseph Smith*, p. 510.
8. Zie *Evangeliebeginselen* (2009), p. 243; voor meer over de geestenwereld, zie Dale C. Mouritsen, ‘The Spirit World, Our Next Home’, *Ensign*, januari 1977, pp. 46–51.
9. Joseph F. Smith, *Evangelieleer*, p. 23.
10. Lorenzo Snow, *The Teachings of Lorenzo Snow*, red. Clyde J. Williams (1996), p. 99.
11. Boyd K. Packer, ‘Bankbiljet van twintig mark’ *Liahona*, juni 2009, p. 23; *New Era*, juni 2009, p. 5.
12. *Leringen: Joseph Smith*, p. 192.
13. *Leringen: Brigham Young*, p. 276.
14. *Leringen: Joseph Smith*, p. 228.
15. Zie 2 Nephi 9:22; Jakob 6:9; Mosiah 16:8–10; Alma 11:41; 33:22; 40:21; Helaman 14:17; Mormon 7:6; 9:13.
16. *Leringen: Joseph Smith*, p. 229.

**Ouderling
Quentin L. Cook**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DRAAG GEEN **MASKER**

Een van de beste manieren om je te beschermen tegen slechte keuzes is geen masker van anonimiteit te dragen.

Toen ik nadacht over wie jullie zijn, kreeg ik het gevoel dat jullie niet helemaal door hebben hoe belangrijk jullie generatie is. Ik geloof dat jullie de achtergrond en het fundament hebben om de beste generatie ooit te worden, met name in het voortstuwen van het plan van onze Vader in de hemel.

Wat zijn mijn zorgen over jullie toekomst, gezien jullie enorme potentieel om iets goeds tot stand te brengen? Welke raad kan ik jullie geven? Er is de druk op ieder van jullie om met je gedrag je ware aard te verloochenen — en zelfs een masker te dragen — iemand te worden die niet is wie je bent of wie je wilt worden.

Een voorbeeld uit de geschiedenis van de VS

In 2011 ontmoetten ouderling L. Tom Perry en ik Abraham Foxman, landelijk directeur van de Anti-Defamation League. Het doel van die organisatie is het belasteren van Joden tegen te gaan.

Bij onze gesprekken met de heer Foxman vroeg ik hem welke raad hij voor ons had met betrekking tot onze taken in de public affairs van de kerk. Hij dacht even na en legde toen uit hoe belangrijk het was om de mensen

aan te moedigen geen masker te dragen. Hij beschreef de Ku Klux Klan. Dat was een organisatie die erg veel invloed had en angst zaaide onder de meeste Amerikanen in de eerste helft van de twintigste eeuw. Ze droegen identieke mantels en maskers, wat het onmogelijk maakte om de deelnemers te identificeren. Ze verbrandden kruisen vóór de woning van hun doelwitten en beschouwden zichzelf als zogenaamde morele waakhonden. Hun voornaamste doelwitten waren Afro-Amerikaanse burgers, maar ook katholieken, Joden en immigranten. De meest militante leden van de beweging namen deel aan geselingen, mishandelingen en zelfs moorden. De heer Foxman wees erop dat de meerderheid zonder masker doorgaans een gewoon burger was, bijvoorbeeld een zakenman en kerkganger. Hij merkte op dat het verbergen van hun identiteit achter een masker hen in staat stelde om deel te nemen aan bezigheden die ze normaal gesproken zouden hebben vermeden. Hun gedrag had een verschrikkelijke uitwerking op de Amerikaanse samenleving.

Meneer Foxman gaf ons de raad om te beklemtonen hoe belangrijk het is dat mensen geen masker opdoen om hun identiteit te verbergen.¹

Voorbeelden uit de kerkgeschiedenis

In het begin van onze kerkgeschiedenis bevonden de profeet Joseph, Emma en hun elf maanden oude tweeling, Joseph en Julia, zich in Hiram (Ohio, VS) op de boerderij van broeder Johnson.

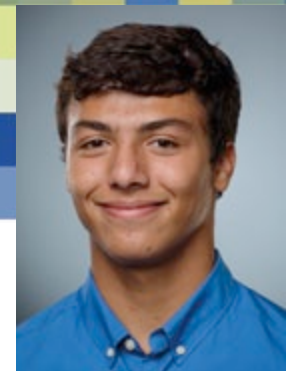
Op een zaterdagnacht drong een groep mannen met zwartgemaakte gezichten het huis binnen en sleepte de profeet naar buiten, waar ze Sidney Rigdon en hem met teer insmeerden.

‘Hoewel de profeet een tand kwijt was, een ernstige wond in zijn zij had, een pluk haar miste, en brandwonden had die veroorzaakt waren door salpeterzuur, hield hij een toespraak tijdens de gebruikelijke zondagsdienst. Onder de vergaderde heiligen bevonden zich ten minste vier leden van de bende.’²

Het is ook interessant dat zij die de profeet Joseph en zijn broer, Hyrum, de martelaarsdood injoegen hun gezicht beschilderden in een poging om hun ware identiteit te verbergen.³

Draag geen masker en verberg je ware aard niet

Ik wil niet beweren dat sommigen onder jullie betrokken zijn bij verschrikkelijke gebeurtenissen zoals

ik net heb beschreven. Maar ik geloof wél dat het in onze tijd, waarin het makkelijker dan ooit is om anoniem te zijn, een belangrijk beginsel is om geen masker te dragen en ‘trouw [te zijn] aan ’t geloof waar de mart’laars voor streden’.⁴

Een van de beste manieren om je te beschermen tegen slechte keuzes is geen masker van anonimiteit te dragen. Als je ooit merkt dat je dat doet, weet dan dat het een ernstige waarschuwing tegen gevaar is, en dat het een van de middelen van de tegenstander is om je iets te laten doen wat niet mag.

Het is interessant dat mensen die zich inlaten met pornografie een valse identiteit aannemen of hun deelname eraan verbergen. Ze maskeren hun gedrag, wetend dat het verwerpelijk en vernietigend is voor alle mensen om wie ze geven. Pornografie is een plaag die niet alleen schadelijk is voor iemands morele status voor God, maar het kan bovendien huwelijken en gezinnen te gronde richten en het heeft een negatieve weerslag op de samenleving.

Als je van dit vernietigende gedrag een gewoonte hebt gemaakt, wees er dan van verzekerd dat je je kunt bekeeren en dat je kunt genezen. Bekering gaat aan genezing vooraf. Genezing kan veel tijd in beslag nemen. Je bisschop of gemeentepresident kan je vertellen hoe je de hulp kunt krijgen die je nodig hebt om te genezen.

Handel naar je geloofsovertuiging

Het is tegenwoordig normaal om je identiteit te verbergen en anoniem hatelijke, giftige, onverdraagzame boodschappen op het internet te zetten. Sommigen noemen dat flamen. Sommige instellingen proberen opmerkingen door te lichten. De *New York Times* tolereert bijvoorbeeld geen opmerkingen als die ‘een persoonlijke aanval inhouden, obscene, vulgaire of godslasterlijke woorden bevatten, of als de inzender zich voordeed als iemand anders, onsamenhangend schrijft of SCHREEUWT. [...]’

‘*The Times* moedigt ons ook aan om onze eigen naam te vermelden, want “we hebben ondervonden dat mensen die hun eigen naam vermelden, prettigere en respectvollere discussies voeren.”⁵

De apostel Paulus heeft geschreven: ‘Misleidt uzelf niet; slechte omgang bederft goede zeden.

‘Komt tot de rechte nuchterheid en zondigt niet langer, want sommigen hebben geen besef van God’ (1 Korintiërs 15:33–34).

Het is duidelijk dat kwade communicatie niet slechts een kwestie is van slecht gemanierd zijn, maar als heiligen der laatste dagen zich er schuldig aan maken, kan het een negatieve uitwerking hebben op hen die geen kennis van God hebben of geen getuigenis van de Heiland.

Elke manier waarop het internet gebruikt wordt om te pesten, een

reputatie te beschadigen of iemand in een kwaad daglicht te stellen, is verwerpelijk. Wat we in de samenleving zien, is dat als mensen het masker van anonimiteit dragen, ze eerder dit gedrag vertonen dat een fatsoenlijke dialoog onmogelijk maakt. Het is bovendien een overtreding van de fundamentele beginselen die de Heiland ons heeft geleerd.

Rechtschapen mensen hoeven hun identiteit niet achter een masker te verbergen.

Doe het goed

Wij hebben veel vertrouwen in jullie. De leiders van de kerk geloven echt dat jullie het koninkrijk kunnen opbouwen als geen andere generatie tevoren. We hebben jullie lief, we hebben vertrouwen in jullie, en onze gebeden en zegen zijn met jullie. We weten dat het succes van jullie generatie onmisbaar is voor het voortzetten van de vestiging van de kerk en de groei van het koninkrijk. We bidden dat jullie het goed zullen doen en geen masker zullen dragen. ■

Uit een CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, gegeven op 4 maart 2012 aan de Brigham Young University (Idaho, VS).

NOTEN

1. Gesprek met Abraham Foxman in zijn kantoor te New York City (New York, VS), 14 juni 2011.
2. Mark L. Staker, ‘Remembering Hiram, Ohio’, *Ensign*, oktober 2002.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 25.
4. ‘Trouw aan ’t geloof’, lofzang 170.
5. Mark Brent, in ‘The Public Forum’, *Salt Lake Tribune*, 27 juli 2011, A16.

MIJN BROER GELOOFDE IN MIJ

Dan hielp mij bij het ontwikkelen van een verborgen talent.

David Dickson

Kerkelijke tijdschriften

Toen ik vijftien was, kwam ik erachter dat ik talent had — of eigenlijk niet had — voor zingen.

Ik deed aan een toneelstuk in de gemeenschap mee. Mijn zangsolo klonk zó slecht dat er halverwege een pianist uit medelijden ging meespelen. Daarna zwoor ik dat ik nooit meer voor iemand zou zingen. Het was tijd om een andere hobby te zoeken. Eén vernederende belevenis was meer dan genoeg.

Maar mijn grote broer, Dan, was ongehooflijk goed in zingen en had andere plannen. Maanden na mijn auditie vroeg hij waarom ik het de laatste tijd zo eng vond om te zingen.

‘Ik zing ontzettend vals’, zei ik. ‘Ik kan niet zingen.’ Dan geloofde me niet. Hoewel ik tegenstribbelde, haalde hij me over om ter plekke te zingen. Ik was zenuwachtig.

Ik weet niet meer wat ik zong, maar het was kort, nauwelijks hoorbaar en het leek duidelijk dat ik geen waarneembaar zangtalent had. Wat Dan toen zei, heb ik tot op de dag van vandaag onthouden. ‘Zie je wel?’ zei

STERK JE BROERS EN ZUSSEN

‘Versterk je relatie met je broers en zussen. Zij kunnen je beste vrienden worden. Toon interesse voor hun bezigheden en help ze zo nodig.’

Voor de kracht van de jeugd
(boekje, 2011), p. 15.

hij. ‘Ik wist wel dat je een mooie stem had. Je moet gewoon oefenen.’

In Leer en Verbonden 38:25 staat dat: ‘Laat ieder mens zijn broeder achten als zichzelf.’ Als Dan me tijdens het zingen had uitgelachen, zoals veel oudere broers en zussen dat doen, was ik niet gauw meer gaan zingen, misschien nooit meer. Maar in plaats daarvan bouwde Dan me op. Hij moedigde me aan.

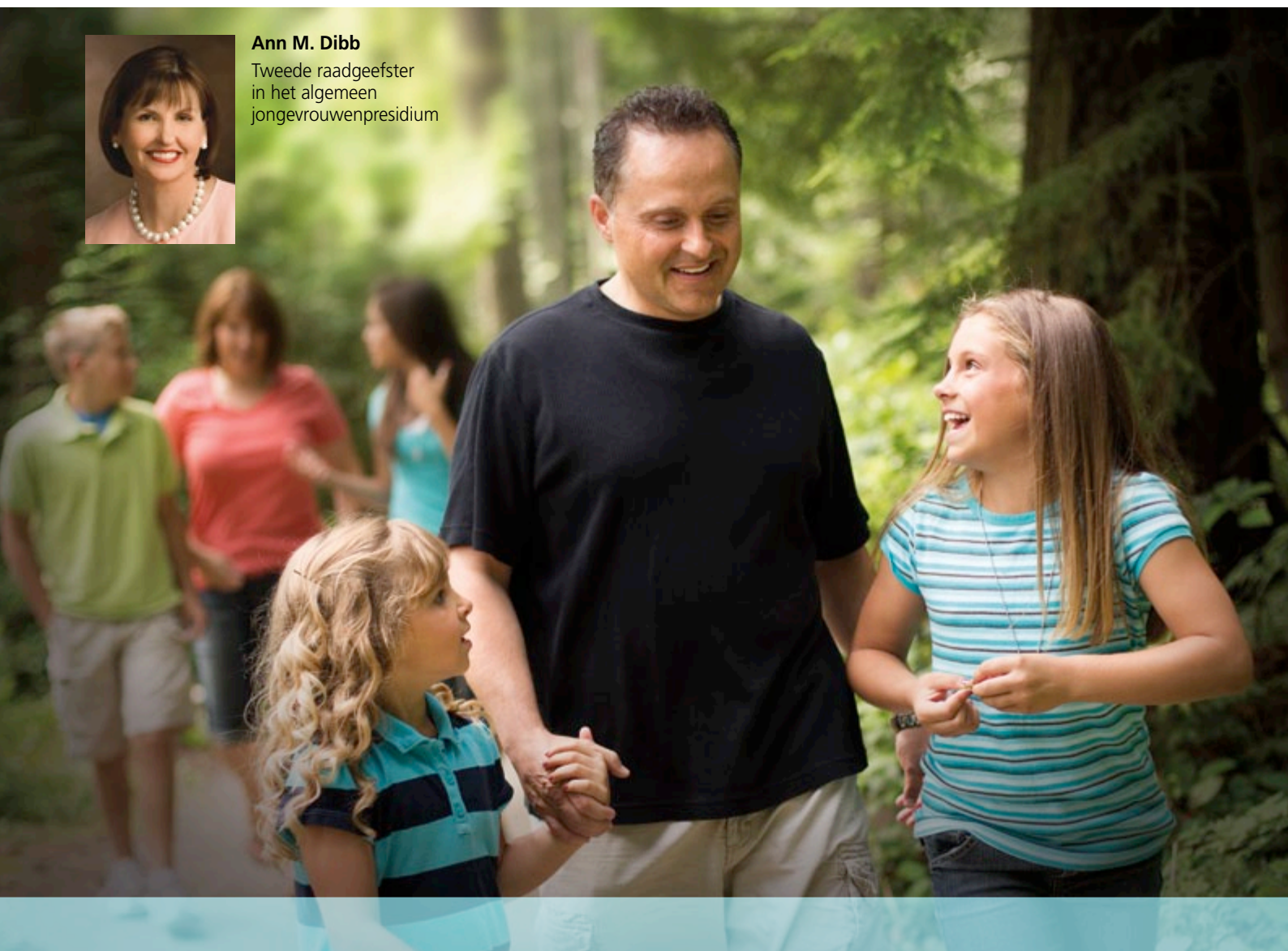
Tenslotte volgde ik zijn advies op en ging oefenen. Tot mijn verbazing werd ik langzamerhand beter. Nu vind ik zingen geweldig. Ik heb in vele koren op de middelbare school en op de hogeschool en erna gezongen. Zingen is een van mijn lievelingshobby's.

De Heiland heeft gezegd: ‘Zie, steken de mensen een kaars aan en zetten ze die onder een korenmaat? Neen, integendeel, op een standaard, en zij geeft licht aan allen die in het huis zijn’ (3 Nephi 12:15). Ik heb dat licht kunnen laten schijnen. Ik maak nu al vele jaren lang muziek en geniet ervan, maar dat had ik nooit gekund als mijn broer Dan me niet had aangemoedigd. ■

Ann M. Dibb

Tweede raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium

IK HEB EEN GETUIGENIS VAN HET GEZIN

Jaren geleden hoorde ik een zuster in mijn wijk haar getuigenis geven. Ik weet nog wat ze zei en hoe ik me voelde. Zuster Reese zei dat ze dankbaar was voor haar recht-schapen gezin, en dat ze zich door de kennis van eeuwige gezinnen zo gelukkig voelde. Doordat ik de Geest voelde, kreeg ik een oprecht verlangen om ook een getuigenis over het gezin te krijgen.

Ik wil graag enkele suggesties doen, waardoor je een getuigenis van het belang van het gezin kunt krijgen:

1. Bid en streef naar inspiratie van de Heer en schrijf je ingevingen tijdens je studie op. Word of blijf rein door de geboden te onderhouden. Zo kom je in aanmerking voor de Geest, die je in je zoektocht begeleidt.

2. Lees: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld',¹ die twintig jaar geleden voor het eerst door een profeet is gegeven. Mijn getuigenis van profeten, zieners en openbaarders wordt sterker als ik dat document lees en zie welke veranderingen er in gezinnen in de wereld hebben

plaatsgevonden. Noteer, terwijl je de proclamatie leest, welke leerstellingen, raad, waarschuwingen en beloofde zegeningen erin staan en wat ze voor jou betekenen.

3. Bestudeer de woorden van de profeten en algemene autoriteiten. Degenen die hun geïnspireerde woorden geloven en volgen, zullen gezegend worden. President Thomas S. Monson heeft bijvoorbeeld gezegd: ‘Het gezin moet de voorname plaats in onze levenswijze blijven bekleden, omdat het de enig mogelijke basis is waarop een samenleving van verantwoordelijke mensen ooit met succes een toekomst heeft kunnen bouwen en de waarden heeft kunnen behouden die zij in het heden koesteren.’²

4. Bestudeer de Schriften. Er staan veel voorbeelden van gezinnen in die gebaseerd zijn op rechtschapenheid, gehoorzaamheid en geloof in het getuigenis van Jezus Christus. Stel tijdens het lezen van de Schriften, vooral het Boek van Mormon, de vraag: ‘Aan welke leringen heb ik iets als ik die op mijn familie en toekomstige gezin toepas?’

5. Bestudeer Voor de kracht van de jeugd, vooral het gedeelte over het gezin. Leer meer over de taken en zegeningen van een gezin. Noteer welke taken er van elk gezinslid vereist worden om een gezin te stichten en te behouden dat eensgezind is en het evangelie naleeft. Bedenk hoe je de band met je familieleden sterker kunt maken. In de kolom in het midden

staan woorden van zekerheid en bemoediging.

Elk gedeelte in *Voor de kracht van de jeugd* heeft echt met de verbetering van gezinsbanden te maken. Als de gezinsleden de normen naleven en de geboden onderhouden, worden ze met het gezelschap van de Heilige Geest gezegend en komen ze in aanmerking

GODS PLAN VOOR HET GEZIN

‘God wil dat al zijn kinderen op aarde deel uitmaken van een eeuwig gezin, met een moeder en een vader die van elkaar en hun kinderen houden en voor elkaar en hun kinderen zorgen. Als je nu niet deel van zo’n gezin uitmaakt, heb dan geduld en blijf rechtschapen leven. Zoek iemand uit die een geschikt rolmodel voor je kan zijn. Bereid je nu al voor op je goddelijke rol van echtgenoot of echtgenote, en die van ouder. Neem je voor om in de tempel te trouwen en je eigen eeuwige gezin te stichten.’

Voor de kracht van de jeugd (boekje, 2011), p. 15.

voor de heilige tempelverordeningen en -verbonden, waardoor gezinnen tijdelijk en eeuwig gezegend worden.

6. Kom na je studie in actie en pas toe wat je in je gezin hebt geleerd (zie LV 88:119).

Ik heb ontroerende getuigenissen van jongevrouwen gehoord die aan de derde waarde in het gedeelte over goddelijke aard van hun Persoonlijke vooruitgang hebben gewerkt. Daarin worden de jongevrouwen gevraagd om hun gezinsbanden twee weken lang extra sterk te maken (voor jongemannen staat er een soortgelijk plan in *Mijn plicht jegens God vervullen* [2010], pp. 80–81). Eén jongevrouw zegt: ‘Het was een wonder. Ik hou van mijn zus, en dat in slechts twee weken! Ik heb als doel gesteld om dit elk jaar met een ander gezinslid te herhalen. Waarom? Omdat ik er gelukkig van word!’

7. Bid en streef naar een bevestiging van de Geest dat het gezin belangrijk is. Wees geduldig en waakzaam. Je zult een getuigenis van de Geest krijgen dat ‘het gezin door God is ingesteld’ en dat ‘het de belangrijkste eenheid in dit leven en in de eeuwigheid is.’³

Ik weet dat je, als je dat doet, op een dag, net als zuster Reese, op kunt staan en zeggen: ‘Ik heb een getuigenis van het gezin. Door die kennis ben ik gelukkig.’ ■

NOTEN

1. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
2. *Teachings of Thomas S. Monson*, Lynne F. Cannegieter (2011), p. 112.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.1.

*Blijf op het pad, zodat je niet
in verborgen zinkgaten valt!*

VERBORGEN GEVAREN

Joshua J. Perkey

Kerkelijke tijdschriften

An de voet van de Santa Cruz, een van de Galápagoseilanden, ligt Los Gemelos, 'de tweeling'. Deze beide zinkgaten omvatten een oppervlakte van een paar voetbalvelden. Vanaf de rand zien ze er als oude steengroeven uit, die stenen voor vervlogen tempels leverden.

Ondanks het natuurschoon in het gebied is niet alles zoals het lijkt. Het tropische gebied is bedekt met dikke vegetatie, behalve waar er paden zijn aangelegd. De paden zijn zorgvuldig uitgekozen omdat het stevige grond is. De grond aan beide kanten van het pad is bedekt met planten, bomen en struiken, maar is niet overal even stevig.

Als je op de paden om Los Gemelos heen het regenwoud zou verkennen, zou je op een stuk grond kunnen stappen dat niet sterk genoeg is om je te houden. Hoe ver zou je naar beneden vallen? Daar kom je pas achter komen als je beneden bent. Sommige zinkgaten op Santa Cruz zijn meer dan dertig meter diep. Het verhaal doet de ronde dat één gat zo diep is dat de bodem nog nooit ontdekt is.

De paden gaan langs een bepaalde route — eentje die je misschien liever niet volgt. De paden zijn echter veilig en het is zeker waar ze naartoe gaan.

Kijk uit voor de dunne korst

De paden rond Los Gemelos zouden in het licht van het evangelie symbool kunnen staan voor de geboden, de leringen van de

profeten, de raad in Plicht jegens God en Persoonlijke vooruitgang, de normen in *Voor de kracht van de jeugd* en het evangelie zelf. We zijn veilig en vinden gemoedsrust als we het evangelie naleven, de leringen van de profeten volgen en overeenkomstig de geboden leven. Doen we dat niet, dan wordt het best wel gevaarlijk.

Soms raken we in de verleiding om de geboden te breken of de kerkleer in de wind te slaan omdat we ze beperkend vinden. Dan willen we onze eigen weg gaan.

Maar net zoals de paden rond Los Gemelos ervoor zorgen dat mensen niet door de dunne korst heen vallen, beperken de geboden onze keuzevrijheid ook niet. Ze geven ons de meeste kans op geluk en succes. We kunnen ons eigen gangetje gaan in plaats van dat we de route volgen die onze hemelse Vader voor ons heeft uitgestippeld. We bereiken onze bestemming alleen eerder door het bewezen pad te volgen. Onze eigen weg kan pijnlijk en moeizaam zijn.

Hetzelfde geldt voor de geboden, zoals het woord van wijsheid. Onze hemelse Vader en zijn kerk nemen onze keuzevrijheid niet af doordat Ze ons verbieden om alcohol te drinken. We kunnen kiezen of we dat gebod willen onderhouden of niet. Maar als we die keuze maken, kiezen we ook voor de gevolgen die eraan verbonden zijn.

Als we kiezen om de geboden te breken, lopen we het risico dat we al die zegeningen verliezen. Het gaat er niet om of we nu wel of niet alcohol mogen drinken of iets anders moeten

OP HET PAD

‘Daarom, doet de dingen waarvan ik, zoals ik u heb gezegd, heb gezien dat uw Heer en uw Verlosser ze zal doen; [...] dan zijt gij op dat enge en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert; ja, gij zijt door de poort naar binnen gegaan; gij hebt gehandeld naar de geboden van de Vader en de Zoon; en gij hebt de Heilige Geest ontvangen, die van de Vader en de Zoon getuigt ter vervulling van de belofte die Hij heeft gedaan: dat gij, indien gij langs de weg binnengaat, zult ontvangen’ (2 Nephi 31:17–18).

doen. Het gaat erom dat we de zegeningen van het koninkrijk van de hemel willen, en dat we doen wat de Heer van ons vraagt omdat we Hem liefhebben en tot Hem bekeerd zijn.

Veiligheid op het pad

Jessica P. en Nory A., twee jongevrouwen die op Santa Cruz wonen, hebben dat zelf ondervonden. Ze zijn allebei bekeerlingen en hebben gezien hoeveel verschil het uitmaakt als je de geboden onderhoudt. Er zijn niet zoveel leden op de Galápagoseilanden (de bevolking van het eiland telt zo’n 25.000 inwoners en hun gemeente telt 125 leden). Het kan moeilijk zijn om op het enge en smalle pad te blijven (zie 1 Nephi 8:20; 2 Nephi 4:33; 31:17–19; Alma 7:19) als er overal verleidingen zijn, zoals alcohol en drugs.

Nory heeft gezien hoe moeilijk haar eigen gezin het heeft. Een jaar nadat haar familieleden zich lieten dopen, werden ze in de Guayaquiltempel (Ecuador) verzegeld. Niet lang daarna werden enkele familieleden echter minderactief. Een tijd lang waren zij

en haar moeder de enigen die naar de kerk gingen. Hoe bleef ze zo sterk?

‘Gezinsavond’, zegt ze. ‘Mijn moeder en ik hielden een tijdje met zijn tweetjes gezinsavond. Later deden mijn broer en mijn vader ook mee. Elke keer als we het evangelie bestuderen, zegt mijn vader: “Dit is voor mij bedoeld.” Hij en mijn broer worden steeds sterker.’

Jessica had een ander probleem. ‘Het is niet makkelijk om familie het enige lid van de kerk in mijn familie te zijn’, legt ze uit. Sommige familieleden vonden het niet leuk dat ze naar de kerk ging. Er ontstaat soms zelf ruzie door.

‘Soms zou je willen dat je ouders, je familie, lid van de kerk werden’, zegt ze, ‘zodat je er met hen over kunt praten. Dat is moeilijk.’

‘Je kunt je problemen niet op straat of door alcohol oplossen, want dat helpt niet. In plaats daarvan kom ik naar de kerk. Daar heb ik leuke vriendinnen.’

‘Ze helpen me vaak. Als ik bij de pakken neer zit, helpen Nory of

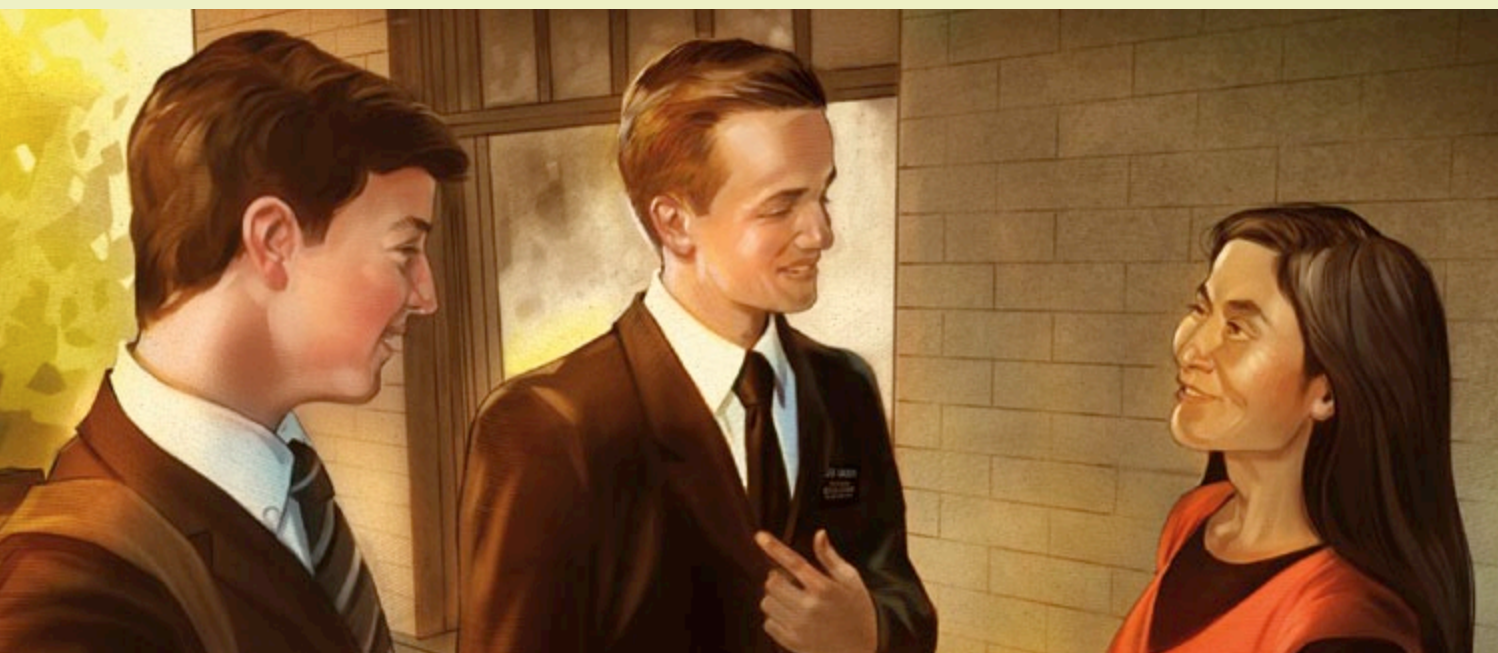
andere jongevrouwen me altijd. In de kerk kom ik tot leven. Ik vind er verlichting van al mijn problemen.’

Het goede pad kiezen

Jessica en Nory zijn gelukkiger geworden door het evangelie. Of, liever gezegd, ze zijn gelukkiger geworden *omdat* ze het evangelie naleven.

De geboden zijn zoals de paden om Los Gemelos heen. Ze beperken ons niet. Ze geven ons de nodige leiding, zodat wij door de verzoening van de Heiland volmaakt kunnen worden (zie LV 82:8–9). Kiezen we om de geboden te onderhouden, dan tonen we onze liefde voor en toewijding aan God, zijn we het gezelschap van de Heilige Geest waardig en zijn we waardig om openbaring te ontvangen, te dienen, naar de tempel te gaan en het priesterschap te eren.

Maar het belangrijkste is dat we dan ons best doen om het eeuwige leven in het celestiale koninkrijk van onze hemelse Vader te ontvangen. Dat is het pad naar vrede en geluk. ■

Door een **GETUIGENIS GERAAKT**

Michael Harken

Ik begon mijn zending in een klein stadje in Zuid-Korea. Op een regenachtige dag hadden we weinig succes, maar we wilden blijven werken totdat het tijd was om naar huis te gaan. Mijn collega en ik besloten om op nog een paar deuren te kloppen.

Bij een bepaalde deur deed een vrouw open. Mijn collega begon tegen haar te praten. Ik was nieuw in het zendingsveld en verstond dus weinig, maar na een paar minuten sprak ze Engels met ons. Ze vertelde ons dat ze uit Chicago (Illinois, VS) kwam en met haar gezin hiernaartoe verhuisd was. Haar echtgenoot was predikant voor een kerk, waar men geen vriendelijke gevoelens naar onze geloofsovertuiging koesterde.

De vrouw was wel aardig, maar wilde graag bewijzen dat het Boek van Mormon vals was en onze kerk

ernaast zat. Mijn collega probeerde haar moeilijke vragen te beantwoorden. Hij probeerde tot haar te getuigen dat het Boek van Mormon waar was en dat ze er iets aan had, maar ze bleef erbij dat hij ongelijk had.

Na ongeveer een half uur aan de deur te hebben gepraat, vroeg ze aan mijn collega: 'Wat is er na de dood?' Ik merkte wel dat ze mijn collega graag wilde tegenspreken, zoals ze al die tijd al deed. Mijn collega getuigde van het heilsplan en dat we in het celestiale koninkrijk voor eeuwig met ons gezin bij elkaar kunnen zijn. Voordat hij verder kon gaan, onderbrak ze hem en vroeg ze of hij kon herhalen wat hij zei over gezinnen die eeuwig bij elkaar kunnen zijn. Hij vertelde haar weer hetzelfde. Ik voelde sterk de Geest. Ik zag in haar ogen dat zij er ook door ontroerd was. Na

dat korte maar krachtige getuigenis maakte ze geen ruzie meer met ons, nam een Boek van Mormon in ontvangst en vroeg of we een keer met haar en haar man over het Boek van Mormon wilden komen praten.

Ik weet nog dat ik die avond met mijn collega naar huis liep en verbaasd was over zijn krachtige getuigenis. Toen begreep ik dat de beste manier om mensen iets te leren, een getuigenis met de Geest is. Het getuigenis dat mijn collega die avond gaf, is mij altijd bijgebleven. Na wat er gebeurd was, had ik besloten dat ik altijd mijn getuigenis zou proberen te geven, ook al sprak ik gebrekkig Koreaans. Naarmate ik dat meer ging doen, voelde ik de Geest. Ik ben erachter gekomen dat onderwijzen met de Geest de beste vorm van communicatie is. ■

Michael Harken woont in Utah (VS).

Waar het Boek van Mormon werd uitgegeven

Kom mee! Dan verkennen we een belangrijke plek in de geschiedenis van de kerk!

Jan Pinborough

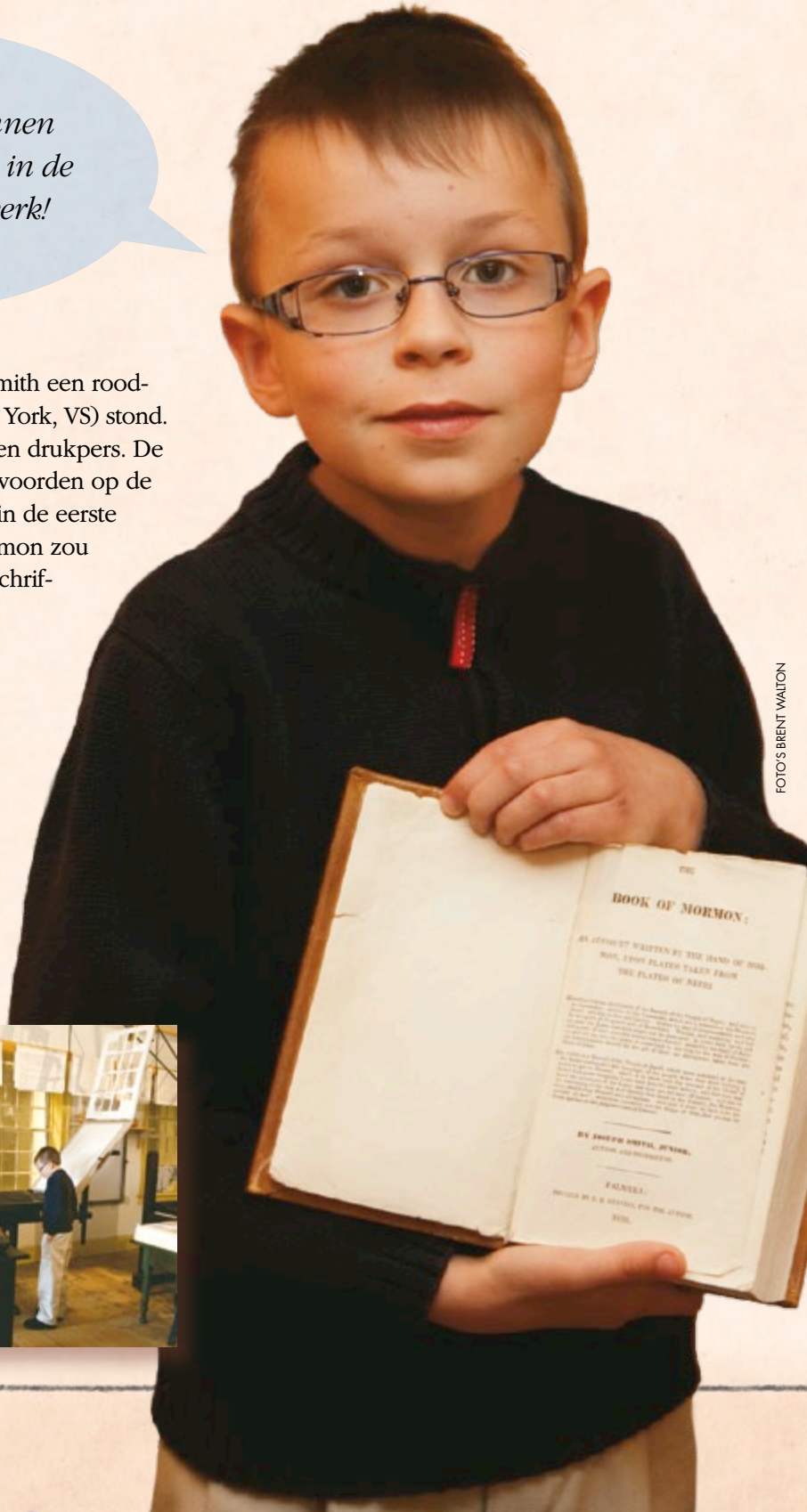
Kerkelijke tijdschriften

Op een zomerdag in 1829 liep Joseph Smith een roodstenen gebouw in dat in Palmyra (New York, VS) stond. De heer Egbert B. Grandin had daar een drukpers. De profeet was net klaar met de vertaling van de woorden op de gouden platen, en hij wilde dat de heer Grandin de eerste vijfduizend exemplaren van het Boek van Mormon zou uitgeven. Toen het lente was, was de nieuwe Schrif- tuur gedrukt en gereed om gelezen te worden.

De achtjarige Luke S. bezocht het Grandin Building om het wonderbaarlijke verhaal van het Boek van Mormon te ontdekken, dat deze maand 183 jaar geleden is uitgegeven. ■

De nieuwe drukpers van de heer Grandin kon zes- tien pagina's tegelijkertijd drukken (twee keer zoveel als de oude drukpers).

In deze kamer staan nagemaakte machines die gebruikt werden om het Boek van Mormon te drukken.

FOTO'S BRENT WALTON

In deze bakjes liggen duizenden metalen lettertjes die drukletters heetten. De hoofdletters werden 'hoge bak' genoemd omdat ze in de bovenste bakjes lagen.

Er werden inktballen gebruikt om inkt aan de drukletters te smeren.

De typograaf moest één letter per keer in een werktuig plaatsen dat een zethaak heette.

De pagina's werden opgehangen zodat de inkt kon drogen.

De grote pagina's, de zogeheten signatures, gingen naar de boekbinderij. Daar werden ze gevouwen, in kleine pagina's gesneden en aan elkaar geboden.

Het Boek van Mormon werd op 26 maart 1830 voor het eerst verkocht. Elk exemplaar kostte 1,75 dollar. (Dat is ongeveer negentien euro vandaag.) De meeste mensen moesten twee dagen werken om zoveel geld te verdienen.

Tegenwoordig worden duizenden exemplaren van het Boek van Mormon elk jaar in 85 verschillende talen uitgegeven, terwijl delen ervan in nog eens 23 andere talen zijn vertaald.

Joseph Smith wilde dat het Boek van Mormon een dunne kaft van leer had, met gouden letters erop, net zoals de Bijbel.

HET WAS NIET MAKKELIJK!

Lukes lievelingsverhaal uit het Boek van Mormon gaat over Nephi die de platen terughaaft (zie 1 Nephi 3-4). Hij vindt het leuk dat Nephi hard zijn best deed om te doen wat de Heer van hem vroeg. Luke merkte dat dat ook zo met het uitgeven van het Boek van Mormon was. 'Ik merkte dat het niet makkelijk was', zegt hij. 'Ze moesten alle letters er ondersteboven en achterstevoren in doen!'

Riks nieuwe boek

Laura Byrd

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
'*And'ren helpen maakt gelukkig*'
(*'And'ren helpen'*, Kinderliedjes, p. 108).

Rik streek met zijn handen over de gouden letters op de kaft van zijn nieuwe boek. Zijn vrienden kwamen dichterbij.

'Dat is gaaf, zeg!' zei Joep. 'Ik heb nog nooit een Boek van Mormon gezien.'

'Volgens mij past het in de zak van je overhemd', zei Jannes nog.

'Inderdaad', zei Rik terwijl het het in zijn zak schoof en het er weer uithaalde. Net toen de jongens klaar waren met praten, heette de jeugdwerkpresidente iedereen welkom op de participatieperiode. Maar Rik bleef af en toe naar zijn boek kijken.

Toen het jeugdwerk afgelopen was, ging Rik langs de kinderkamer om zijn zusje op te halen. Zijn vader was er al.

'Heb je mama gezien?' vroeg papa.

'Nee, maar ik hoop dat ze klaar is om te vertrekken,' zei Rik, 'want ik heb honger!'

Toen ze mama gevonden hadden, rommelde Riks maag, maar hij glimlachte toen hij broeder en zuster Vogel bij haar zag staan. Althans, broeder Vogel stond. Zuster Vogel zat in haar rolstoel, net zoals altijd. Mama zei dat zuster Vogel een ziekte had die multiple sclerose heet, of MS. Daardoor kon ze moeilijk haar spieren bewegen. Soms deed het pijn, maar ze glimlachte altijd naar iedereen. Broeder en zuster Vogel behoorden tot Riks lievelingsmensen in de wijk.

'Hallo, jonge man', zei broeder Vogel terwijl hij Rik de hand schudde. 'Hoe was het vandaag in het jeugdwerk?'

'Het was keigaaf. Ik heb iedereen dit laten zien.' Rik hield zijn rode boekje omhoog.

'Wat is dat?' vroeg zuster Vogel.

'Dit is mijn nieuwe Boek van Mormon. Mijn grootouders hebben het aan mij gestuurd', zei Rik terwijl hij het aan haar overhandigde.

'Zo eentje heb ik er nog nooit gezien', zei zuster Vogel terwijl ze het rode boekje van alle kanten

bekeek. 'Het is zo klein en licht. Ik lees graag in het Boek van Mormon, maar mijn Schriften zijn zo zwaar dat ik om de paar minuten moe word van het vasthouden. Maar deze kan ik wél lang vasthouden.' Ze gaf het terug.

Rik keek naar zijn toffe boek. Toen keek hij naar zuster Vogel.

'Hier, zuster Vogel. Ik geef het aan u.' Rik gaf het Boek van Mormon aan haar terug.

'Weet je het zeker?' vroeg broeder Vogel.

'Ik weet het zeker', zei hij.

'O, Rik, dank je wel.' Zuster Vogels ogen vulden zich met tranen. 'Als ik de Schriften lees, kan ik beter tegen de pijn. Jouw kleine boekje is daar heel handig bij.' Ze strekte haar armen en gaf hem een dikke knuffel.

Toen ze naar de auto liepen, zei mama: 'Je bent wel stil, zeg. Ben je verdrietig omdat je je boek hebt weggegeven?'

'Niet echt. Het was een gaaf Boek van Mormon, maar ik heb er thuis nog een. Trouwens, volgens mij is het belangrijker wat er in het boek staat dan hoe het eruit ziet.'

Mama gaf hem een schouderklopje.

'Ik hoop gewoon dat oma en opa niet verdrietig zijn dat ik mijn Boek van Mormon heb weggegeven.'

'Geloof me, Rik, dat zijn ze niet.'

Rik dacht dat zijn moeder wel gelijk had. ■

Laura Byrd woont in Oregon (VS)

'Als je jezelf overtreft door iets te doen wat niet gemakkelijk is, [zul] je van binnen zo goed [...] voelen dat vriendelijkheid een deel van je dagelijks leven gaat uitmaken.'

Mary N. Cook, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, 'Vergeet toch nooit: lief zijn begint bij mij', *Liahona*, mei 2011, p. 120.

Marijkes lammertjes

Julina K. Mills

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
'[Arbeid] om elkander te dienen'
(*Mosiah 2:18*).

De dieren moeten hun eten verdienen.' Papa's woorden weerklonken in Marijkes gedachten. De honden bewaakten de schapen, de kippen legden eieren. De schapen maakten wol die verkocht kon worden. Elke lente hielp Marijke ze scheren. Hun dikke wol zag er altijd uit als sneeuw die op het grasveld smolt.

Maar Marijkes lammertjes waren anders. Het waren kleintjes die vorig jaar geboren waren. Ze waren te

ILLUSTRATIE GUY FRANCIS

klein om genoeg wol te produceren om voor hun onderhoud te betalen. Papa wilde ze naar de slager nemen, maar de twee kleine, tere babyschaapjes hadden Marijkes hart veroverd. Ze smeekte papa of ze ze mocht houden. Uiteindelijk vond hij het goed. 'Maar', waarschuwde hij haar, 'je moet helemaal in je eentje voor ze zorgen.'

In het begin ging alles goed. Met het geld dat Marijke voor haar verjaardag had gekregen kocht ze hooi, zodat de lammetjes te eten hadden. Maar nu was dat geld op. Papa had gezegd dat het te duur was om de lammetjes te laten grazen in het veld dat hij buiten het dorp had gehuurd. Marijke wist trouwens wel dat ze ze in het veld bijna nooit zou zien. Ze zuchtte toen ze haar lammetjes het laatste beetje hooi zag afknabbelen. De volgende ochtend zou het op zijn, dus moest ze haar lammetjes op de een of andere manier te eten geven.

Terwijl Marijke tegen het hok leunde, aaide ze over de witte wol op de kop van de lammetjes. Aan het eind van de straat zag ze meneer Bloem voor zijn rozen zorgen. Een paar huizen verderop strompelde mevrouw de Wit langzaam naar haar brievenbus. Mevrouw de Wit was weduwe en woonde alleen. Soms harkte Marijkes broer de bladeren voor mevrouw de Wit bij elkaar, maar hij klaagde altijd omdat mevrouw de Wit hem niet kon betalen.

Marijke zag hoe het grasveldje van mevrouw de Wit eraan toe was. 'Ik zeg haar wel dat ik het gras voor haar wil maaien', besloot Marijke. 'Maar niet nu. Ik zoek een manier om mijn lammetjes te eten te geven.'

Plotseling had Marijke een idee. Mevrouw de Wit had een grasveldje en Marijkes schapen moesten grazen. Het was de perfecte combinatie! Marijke tikte haar lammetjes snel op de kop en rende naar het huis van mevrouw de Wit. Toen

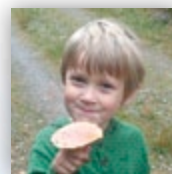
mevrouw de Wit opendeed, straalde ze omdat ze blij was om bezoek te krijgen. Marijke legde enthousiast haar idee uit.

'Mevrouw de Wit, volgens mij hebben we hier allebei veel aan!' Marijke was klaar. Ze hield haar adem in en wachtte op een antwoord.

'Dat denk ik ook!' zei mevrouw de Wit. 'Ik krijg graag bezoek en mijn gras moet nodig gemaaid worden. Neem de lammetjes morgenochtend maar meteen mee.' Marijke en mevrouw de Wit glimlachten naar elkaar en Marijke lachte terwijl ze naar huis liep.

De volgende dag werden ze goede, blijvende vriendinnen. Marijke ging voordat ze naar school ging met haar schapen naar het huis van mevrouw de Wit. 's Middags ging ze nog even op bezoek voordat ze haar lammetjes 's avonds weer mee naar huis nam. Het grasveldje van mevrouw de Wit bleef mooi kort en Marijkes lammetjes hadden te eten. ■

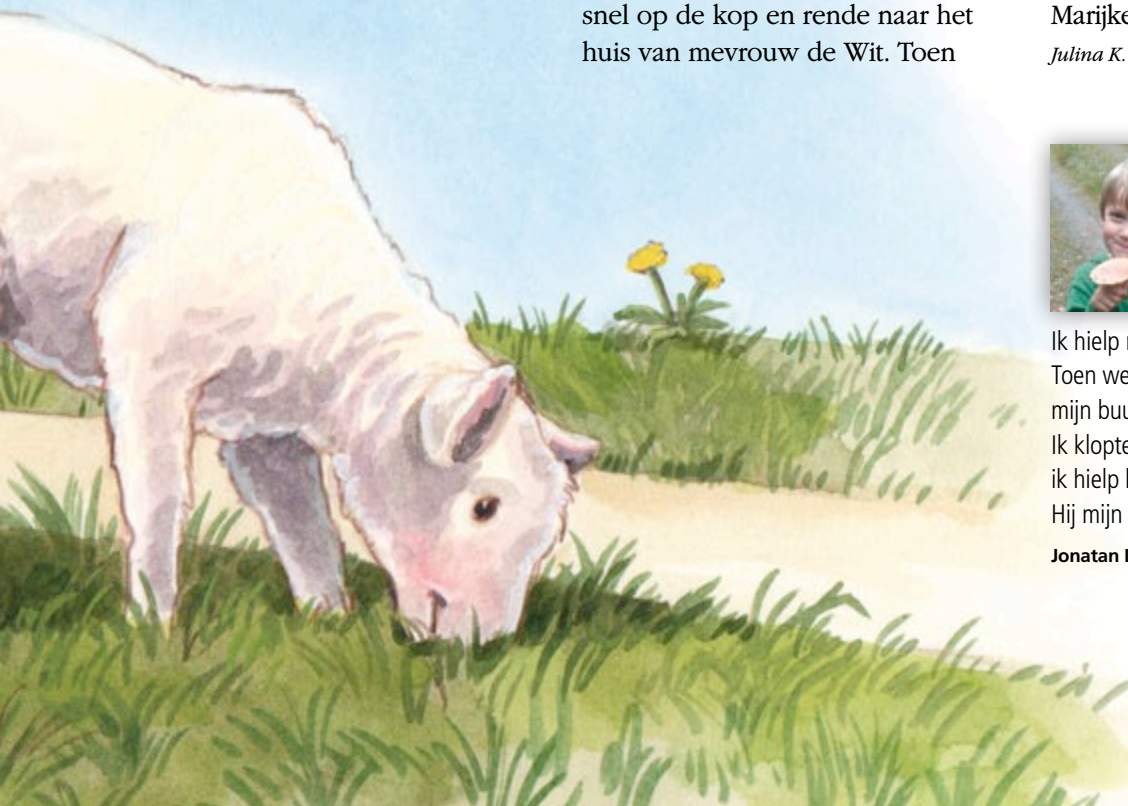
Julina K. Mills woont in Arizona (VS).

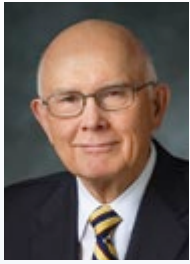

Mijn buurvrouw kwam terug uit het bos, waar ze eetbare champignons had geplukt. Ze gaf er een paar aan ons gezin.

Ik hielp mijn moeder met ze schoonmaken. Toen we klaar waren, dacht ik aan hoeveel mijn buurvrouw er zelf moest schoonmaken. Ik klopte bij haar aan. Ze liet me binnen en ik hielp haar. Als Jezus hier zou wonen, zou Hij mijn buurvrouw ook helpen.

Jonatan L. (5), Zweden

Waarom is Jezus Christus zo belangrijk voor ons?

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.

Hij is onze Schepper.

Hij gaf priesterschapsmacht aan zijn apostelen en aan anderen.

Zijn leringen verlichten ons pad en tonen ons de weg terug naar onze hemelse Vader.

De verzoening van Jezus Christus geeft ons de mogelijkheid om de zegeningen van het eeuwig leven te ontvangen.

Door zijn opstanding zullen wij herleven.

Dat is de belangrijkste kennis op aarde. De Heilige Geest heeft het aan mij geopenbaard en zal dat ook aan jou openbaren.

Uit 'Leringen van Jezus', Liahona, november 2011, pp. 90–91, 93.

Omdat HIJ leeft

Marivic Pasigay, Negros Occidental (Filippijnen)

en Marissa Widdison, Kerkelijke tijdschriften

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'De Here is waarlijk opgewekt'
(Lucas 24:34).

Wouter stopte onder de kleurrijke vlag van de Filippijnen op het schoolterrein voordat hij naar binnen ging.

'Goedemorgen, allemaal', zei zijn lerares. 'Het is tijd voor ons ochtendgebed.'

Wouters vrienden raakten allemaal hun voorhoofd, borstkas en schouders aan om een kruis te vormen. Daarna zeiden ze het gebruikelijke gebed aan het begin van de les op. Zoals gewoonlijk deed Wouter niet mee. In plaats daarvan deed hij zijn ogen dicht, boog hij zijn hoofd en zei zelf een stil gebed. Hij bad telkens over iets anders, net zoals hij dat thuis en in het jeugdwerk geleerd had.

Toen hij klaar was en opkeek, zag hij dat zijn lerares hem verward aankeek.

'Mag ik je na schooltijd even spreken?' vroeg ze.

Wouter slikte en knikte. Zou hij op zijn kop krijgen?

Toen school voorbij was, liep Wouters lerares naar hem toe.

'Ik heb gezien dat je nooit een kruis slaat of ons ochtendgebed opzegt', zei ze. 'Wil je me alsjeblieft vertellen waarom niet?'

Wouter zuchtte opgelucht. Zijn lerares was niet boos, maar nieuwsgierig! Hij dacht na hoe hij zou antwoorden.

'Nou,' begon hij, 'in mijn kerk praten we in ons gebed tegen onze hemelse Vader over verschillende dingen. Het kruis doet ons aan Jezus' dood denken. Maar Jezus is niet dood. Hij leeft!'

Zijn lerares dacht er even over na en knikte toen langzaam.

'Dank je wel dat je me dat verteld hebt', zei ze.

Toen Wouter naar de voetbaltraining liep, kreeg hij een warm gevoel. Hij vond het leuk om anderen over Jezus Christus te vertellen. ■

Tijdens Pasen vieren we het leven van Jezus Christus. Met de activiteit 'aftellen tot Pasen' kun je je voorbereiden op deze bijzondere dag.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om met het jeugdwerkhema van deze maand bekend te raken.

Jezus Christus is onze Heiland

Toen ouderling LeGrand R. Curtis jr. van de zeventig in zijn kinderjaren was, speelden zijn zus en hij een keer op een bootje in de rivier. In het begin was het een leuk avontuur, maar toen de boot verder van de oever afdreef, beseften ze dat ze gevaar liepen doordat ze stroomafwaarts dreven.

De kinderen riepen om hulp. Hun vader hoorde hen en zwom snel naar de boot om hen te redden. Hij redde hen, iets wat ze niet zelf konden. Hij deed dat omdat hij van ze hield.

Soms maken we verkeerde keuzes en doen we dingen waardoor we geestelijk van onze hemelse Vader afdrijven. Onze hemelse Vader heeft zijn Zoon, Jezus Christus gestuurd om ons te redden. Jezus Christus heeft voor onze zonden geleden, zodat wij ons kunnen bekeren en veilig naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren. De Heiland heeft iets gedaan wat we zelf niet konden doen. Hij was bereid om dit te doen omdat Hij ons liefheeft. ■

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Hij zond zijn Zoon'
(*Kinderliedjes*, p. 20)
- Johannes 3:16

PROFETEN GETUIGEN VAN DE HEILAND

Zoek bij elk getuigenis het plaatje van de profeet die het gezegd heeft. Schrijf het nummer van de profeet in het vakje.

'En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Heiland der wereld' (1 Johannes 4:14).

'Welnu, het ganse mensdom verkeerde in een verloren en gevallen staat, en zou voor eeuwig zo blijven, tenzij het zich op die Verlosser verliet' (1 Nephi 10:6).

'Ik weet dat Jezus Christus zal komen, ja, de Zoon, de Eniggeborene des Vaders, vol genade en barmhartigheid en waarheid. En zie, Hij is het die komt om de zonden der wereld weg te nemen, ja, de zonden van ieder mens die standvastig in zijn naam gelooft' (Alma 5:48).

'En het zal geschieden dat wie in de Zoon Gods gelooft, het eeuwige leven zal hebben' (Helaman 14:8).

'[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17).

'Jezus is de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Verlosser, onze Bemiddelaar bij de Vader. Hij was het die aan het kruis gestorven is om voor onze zonden te boeten ('Ik weet dat mijn Verlosser leeft!' *Liahona*, mei 2007, p. 25).

1. Alma

2. Joseph Smith

3. Samuël de Lamaniet

4. Johannes

5. President Thomas S. Monson

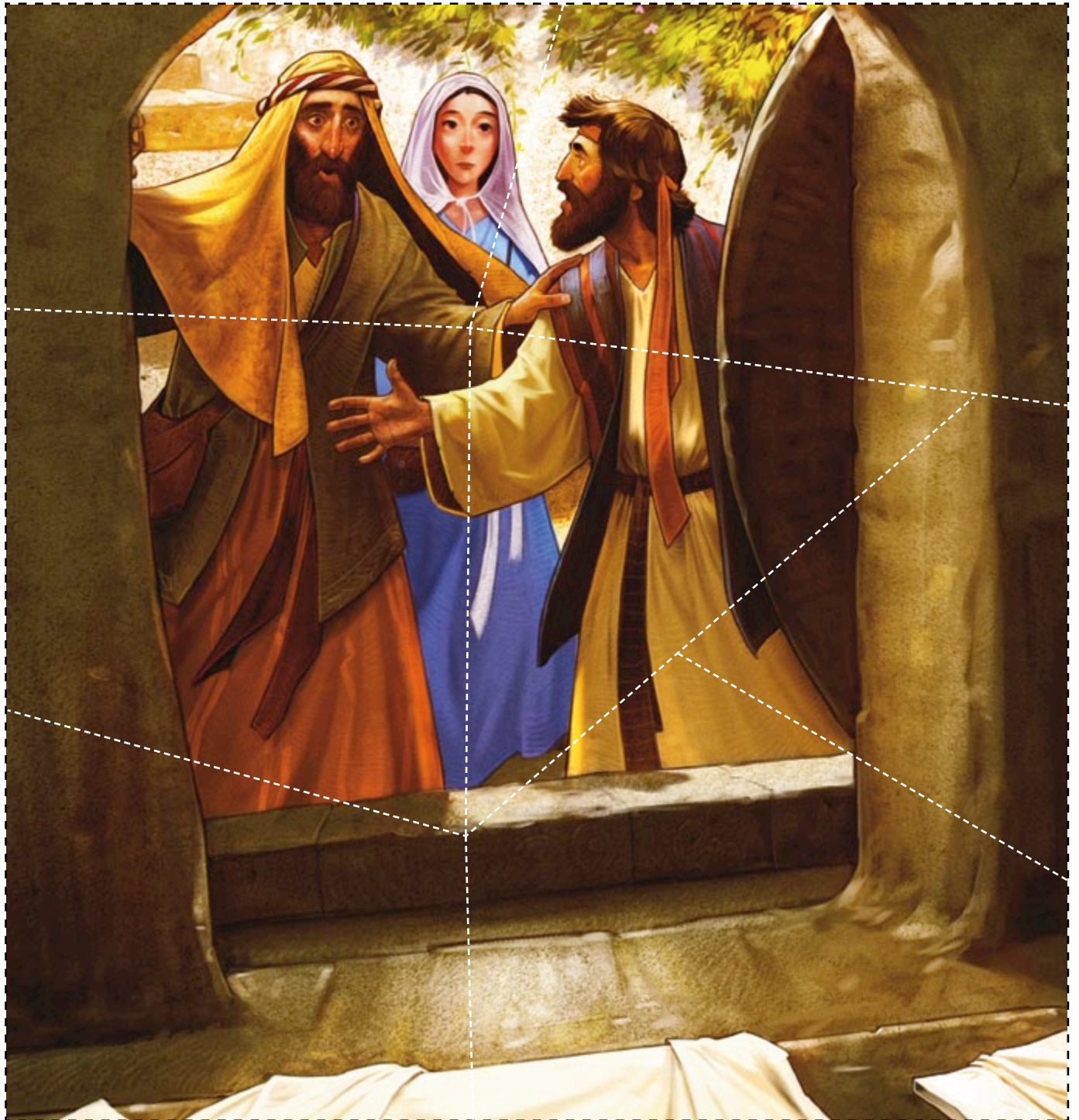

6. Lehi

BESPREKING

Zing 'Hij zond zijn Zoon' en bespreek wat er in het liedje gevraagd wordt. Denk na wat u als gezin kunt doen om zoals Jezus Christus te leven.

Pasen in beeld

Met de activiteit 'aftellen' kun je je op Pasen voorbereiden, een tijd om het leven en de verzoening van Jezus Christus te gedenken en te vieren. Knip het plaatje links in puzzelstukken zoals dat staat aangegeven. Begin een week vóór Pasen en kies elke dag een puzzelstuk. Zoek de plek waar ze horen en doe wat er staat voordat je het stuk erop lijmt of plakt. Als de puzzel compleet is, is het Pasen! ■

Zing een jeugdwerkliedje over Jezus Christus. Hoe kun je op dit moment zijn voorbeeld volgen?

Lees wat de hedendaagse apostelen over Jezus Christus hebben geschreven: 'Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna' ('De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', Liahona, april 2000, pp. 2–3.)

We nemen elke week van het avondmaal om Jezus Christus te gedenken. Hoe kun je deze zondag tijdens de avondmaalsdienst vooral eerbiedig zijn?

Zing je lievelingskerstlied. Wat weet je nog over de geboorte van Jezus Christus?

Lees Johannes 3:16–17 met een ouder en bespreek wat het betekent. Hoe weet je dat je hemelse Vader van je houdt?

Lees het verhaal 'Omdat Hij leeft' op p. 65. Hoe kun je je vrienden iets belangrijks over Pasen vertellen?

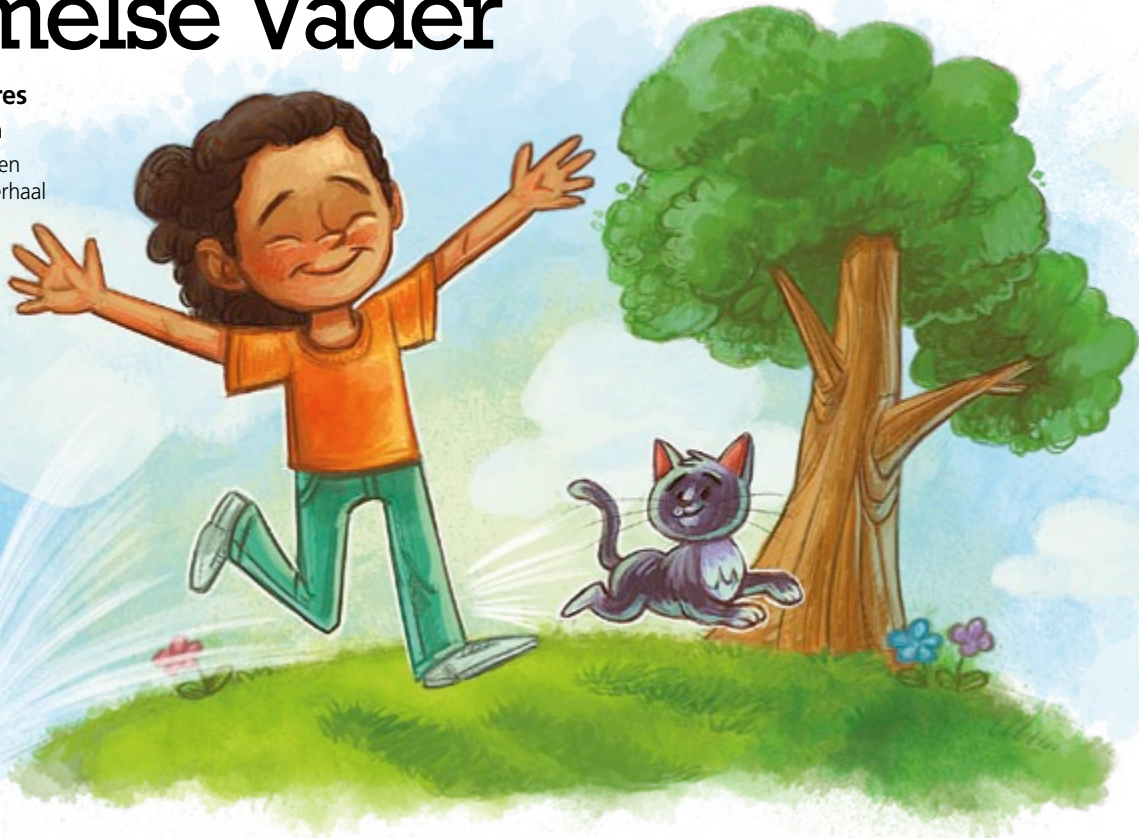
Maak een tekening van je lievelingstekst over Jezus. Je kunt je ouders vragen om met je naar Bijbelvideo's: het leven van Jezus Christus op biblevideos.lds.org te kijken om een paar ideeën op te doen.

Een geschenk van onze hemelse Vader

Chad E. Phares

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal

Isabelle was blij dat het lente was. Ze luisterde graag naar de vogeltjes. Ze speelde graag in het groene gras.

Isabelle was blij dat het Pasen was. Ze wist dat Pasen een bijzondere dag was. Tijdens Pasen vieren we dat Jezus weer tot leven is gekomen.

In het jeugdwerk gaf zuster Martin krijtjes aan alle kinderen in de klas. Ze vroeg of ze het grootste geschenk konden tekenen dat hun hemelse Vader aan hen had gegeven.

Michael tekende
zijn familie.

Eliza tekende haar
vriendin.

Antonie tekende
zijn huis.

Isabelle keek naar de tekeningen. Ze waren prachtig.

Isabelle bedacht wat zij zou tekenen. Ze was blij met haar gezin.

Ze was blij met haar vriendinnen. Ze was blij met haar huis.

Isabelle dacht aan een ander geschenk dat onze hemelse Vader aan alle mensen heeft gegeven. Hij heeft iedereen de Heiland als geschenk gegeven. Isabelle pakte haar krijtjes op. Ze tekende Jezus Christus.

Zuster Martin vroeg aan Isabelle wat ze getekend had.

‘Ik heb Jezus getekend’, zei Isabelle. ‘Hij is het grootste geschenk.’ ■

Jezus Christus leeft

Chad E. Phares
Kerktijdschriften

Nadat Jezus Christus werd gekruisigd, stond Hij op. Dit betekent dat zijn lichaam weer tot leven kwam en dat Hij voor eeuwig zal leven. Dankzij zijn opstanding, zullen wij ook voor eeuwig leven.

Kijk naar de plaatjes van de dingen die Jezus heeft meegeemaakt. Schrijf één, twee, drie of vier in de vakjes om aan te geven in welke volgorde die dingen zijn gebeurd.

Leidinggevenden sporen de leden aan om familiegeschiedenis met de tempel in verband te brengen

Heather Whittle Wrigley

Kerknieuws en -evenementen

In oktober 2012 heeft het Eerste Presidium een brief uitgestuurd, waarin de leden wordt gevraagd om voor hun eigen voorouders tempelwerk te doen. Bovendien geeft het Eerste Presidium vijf aanwijzingen waarmee leden meer voldoening in familiegeschiedenis en tempelwerk zullen hebben.

De leden kunnen aan deze oproep gehoor geven door de namen van hun voorouders op te zoeken, klaar te maken en vrij te geven met behulp van de programma's en informatie op LDS.org en FamilySearch.org. De aanwijzingen in de brief van het Eerste Presidium zijn:

1. 'Als leden van de kerk namen van voorouders vinden en die namen mee naar de tempel nemen, kan dat hun tempelervaring aanzienlijk verrijken.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Elk werk dat u in de tempel doet is goed bestede tijd, maar plaatsvervangend verordeningen ondergaan voor een van uw eigen voorouders maakt de tijd in de tempel nog heiliger, waaruit nog meer zegeningen zullen voortvloeien. Het Eerste Presidium heeft verklaard dat we in eerste instantie verantwoordelijk zijn om *onze eigen* voorouders te traceren ('De vreugdevolle verlossing van de doden', *Liahona*, november 2012, pp. 93–94).

Op LDS.org wordt uitgelegd waarom u gevraagd wordt om de namen van uw eigen familie klaar te maken en mee naar de tempel te nemen. Klik

op **Resources, Family History** [bronnen, familiegeschiedenis], en **Why should we do temple work for our own ancestors?** [waarom moeten we tempelwerk voor onze eigen voorouders doen?] (video onder **Why Do We Do Family History Work?**) [waarom doen we genealogisch werk?].

2. 'Leden die niet in de gelegenheid zijn om hun eigen familiehistorisch onderzoek te doen, worden aangemoedigd om plaatsvervangende verordeningen te verrichten voor namen die door andere leden of door de tempel worden verschaft.'

Veel leden van de kerk wonen niet bij een tempel in de buurt. De leiders van de kerk moedigen de leden aan om te doen wat in hun vermogen ligt. Leden die niet in de buurt van een tempel wonen, kunnen onderzoek naar hun familiegeschiedenis doen en de tempelverordeningen door anderen laten doen.

Andere leden hebben wellicht het gevoel dat al het familiehistorisch onderzoek en werk voor hun voorouders al is gedaan. Deze leden worden aangemoedigd om naar de tempel te blijven gaan en bij voorkeur namen van voorouders van andere kerkleden mee te nemen.

Op lds.org/temples, kunt u met **Find a Temple** [zoek een tempel] uw volgende tempelbezoek voorbereiden.

3. Vooral jongeren en jongvolwassenen worden aangemoedigd

'om hun eigen familienamen of namen van voorouders van wijk- of ringleden mee naar de tempel te nemen.'

'Zoeken jullie, jonge mensen, een efficiënte manier om de invloed van de tegenstander uit je leven te bannen?' vraagt ouderling Scott. 'Ga dan aan de slag om je voorouders te traceren, maak hun namen klaar voor de heilige, plaatsvervangende verordeningen in de tempel, en ga dan naar de tempel om als plaatsvervanger de verordeningen van de doop en de gave van de Heilige Geest te ontvangen. Later zul je ook in staat zijn om deel te nemen aan de andere verordeningen. Ik kan me geen betere bescherming tegen de invloed van de tegenstander in je leven indenken' ('Verlossing van de doden', p. 94).

In het gedeelte over familiegeschiedenis op LDS.org onder **Getting Started** [aan de slag], staan vijf stappen om familienamen tempelklaar te maken.

4. Priesterschapsleiders moeten ervoor zorgen dat alle leden 'hun hart tot hun voorvaderen wenden en de zegeningen van de tempel ontvangen.'

To Turn the Hearts [het hart wenden] is een leidraad voor leidinggevenden ter aanvulling op het *Handboek 2: de kerk besturen*, waarmee priesterschapsleiders in wijk en ring de leden

Er zijn veel kerkelijke informatiebronnen in gedrukte vorm en op het internet beschikbaar, waarin toegelicht wordt waarom familienamen tempelklaar gemaakt worden en hoe dat wordt gedaan.

die naar hun doden willen zoeken en voor hen de verlossende verordeningen in de tempel willen verrichten kunnen helpen. U vindt er video's die laten zien hoe sommige ringen personen en gezinnen tempelwerk en familiegeschiedenis hebben gebruikt om leden te sterken.

Bekijk informatiebronnen voor leidinggevend en op LDS.org door te klikken op **Resources, All Callings, Family History** [informatiebronnen, alle roeping en familiegeschiedenis], en **Leader Resources** [informatiebronnen voor leidinggevend en].

5. Degenen die 'grote hoeveelheden familienamen hebben bewaard, [worden aangemoedigd] om die

namen tijdig vrij te geven zodat de nodige verordeningen verricht kunnen worden.'

Er zijn momenteel twaalf miljoen namen van voorouders op FamilySearch.org gereserveerd door familieleden, die van plan zijn de verordeningen zelf te verrichten. Veel van die namen zijn echter al jarenlang gereserveerd.

'Maar [die voorouders] zijn wellicht niet erg blij wanneer ze nog langer moeten wachten tot hun verordeningen zijn gedaan', aldus ouderling Scott. 'We sporen degenen onder u die veel namen hebben gereserveerd aan om er samen met andere leden uit uw familie of uit uw

wijk of ring aan te werken. U kunt daartoe tempelkaarten aan leden uit uw wijk en ring geven die bereid zijn om te helpen. U kunt de namen met behulp van het FamilySearch-computersysteem ook rechtstreeks naar de tempel insturen' ('Verlossing van de doden', p. 94).

In het gedeelte **Getting Started** [aan de slag] onder **I Want to Share Names with Others** [ik wil namen aan anderen beschikbaar stellen], en klik op **Watch Video** [video bekijken]. Bekijk de informatie over gereserveerde namen beschikbaar stellen in de video **Releasing Names for Temple Work** [namen voor tempelwerk vrijgeven]. ■

Mediavakmensen gezocht voor kerkelijke projecten

Ryan Morgeneegg

Kerknieuws

De afdeling publicatiediensten heeft een databank voor mediavakmensen gecreëerd (mediapro.lds.org) om het verhaal van de kerk wereldwijd beter weer te geven. Het is een map voor mediavakmensen die graag films, video's, uitzendingen, gebeurtenissen en digitale media voor de kerk willen produceren.

Het voornaamste doel van de databank is om wereldwijd getalenteerde mediavakmensen te registreren. De kerk wil zoveel mogelijk 'doorgelichte' — of goedgekeurde — vakmensen, personen en bedrijven openen. Scott Olson, de projectmanager van de databank, heeft gezegd: 'De kerk zoekt naar bekwame vakmensen met een aantal

De kerk kan met de databank voor mediavakmensen internationaal mediapersoneel inzetten om wereldwijd sneller en goedkoper te filmen.

jaar ervaring. Dit is geen databank voor hobbyisten.'

Als er in het verleden een mediaproject werd opgezet, huurden we mensen in Utah in die naar een locatie vlogen om te filmen of een project op te zetten, terugkwamen en het project op de hoofdzetel van de kerk afronden. De kerk heeft wel degelijk audiovisuele vakmensen die aan projecten werken, maar er zijn zoveel mediaprojecten dat ze niet allemaal intern kunnen worden uitgevoerd. Het is belangrijk voor de toekomst van de kerk dat er een databank van getalenteerde vakmensen in de hele wereld is.

Broeder Olson zegt: 'Meer vakmensen wereldwijd zullen zich in de databank MediaPro moeten registreren, wil de kerk er volledig en effectief gebruik van maken. Ons doel is dat ervaren mediavakmensen zich op de website in de database van de kerk registreren, zodat we ze voor een project waar ook ter wereld kunnen benaderen en snel aan de slag kunnen.'

Een mediavakman of -vrouw die graag aan een project wil meedoen, dient zijn of haar naam, e-mailadres en een korte levensbeschrijving te sturen naar mediapro@ldschurch.org. Mediavakmensen vullen details over hun werk, voorbeelden van eerder werk, vaardigheden en beschikbaarheid in. Broeder Olson zegt: 'Het is belangrijk om specifiek aan te geven welke vaardigheden je hebt, omdat sommige vaardigheden zowel voor video, film of internet gebruikt kunnen worden.'

Niemand krijgt gegarandeerd een baan bij de kerk door zich bij MediaPro te registreren, maar als vakmensen zich niet inschrijven, krijgen ze die kans misschien nooit. Als ze hun gegevens en vaardigheden invullen, kan de kerk die opzoeken en zien wat ze kunnen. ■

FOTO-ILLUSTRATIE MATTHEW REIER

Ouderlingen Oaks en Bednar brengen verslag uit: de kerk groeit in Zuid-Amerika

Jason Swensen
Kerknieuws

In de eerste afdeling van de Leer en Verbonden staat de profetie dat de kerk 'uit de donkerheid en uit de duisternis' (vs. 30) tevoorschijn zal komen. Die tijd is nu misschien wel voor Zuid-Amerika aangebroken.

'Wij zijn uit de donkerheid en uit de duisternis' aldus ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen nadat hij in oktober uit Zuid-Amerika was teruggekomen. 'Deze waarheid wordt bevestigd door hoe [Zuid-Amerikaanse] regeringsfunctionarissen tegen de kerk aankijken, en hoe vertegenwoordigers van de kerk worden verwelkomd.'

Ouderling Bednar vergezelde ouderling Dallin H. Oaks, eveneens lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, van 19–28 oktober vorig jaar naar het gebied Zuid-Amerika-Zuid om het gebied te inspecteren, vergaderingen met zendelingen en priesterschapsleiders te houden, alsmede haardvuuravonden voor jongeren en jongvolwassenen die in Chili, Argentinië, Uruguay en Paraguay werden uitgezonden.

Tijdens hun bezoek vergaderden ze met meer dan achttienhonderd zendelingen die in de vier landen in dat gebied op zending zijn. 'We gaven elke zending die we tegenkwamen een hand. Ze zagen er goed uit', aldus ouderling Oaks. 'Het was een indrukwekkende groep zendelingen, afkomstig uit Noord- en Zuid-Amerika.'

Daarnaast keken zo'n vijftienduizend jongeren en jongvolwassenen naar twee haardvuuravonden. Ouderling Oaks presideerde de haardvuuravond voor jongvolwassenen, die naar

FOTO: GEBRUIKT MET TOESTEMMING VAN HET ZENDINGSGEBIED ZUID-AMERIKA-ZUID EN KERKNIEUWS

326 plaatsen in het gebied werd uitgezonden. Ouderling Bednar presideerde de haardvuuravond voor jongeren van twaalf t/m achttien en hun ouders, die op 439 plaatsen werd bekeken.

De twee kerkleiders zeiden in elke instructiebijeenkomst en op elke haardvuuravond dat het belangrijk is om 'echte groei' door te maken en een hoger niveau te bereiken door meer kerkbezoek, tempelbegiftigingen en -huwelijken, en meer jongeren die op een voltijdzending gaan.

Tijdens de haardvuuravond voor jongeren mochten de jongemannen en jongevrouwen vragen stellen. De algemene autoriteiten beantwoordden een breed scala aan vragen over zendingsvoorbereiding en over rechtschappen blijven in een wereld die in toenemende mate in verval is.

Daarnaast zeiden ze tegen de plaatselijke priesterschapsleiders dat echte groei in een gebied alleen mogelijk is door meer zendingswerk en behoud van leden. Ouderling Oaks zei dat de toekomstige generaties alleen door een gedegen groep teruggekeerde zendelingen geleid kunnen worden.

Ouderling Mervyn B. Arnold van de Zeventig, de toenmalige gebiedspresident, zegt dat het bezoek van de algemene autoriteiten en hun vrouw 'inspirerend, opbouwend en erg informatief' was.

'We zullen altijd aan hun liefde, vriendelijkheid en onderwijs blijven denken', zegt hij. ■

**Ouderling
Dallin H. Oaks
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen
maakt kennis
met de aarts-
bisschop van
Santiago (Chili),
monseigneur
Ricardo Ezzati
Andrello.**

President Monson wijdt de Boisetempel (Idaho, VS) opnieuw in

Sarah Jane Weaver

Kerknieuws

In november 2012 wijdde president Thomas S. Monson de Boise-Idahotempel opnieuw in, een gebouw dat oorspronkelijk in 1984 was ingewijd, maar vijftien maanden gesloten was vanwege uitgebreide renovatie.

De avond vóór de herinwijding kwamen er zo'n 9.200 jongeren voor de culturele viering bijeen. Er waren zoveel jongeren dat de hele Taco Bell

President Thomas S. Monson sprak tijdens de culturele viering op de avond vóór de herinwijding van de Boisetempel (Idaho, VS) zijn liefde en waardering voor de leden van de kerk uit.

Arena op de campus van de Boise State University vol zat. Hun familie en anderen moesten naar andere locaties om het programma te kunnen zien, dat naar ringcentra in het hele tempeldistrict werd uitgezonden.

De viering stond meer in het teken van de tempelvoorbereiding dan van dansen, zegt Gary Walker, voorzitter van het subcomité van de culturele viering voor jongeren.

President Monson zei tijdens de viering tegen de jongeren dat de tempel 'als een baken van rechtschapenheid schijnt voor allen die zijn licht volgen. [...] Wij koesteren dat licht en danken onze hemelse Vader voor de zegeningen die we door deze en alle andere tempels krijgen.'

Ouderling Bednar was zondag ook bij de inwijdingsdiensten aanwezig. Daar zei hij dat 'alle tempels in de wereld warmte, licht, pracht en helderheid uitstralen.'

Ongeveer honderdduizend leden uit 31 ringen in het gebied maken gebruik van de Boisetempel (Idaho, VS). ■

Kerk maakt online hulpbronnen voor jongerenactiviteiten

Om jongemannen en jongevrouwen in de kerk wereldwijd te sterken is de kerk bezig met het opzetten van online hulpbronnen voor jongerenactiviteiten. Het nieuwe gedeelte over jongerenactiviteiten op LDS.org is in aanbouw, zodat leidinggevendenden van jongeren en hun volwassen adviseurs nuttige activiteiten voor Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen in ringen en wijken van de kerk kunnen plannen.

Het doel van de website is om te blijven benadrukken dat de kerk jongeren sterker wil maken. Dat werd duidelijk uit de recente veranderingen aan de minimumleeftijd voor een voltijdzending, de nieuwe leermiddelen voor jongeren *Kom hier, volg Mij*, en de uitnodiging aan jongeren om aan het familiehistorisch werk deel te nemen.

De website is een aanvulling op het geestelijke programma voor jongemannen Plicht jegens God. Hij bevat hulpmiddelen voor hun stoffelijke, sociale en educatieve ontwikkeling. ■

© IRI

Op de dag van dienstbetoon in september 2012 verzamelden tientallen leden van de kerk uit Tsjechië en Slowakije vrijwillig urenlang blijmoedig in de hitte aan de oevers van het Zilina-reservoir om flessen, papier, kunststof, karton, piepschuim en ander afval op te ruimen.

Slowaakse dag van dienstbetoon

Meer dan honderddertig leden uit Tsjechië en Slowakije kwamen op 8 september 2012 met voormalige Tsjechische en Slowaakse zendelingen in Zilina (Slowakije) bijeen om de stad te dienen. Ze ruimden anderhalf ton afval op van de oever van het Zilina-reservoir, knapten de stedelijke kleuterschool en peuterspeelzaal op en wieden de plantenbakken in de stad.

‘Het was geweldig om de vrijwilligers met een glimlach om hun lippen en vreugde in hun ogen hard te zien werken!’ merkte vrijwilligster Hana Snajdarova op, wier familieleden tot de eerste bekeerlingen in Slowakije behoorden. ‘Ik denk dat het de reden is dat we zo graag aan dit project meedoen. We willen helpen dienen en vinden het leuk.’

Spaanstalige Nieuwe Testament nu los verkrijgbaar

De kerk heeft onlangs een losse versie van het Nieuwe Testament uit de Spaanstalige *Santa Biblia*:

Reina Valera 2009 vrijgegeven, zodat de Schriften toegankelijker en gebruiksvriendelijker voor zowel leden als niet-leden zijn.

Deze nieuwe versie heeft een standaard formaat en bevat de tekst van het Nieuwe Testament, voetnoten en fragmenten uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith.

Het losse Spaanstalige Nieuwe Testament is met zachte kافت verkrijgbaar in de distributiecentra van de kerk of op store.lds.org (artikelnummer 09215002).

Veranderingen in het presidium van het gebied Zuid-Amerika-Zuid

Op 6 januari 2013 is ouderling Walter F. González als lid van het Presidium der Zeventig ontheven. Hij is daarna benoemd tot president van het gebied Zuid-Amerika-Zuid in Buenos Aires (Argentinië) als vervanger van ouderling Mervyn B. Arnold. Ouderling Arnold heeft een nieuwe taak op de hoofdzetel van de kerk gekregen.

Ouderling Jorge F. Zeballos en Francisco J. Viñas blijven raadgever in het gebiedspresidium.

In een brief van het Eerste Presidium staat: ‘Wij spreken onze dank uit voor het toegewijde dienstbetoon van deze broeders en wensen hun succes bij hun volgende taken.’

Heiligen in Botswana verheugen zich over hun eerste ring

In november 2012 kwamen bijna negenhonderd leden van de kerk in Botswana (Afrika) bijeen om getuige te zijn van de stichting van de nieuwe ring Gaborone (Botswana), de eerste ring in het land.

President ouderling Dale G. Renlund van het gebied Afrika-Zuidoost en ouderling Colin H. Bricknell, gebiedszeventiger, presideerden de bijeenkomst. Clement M. Matswagothata werd als ringpresident geroepen, met Geoffrey Tembo als eerste raadgever en Oduetse S. Mokweni als tweede raadgever.

‘De ring zal een toevluchtsoord zijn, een plaats om te leren, een plaats van goedheid en veiligheid, een plaats van orde, een plaats van vriendelijkheid en liefde, een plaats van God’, aldus president Daniel Hall van de ring Roodepoort (Zuid-Afrika).

UIT HET MIJNENVELD GERED

Russell Westergard

Tijdens de Golfoorlog leidde ik een team naar Koeweit. Toen we eenmaal door de achterhoede van de vijand heen braken, zochten we uit waar de vijand zich bevond, zodat we veilig waren en waardevolle gegevens konden verwerven.

Toen ik net voorbij een ingenomen commandopost liep, hoorde ik een Britse sergeant luidkeels roepen: 'Stop! Loop niet verder!' Ik stak mijn hoofd uit het bunker en zag dat een van mijn soldaten dringend gevaar liep. Ze was een open veld in gelopen om een document op te rapen en stond nu middenin een groot mijnenveld. Toen ze de sergeant hoorde roepen, stopte ze en besepte dat ze in gevaar was.

Ons team ging aan de rand van het mijnenveld staan. We zagen dat de jonge soldaat zó in paniek was geraakt dat ze trilde. We moesten snel tot actie overgaan, maar we konden haar niet halen zonder het leven van andere soldaten in gevaar te brengen. Zonder bespreking of aarzeling praatten we tegen de soldaat. We riepen woorden van troost, bemoediging en begeleiding. We zagen de tranen over haar gezicht stromen en hoorden in haar stem hoe bang ze was, maar ze kalmeerde een beetje en werd door ons gerustgesteld.

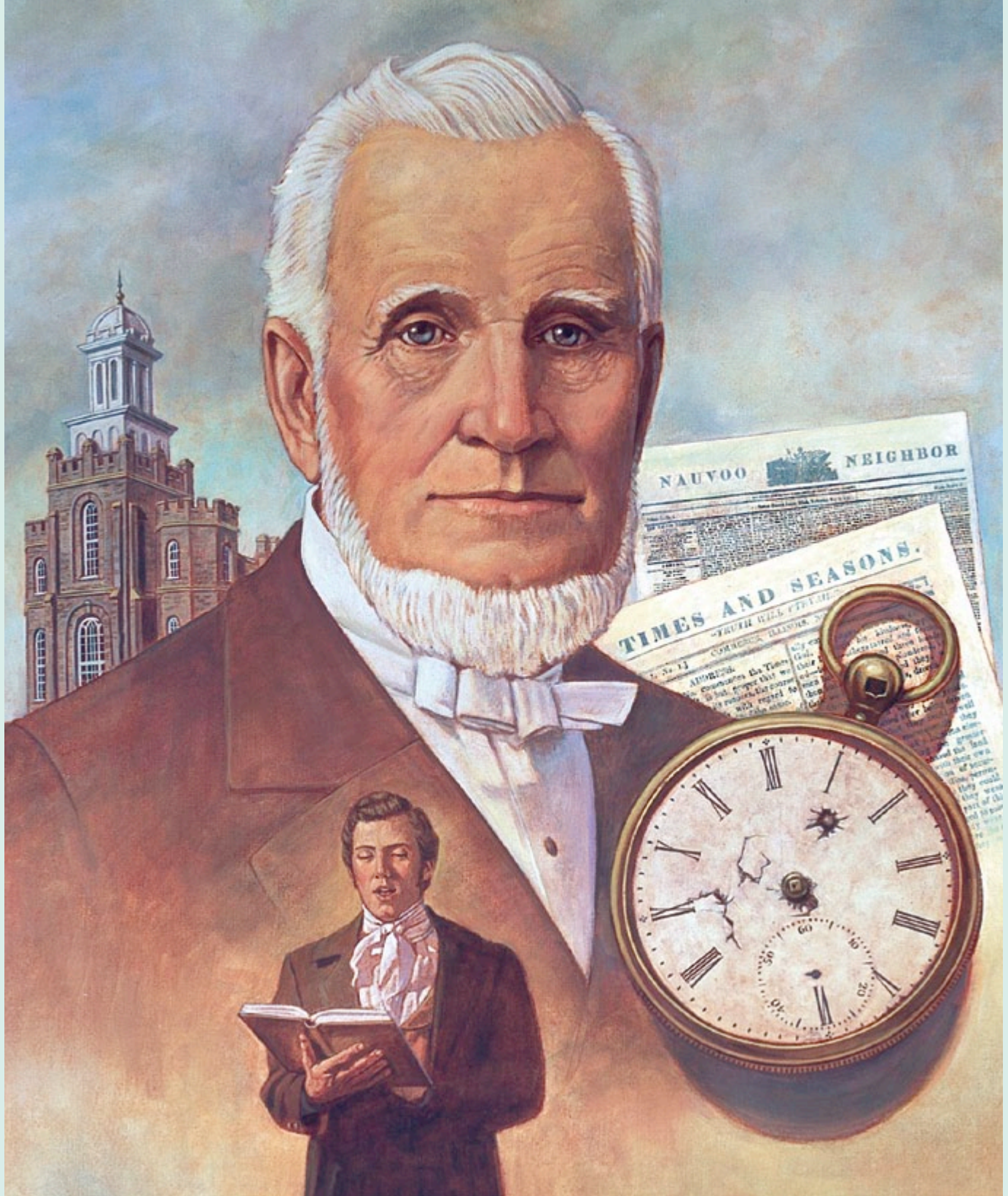
We konden de soldaat die vast zat niet halen, maar we konden haar wel aanmoedigen en blij zijn als ze er doorheen kwam.

Na een tijdje had ze genoeg moed om achter zich te kijken. Ze riep dat ze haar eigen voetstappen in het zand kon zien. Terwijl wij haar aanmoedigden, liep ze aarzelend over het pad terug. Ze stapte zachtjes op elke voetafdruk die ze had gemaakt en liep zo het mijnenveld uit. Na de laatste stap sprong ze in onze open armen. De vrij grote groep soldaten aan de rand juichte van vreugde toen ze weer terug was. Tranen en angst maakten plaats voor gelach en omhelzing.

De meesten van ons hebben nog nooit aan de rand van een mijnenveld gestaan. Maar veel van ons kennen mensen die een geestelijk onveilig mijnenveld zijn opgelopen. Net als die jonge soldaat voelen zij zich misschien alleen, bang of onzeker. Maar die soldaat stond er niet alleen voor. Ons team aan de rand moedigde haar aan. Ze had vriendinnen die haar nodig hadden en niet opgaven. Haar leidsters moedigden haar ook aan. Ze moest zelf uit het mijnenveld lopen, maar we spraken haar samen moed in om dat te kunnen doen. Toen ze eruit was, waren we allemaal blij dat ze gered was.

Een geestelijke redding kan net zo emotioneel geladen zijn. Wat we doen, maakt verschil uit, of we nu als gezin, als vriend of als wijk of gemeente de helpende hand toesteken. Door die soldaat op de juiste tijd aan te moedigen en te leiden, hebben we waarschijnlijk haar leven gered. Zo kunnen wij door aanmoediging en leiding ook anderen van gevaren van geestelijke duisternis redden, zodat ze uiteindelijk terugkomen. Doen we dat, dan is onze vreugde groot — niet alleen in dit leven maar ook in de eeuwigheid (zie LV 18:15). ■

Russell Westergard woont in Virginia (VS).

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

JOHN TAYLOR

John Taylor zong **graag**. Toen Joseph Smith in de gevangenis te Carthage zat, vroeg hij aan ouderling Taylor of hij 'Een arme zwerver, moed' en mat' (lofzang 23) wilde zingen. Voordat de profeet stierf, werd hij door dat lied getroost. John Taylor was erbij toen hij de martelaarsdood stierf. Hoewel hij zelf door vier kogels werd geraakt, werd zijn leven gespaard. Hij had een **zakhorloge** bij zich dat tijdens de martelaarsdood brak. President Taylor heeft veel **kerkpublicaties** bijgewerkt en de **Logantempel (Utah)** ingewijd.

*V*erstandige ouders die willen dat hun kinderen succes hebben, leren hun om weerbaar en zelfredzaam te zijn. In 'Veerkrachtige kinderen opvoeden' op p. 10 van deze uitgave staat dat veerkrachtige kinderen goed met moeilijkheden en veranderingen omgaan, en dat ze accepteren dat verliezen soms voorafgaat aan winnen. In het artikel op p. 20, 'De beginselen van zelfredzaamheid naleven', staat dat we door zelfredzaamheid ons vermogen om goede keuzes te maken vergroten.

